

TÜRKİYE ÖZEL OKULLAR BİRLİĞİ

DERGİSİ

ÜCRETSİZDİR Ocak 2014 Yıl 7 / Sayı 27

ISSN 1307 - 6604

XIII. EĞİTİM GELENEKSEL SEMPOZYUMU

“Teori, Uygulama ve
Değerlendirmeleriyle
Farklı Eğitim ve Öğretim
Model / Yöntem / Yaklaşımları”

30-31 Ocak - 1 Şubat 2014
Antalya

TEOG Özel Okullar Modeli

Sayfa 19

4. Temel Eğitim Sempozyumu

Sayfa 1

5. Türkiye Münazara Ligi

Sayfa 8

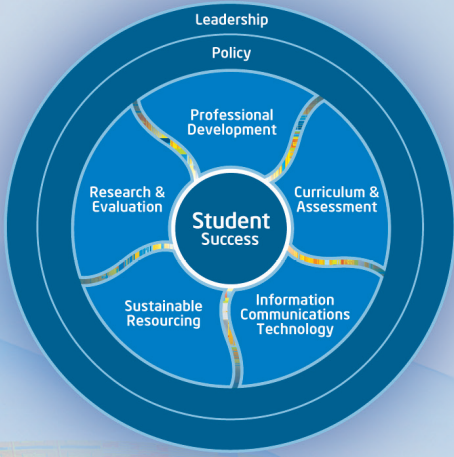
Bursa Eğitim Zirvesi

Sayfa 29

Eğitim Teknolojileri Platformu

Sayfa 38

Öğrenci Başarısının için Bütünsel bir Model

Günümüz küresel ekonomisinde 21. Yüzyıl başarılarını yaratmak, her bir öğrenciye mükemmelliğe ulaşmaları için gerekli yetenek ve fırsatları vermekten geçer. Intel'in eğitimin dönüştürülmesi için geliştirdiği bütünsel model, devletlerin ve eğitimcilerin öğrencilere ve toplumun tamamına dünya standartlarında programlar, eğitimsel ortamlar ve eğitim tecrübeleri sunmalarını sağlar.

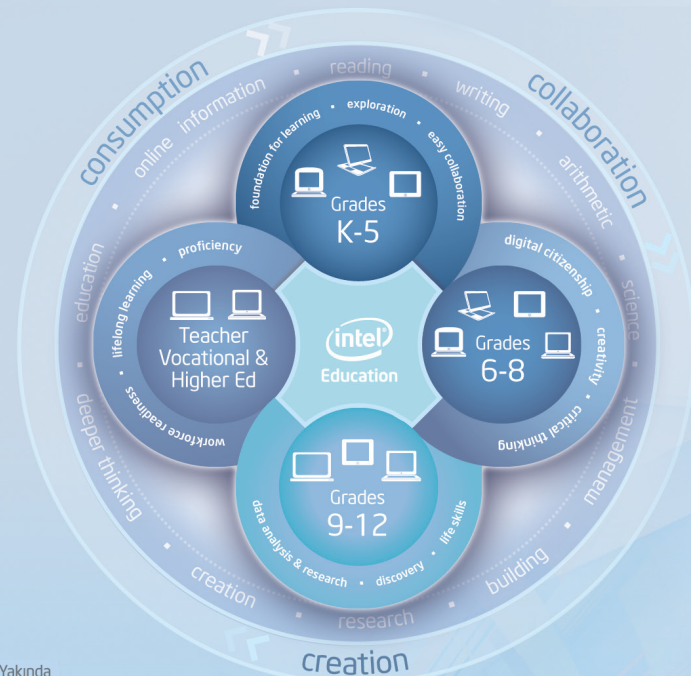
Sektörün uzmanları, araştırmacılar ile dünya çapında milyonlarca öğretmen ve öğrencilerin işbirliğiyle geliştirilen Intel'in kapsamlı reformist yaklaşımı, engin programcılık deneyimiyle güçlenen yazılım, cihazlar ve profesyonel gelişimi bünyesinde bulundurulur. Intel'in eğitim dönüşüm modeli gibi sistemsel reform çalışmaları yoluyla yönetimler; ekonomik fırsatları arttırmak, aktif toplumlar inşa etmek ve öğrencileri hayat boyu başarıya hazırlamak için bir araya gelebilmektedirler.

Tanımlar için dizine bakınız

Inside the Technology-Enabled Classroom

Intel'den Eğitim Çözümleri

Intel® Eğitim Yazılımı* ile Yenilikçi Ürünler

Intel® Eğitim Yazılımı* ile Ultrabook™

Intel® Eğitim Yazılımı* ile 10-inç tablet

Intel® Eğitim Yazılımı* ile Dizüstü Bilgisayar

Intel® Eğitim Tabletleri Grand Hill

Intel® classmate PC-Clamshell

Intel® classmate PC-Convertible

Intel® Eğitim Tabletleri Palace Hill

Ocak 2014 Yılı 7 Sayı 27
Türkiye Özel Okullar Birliği Dergisi
ISSN 1307 - 6604

SAHİBİ

Türkiye Özel Okullar Birliği İktisadi İşletmesi Adına
Cem GÜLAN - Yusuf TAVUKÇUOĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hayik NİŞAN

YÖNETİM KURULU

Cem GÜLAN
Yusuf TAVUKÇUOĞLU
F.Nurullah DAL
Hayik NİŞAN
Özlem KARSAN
Mina AKCEN
Erkan ÇELİK
Erdoğan BOZDEMİR
Gökhan BAYBOĞAN
Necla KARATEKİN
Işıl OKAN GÜLEN
Melekşen DİRİKAL
Mehtap KASAPBAŞOĞLU
Bora ÖZDEMİR

YAYIN KURULU

Prof. Dr. İrfan ERDOĞAN
İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi
Prof. Dr. Ömer Asım SAÇLI
AR-EL Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Ali BAYKAL
Boğaziçi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Ayhan AYDIN
Eskişehir Osmangazi Üni. Eğitim Fakültesi Eğitim Bil.Bl.Bşk.
Prof. Dr. Kamile Ün AÇIKGÖZ
Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi
Prof. Dr. Leyla KÜÇÜKAHMET
Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Prof. Dr. Belma TUĞRUL
Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
Prof. Dr. Salih GÜNEY
İstanbul Aydın Üni. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Prof. Dr. Yaşar BAYKUL
Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi
Yard. Doç. Dr. Oğuz KUTLU
Çukurova Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dekan Yard.
Yard. Doç. Dr. İsmet ŞAHİN
Kocaeli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

YAZI İŞLERİ SORUMLUSU

Nalan TUĞ - Dernek Müdürü

TASARIM

Süleyman GÖRAL - Bilgi İşlem & Yazılım Uzmanı

BASKI

Anka Matbaa
Matbaacılar Sitesi Litros Yolu D Blok D.3 Topkapı - Fatih
Tel: 0212 565 90 33 - 0212 480 05 71

DAĞITIM

Türkiye Özel Okullar Birliği İktisadi İşletmesi

TÜRKİYE ÖZEL OKULLAR BİRLİĞİ DERGİ İLAN SERVİSİ

Türkiye Özel Okullar Birliği
İktisadi İşletmesi İlan Servisi
Tel : 0212 249 00 00(pbx)
Faks : 0212 249 00 10

TÜRKİYE ÖZEL OKULLAR BİRLİĞİ

Adres : İstiklal Cad. Odakule İş Merkezi
No:142 K.5 Beyoğlu / İstanbul
Tel : 0212 249 00 00(pbx)
Faks : 0212 249 00 10

Birinci dönem bitti...

Ülkemizin geleceği, hazinesi olan sevgili gençlerimizi, birbirini seven, sayan, sorumluluk duygusu gelişmiş bireyler olarak yetiştirmek adına büyük emek harcadığımız ve bunu yaparken de mutluluk duyduğumuz bir öğretim yılının I. dönemini bitirmiş

bulunmaktayız. Gençlerimizi sağlam, kişilikli, üretken, ulusal kültürü özümsemiş olarak yetiştirirken onların şu an itibarıyla içinde bulunduğu duygu karmaşasını da göz ardı etmemeliyiz. Kimileri çalışmalarının karşılığını almaktan mutlu ve gururlu, kimileri ise göz açıp kapayıncaya kadar geçen zamanın karmaşık duyguları ile geleceğe yönelik çözüm arayışları içinde olduğunu unutmamalıyız.

Öncelikle onlara kendilerine güvenmeyi "başaramıyorum ya da başaramam" düşüncesini akıllarına dahi getirmemelerini anlatmalıyız. Yaşamlarında kuşku ve korkular olmamalıdır. Çünkü bu düşünceler onları amaçlarından uzaklaştırır. Bu düşünceleri yenmenin tek yolu düzenli ve sistemli çalışmaktan geçer. Gençlerimize, yılmadan, geçmişteki hatalarından ders alarak, geleceğe daha güvenli bakmalarını öğretmeliyiz. Unutmamalıyız ki, insan iradesinin aşamayacağı engel, çözemeyeceği engel yoktur. İnsanların, toplumlarda sevilen ve saygı duyulan kişiler olabilmeleri, o insanların davranışlarına ve başarılarına bağlıdır. Biz eğitimciler, sevgili gençlerimizin ne istediğini bilen, hedeflerini en iyi şekilde seçen, çalışmaktan ve üretmekten yorulmayan, ülkesine ve toplumun değerlerine bağlı olan ve kendinden sonra gelecek nesle devraldığı bu güzel değerleri vermeye hazır kişiler olduklarını biliyoruz. Bu yüzden gençlerimize inancımız da tamdır.

Toplum olarak, insan olmanın erdemini benimsemiş, amaç edinmiş, başarılı, güçlü, kararlı insanlara ihtiyacımız vardır. Geleceğimizin umutları olan öğrencilerimiz öncelikle ailelerinin ve çevrelerinin katkısı ile sonra da okulda öğretmenlerinden aldıkları bilgileri de ekleyerek bu bilinçle yetiştirilmektedirler. Türk Milli Eğitimi olarak bir aile olduğumuzu ve bu ailenin doğru ve güzel olan her şeyde her zaman ülkemizin geleceği olan gençlerimizin yanında olacağımızı onlara hissettirmeliyiz. Öğrencilerimiz şu an biraz yorgun biraz da durgun olabilirler. İnanıyorum ki, onların yine de mutlu, yine de umutlu, yine de sevgi dolu olarak hedeflerine doğru durmadan koşacaklarını bilmenin mutluluğu içindeyiz.

2013 Eğitim Öğretim yılının II. Döneminde tüm gençlerimize başarılar dilerim.

Yusuf Tavukçuoğlu
Yönetim Kurulu Eş Başkanı

IV. Temel Eğitim Sempozyumu

“Eğitimde Farklılıklara Saygı ve Uygulamaları”

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği'nin düzenlemiş olduğu Sempozyumlara bir yenisini daha ekledi. Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Okul Öncesi Eğitimi ve İlkokul Komisyonu üyelerinin desteğiyle 7-8 Aralık 2013 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen “EĞİTİMDE FARKLILIKLARA SAYGI VE UYGULAMALARI” konulu sempozyum yaklaşık 500 kişinin katılımıyla Özel Irmak Okulları'nın ev sahipliğinde gerçekleştirildi.

Sempozyumun açılış konuşmaları, Özel Irmak Okulları Kurucu Temsilcisi Ülkü ARIOĞLU, Türkiye Özel Okullar Birliği Yönetim Kurulu Eş Başkanı Yusuf TAVUKÇUOĞLU, Kadıköy İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Ferhat AYAR ve İstanbul İl Denetmenleri Başkanı Sayın Cevdet ÖZER tarafından yapıldı.

46 Türk ve yabancı akademisyen ve uzman, basın mensupları ile 500 civarında özel okul öncesi eğitimi kurucusu, yöneticisi ve öğretmenin katılımıyla gerçekleşen Sempozyumda “Eğitimde Farklılıklara Saygı” genel teması çerçevesinde Farklılıkların Farkındalığı ve Fırsat Eşitliği, Vatandaşlık, Demokrasi ve Barış Eğitimleri ve bunların müfredatta ve ders kitaplarındaki yeri, Çocuk Hakları Sözleşmesi, devlet stratejisi, yerel yönetimlerin desteği, okul ve ailenin farkındalık geliştirilmesindeki yeri ve tutum birliğinin gerekliliği, Farklı Çocuklar için Kaynaştırma ve Bütünleştirme Uygulamaları, farklılık=zenginlik, aynılık=ortak kimlik, insanlık, hoşgörü kavramları, toplumsal cinsiyet algısı, kalıp yargıların kırılması ve eşitlikçi bakış kazandırmada öğretmenin rolü, oyun, drama, müzik, dans ve edebiyat gibi sanat dallarıyla farklılıklara saygı ve hoşgörünün öğretilmesi gibi konular tartışılmıştır.

Sempozyumda dile getirilen görüşleri içeren konuşmaların yer aldığı Sempozyum kitabı öğretim yılı sonunda okullarımıza gönderilecektir.

Etkinliğin tüm katılımcılara katkı sağlamış olmasını ve edinilen bilgilerin okullarda etkin bir biçimde kullanılmasını diliyor, Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen Okul Öncesi Eğitimi Komisyonu ve İlkokul Komisyonu üyelerimize Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyoruz.

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ KOMİSYONU ÜYELERİ

s.	Adı Soyadı	Kurumu	Görevi
1	Emine Ayten Aksoy	MEF Anaokulu	Müdür
2	Ayça Cenk	Irmak Anaokulu	Müdür
3	Ayşe İlknur Şengül	Alev Anaokulu	Müdür
4	Burçin Bozok	Büyükçiğli Türk Koleji İzmir	Anaokulları Direktörü
5	Neslihan Bakır	Beykent Anaokulu	Müdür
6	Nur Yaşar	Doku Kültür Anaokulu Ankara	Kurucu-Müdür
7	Derya Güler	Usta Anaokulu	Müdür
8	Sibel Saltiel	Hisar Anaokulu	Müdür Yrd.
9	Şirvan Kopar	Adana Final İÖO	Müdür
10	Ayten Yılmaz	Enka Anaokulu	Müdür
11	Mehtap Kasapbaşoğlu	Türkiye Özel Okullar Birliği	Yönetim Kurulu Üyesi
12	Dr.Jale Onur	Türkiye Özel Okullar Birliği	Akademik Danışman

İLKOKUL KOMİSYON ÜYELERİ

s.	Adı Soyadı	Kurumu	Görevi
1	Alis Bayram	Dadyan Ermeni İÖO	Müdür
2	Arlin YEŞİLTEPE	Esayan İÖO	Müdür
3	Cihat Arslan	İELEV Çekmeköy İÖO	Müdür
4	Faika Topal	FMV Özel Ayazağa Işık İlkokulu	Müdür
5	Gonca Akın	İçel Koleji	Müdür
6	Gürkan DENİZ	Eyüboğlu İÖO	Müdür
7	Nazan Fettahoğlu	Irmak İÖO	Müdür
8	Nevra Bostancı	VKV Koç Özel İÖO	Müdür Yardımcısı
9	Özlem Karsan	Türkiye Özel Okullar Birliği	Yönetim Kurulu Üyesi
10	Selçuk Dereci	İTÜ Dr. Natuk Birkan İÖO	Müdür
11	Süheyla Kiraz	Çekmeköy Avrupa İÖO	Müdür
12	Tuncay Şamdan	Atacan İlkokulu	Müdür
13	Zehra Kasap Erkan	Terakki Vakfı Özel İÖO	Müdür
14	Lale Kara	Alev İÖO	Müdür

Sempozyumda Konuşma Yapan

Ülkü ARIOĞLU

Özel Irmak Okulları Kurucu Temsilcisi

Yusuf TAVUKÇUOĞLU

Türkiye Özel Okullar Birliği Yönetim Kurulu Eş Başkanı

Ferhat AYAR

Kadıköy İlçe Milli Eğitim Müdürü

Cevdet ÖZER

İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü İl Denetmenleri Başkanı

Prof. Dr. İpek GÜRKAYNAK

Gürkaynak Yurttaşlık Enstitüsü

Yrd. Doç. Dr. Özgül POLAT

Marmara Üniversitesi

Doç. Dr. Kenan ÇAYIR - Nur Bekada MARDİN

Yrd. Doç. Dr. Mine Göl GÜVEN

SEÇBİR / Bilgi Üniversitesi

Yrd. Doç. Necdet NEYDİM

İstanbul Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Yücel ÖKSÜZ - Elif GÜVEN

19 Mayıs Üniversitesi

Aylin VARTANYAN - Maggie PINAR - Dr. Gamze SART

Boğaziçi Üniv. Barış Eğt. Uyg. ve Arş. M.

Yeşim ALTINAY

Eğitimci / Kadıköy Beled.

Çocuk Sanat Merkezi Proje Koordinatörü

Prof. Dr. Fatoş ERKMAN

Boğaziçi Üniversitesi

Prof. Dr. F. Dilek GÖZÜTOK

Ankara Üniversitesi

Prof. Dr. Hasan AKBULUT

Kocaeli Üniversitesi

Akademisyenler ve Uzmanlar...

Dr. Bülent MADİ
Nöroloji Uzmanı

Doç. Dr. Ebru Aktan ACAR
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi

Don ROWE
Vatandaşlık ve İnsan Hakları Alanında Eğitim
Danışmanı -İngiltere

Gökhan YÜCEL
İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Öğretim Gör. Gülçin KARADENİZ
Maltepe Üniversitesi

Av. Jülide Işıl BAĞATUR
Eğitim Hukukçusu

Dr. Tekin ÖZERTEM
Çocuk Tiyatrosu

Tolga GARİBOĞLU
Televizyoncu

Serkan KAHYAOĞLU - Ege ORTAÇGİL - Pınar Arslan CERAN
AÇEV

Efsun SERTOĞLU
TAP Vakfı

Işık TÜZÜN
ERG

Gözde DURMUŞ - Melda AKBAŞ
ÇOÇA - Bilgi Üniversitesi

M. Onur YILMAZ
Maltepe Üniversitesi İnsan Hakları Araştırma ve
Uygulama Merkezi / Gündem Çocuk Derneği

Ezo SUNAL
Eğitimci

IV. TEMEL EĞİTİM SEMPOZYUMU

Eğitimde Farklılıklara Saygı ve Uygulamaları Sempozyumu

7-8 Aralık 2013, İstanbul

Sonuç Bildirgesi

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği tarafından 7-8 Aralık 2013 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen "Eğitimde Farklılıklara Saygı ve Uygulamaları" başlıklı Sempozyumda Türk ve yabancı akademisyenler ve uzmanlar üyemiz Özel Irmak Okulları'nda bir araya gelmiştir.

Yaklaşık 500 özel okul öncesi eğitimi ve ilkökul kurucu, yönetici ve öğretmeninin katıldığı Sempozyumda yer alan 2 konferans, 4 panel ve 22 çalıştayda "Eğitimde Farklılıklara Saygı" genel teması çerçevesinde Farklılıkların Farkındalığı ve Fırsat Eşitliği, Vatandaşlık, Demokrasi ve Barış Eğitimleri ve bunların müfredatta ve ders kitaplarındaki yeri, Çocuk Hakları Sözleşmesi, devlet stratejisi, yerel yönetimlerin desteği, okul ve ailenin farkındalık geliştirilmesindeki yeri ve tutum birliğinin gerekliliği, Farklı Çocuklar için Kaynaştırma ve Bütünleştirme Uygulamaları, farklılık=zenginlik, aynılık=ortak kimlik, insanlık, hoşgörü kavramları, toplumsal cinsiyet algısı, kalıp yargıların kırılması ve eşitlikçi bakış kazandırmada öğretmenin rolü, oyun, drama, müzik, dans ve edebiyat gibi sanat dallarıyla farklılıklara saygı ve hoşgörünün öğretilmesi gibi konular tartışılmıştır.

Sempozyumda alınan kararlar aşağıdadır;

- İnsanın gelişmesinde ve sosyalleşmesinde etkisi olan kurumlar önce aile, sonra okuldur. "Öğretme" nin en etkili yolu olan "örnek olma" da iyi rol model olabilmek için öğretmenlerin "farklılığa saygı" konusunda kendi tutumlarını sorgulaması ve olası önyargıları ile yüzleşmeleri gerekir.
- Öğretmenler, öğretim programları ve öğretim/öğrenme materyallerindeki cinsiyetçi kalıp yargılar ve mesajlara dikkat ederek öğrencilerine eşitlikçi bir bakış açısı kazandırmaya çalışmalıdırlar. Çocuk ve gençlik edebiyatı bu alanda sorunlarla yüzleşme ve onu tartışma ortamına taşıma açısından çok önemli bir rol oynar.
- Ön yargılar toplumların ve kişilerin birbirlerini yeterince tanımamalarından, anlamamalarından kaynaklanmaktadır. Çok kültürlü eğitim insanlar arasındaki farklılıklar kadar benzerlikleri de açığa çıkararak doğal ya da rastlantısal özelliklerimiz ne olursa olsun, insanları her şeyden önce insan kimliğimizle görmemizi sağlar.
- Ayrımcılık, yabancı düşmanlığı ve ırkçılıkla mücadele için okul öncesinden başlayarak herkesin

farklılıkları ve benzerlikleri ve fikirleriyle eşit olduğu oyun, drama, dans, ritim ve müzik gibi sanat etkinliklerinden yararlanılarak çok kültürlü eğitim yapılması gerekir.

- Öğretmenin düşünsel tutumunun, duygusal tepkilerinin ve alışkanlıklarının öğrenciyi etkilediği, öğrencinin öğretmenin öğrettiklerinden çok yaklaşımına ve kişiliğine duyarlılık göstermesi, onunla özdeşim içinde olması bilimsel gerçeği, demokrasi eğitiminde de öğretmen özelliklerinin önemini ortaya koymaktadır. Bu nedenle demokrasi kültürü oluşturmak öğretmenlerin mesleki görevidir.
- Barış Eğitimi, yaşam başarısını ve akademik başarıyı pekiştiren duygusal zekayı geliştirdiğinden eğitim sistemimizin vazgeçilmez bir öğesi olmalıdır. Barış eğitiminin amaçlarına ulaşması için Barış kültürüne uygun müfredat geliştirme, okul kitaplarının uygun şekilde yazılımı, özel programların geliştirilip uygulanması, bu eğitimi verebilecek nitelikte öğretmenlerin yetiştirilmesi gerekir. Toplumsal ve kişisel ilişkilerde farklı kültürler / yaşam biçimleri, inançlar, ırklar, bedensel, zihinsel vb. farklılıklardan kaynaklanan sorunların temelinde ön yargılar yatmaktadır. Barış ve hoşgörü dolu bir dünya yaratabilmek için farklılıkları tanımayı ve kabul etmeyi amaç edinen çok kültürlü programlar hazırlanmalı, uygulanmalı ve değerlendirilmelidir.
- Vatandaşlık eğitimi bir devletin farklılıklar, insan hakları, hoşgörü ve barışçıl sosyal değişimi desteklemek için kullandığı en önemli stratejilerdendir ve bilgiye olduğu kadar değerler eğitimine de dayanır. Öğrencilerin değerleri içselleştirebilmesi için tüm okul olarak tutum birliği içinde hareket edilmelidir. Ülkenin tarihiyle ilgili bilgilerin aktarıldığı, belirli bir kimlik ve vatandaşlık anlayışının geliştirilmesine hizmet eden ders kitaplarındaki metinlere ve önerilen etkinliklere farklı kültürlerle karşı mevcut kalıpyargıları kırarak ve eleştirel bir bakış açısını geliştirecek nitelik kazandırılmalıdır.
- Uluslararası Çocuk Hakları Sözleşmesi ile insan hakları ilke ve standartları çocuklar açısından geliştirilmiş, onların yeteneklerini özgürce geliştirebilecekleri olanaklar sağlanmasının koşullarını tanımlamıştır. Farklı beyin gelişimleri farklı ihtiyaçları, farklı eğitim süreçlerini, farklı ilgiyi gerektirmektedir. Gelişimsel geriliği olan çocuklarda ya da üstün özellikler gösteren çocuklarda ihtiyaçlara yönelik verilecek eğitim fark yaratan çocukları ortaya çıkaracaktır. Ülkemizde eğitimin her tür ve kademesinde yer alan resmi ve özel okullarda eğitimde farklılaştırma uygulanması zorunludur. Eğitimde kaynaştırma ve daha ileri bir adım olan bütünleştirme uygulamaları, fırsat eşitliği ilkesi uyarınca tüm öğrencilerin kendi potansiyelini en üst düzeyde gerçekleştirmesine yarayacak eğitimi alması sağlanmalıdır.
- Doğuştan gelenlere ek olarak, bazı farklılıklar, sosyo-ekonomik, kültürel, teknolojik ya da politik değişimlerle ortaya çıkabilir. Değişimi ve farklılıkları, bir sorun olarak değil, tam tersine bir zenginlik kaynağı olarak gören eğitim kavrayışı, çağın gereksindiği eğitimidir. 21. Yüzyıl Eğitim paradigmasında eğitimde yaşanan farklılıkların giderilmesi ve fırsat eşitliği için pedagojik yaklaşım arayışları önem kazanmıştır. Öğretmenlerden eğitim-öğretim süreçlerini öğrencilerin arasındaki her türlü farkı hesaba katarak planlaması beklenmektedir. Eğitim dünyasında kalite ve başarıyı yakalamak için farklılık ve fırsat eşitliği arasındaki paradoksal dengeyi sağlamak gereklidir.

TÜRKİYE ÖZEL OKULLAR BİRLİĞİ

**XIII. EDUCATION
ANNUAL SYMPOSIUM**

**XIII. EĞİTİM
GELENEKSEL SEMPOZYUMU**

“Teori, Uygulama ve Değerlendirmeleriyle Farklı Eğitim ve Öğretim Model / Yöntem / Yaklaşımlar”

30-31 Ocak - 1 Şubat 2014 Antalya

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği'nin Geleneksel Eğitim Sempozyumları'nın on üçüncüsü “**Teori, Uygulama ve Değerlendirmeleriyle Farklı Eğitim ve Öğretim Model / Yöntem / Yaklaşımlar**” temasıyla 30-31 Ocak-1 Şubat 2014 tarihlerinde bu yıl **Antalya Mardan Palace Otel**'de gerçekleştirilecektir.

“**Teori, Uygulama ve Değerlendirmeleriyle Farklı Eğitim ve Öğretim Model / Yöntem / Yaklaşımlar**” temasıyla düzenleyeceğimiz Sempozyum; konferanslar, eşzamanlı sunumlar ve paneller olmak üzere 3 tip oturumda izlenebilecektir.

Türkiye'den ve dünyadan uluslararası bilim insanları ve uzmanların katılacağı, milli eğitimimize ve özel okullarımıza katkıda bulunacak bir ortam yaratmanın amaçlandığı sempozyumda farklı eğitim-öğretim modelleri, teori, uygulama ve değerlendirmeleriyle ele alınacaktır.

Açılışı Milli Eğitim Bakanımız Sayın Prof. Dr. Nabi AVCI'nın teşrifıyla yapılacak olan ve Milli Eğitim Bakanlığı bürokratları, özel öğretim kurumlarını temsil eden dernek başkanları, çok değerli akademisyenler, özel okul yönetici ve öğretmenleri ile basın mensuplarının katılımı ile gerçekleşecek 13. Geleneksel Eğitim Sempozyumumuzun tüm katılımcılar için verimli ve başarılı geçmesini diliyoruz.

Sempozyum Düzenleme Kurulu

Cem GÜLAN
Yusuf TAVUKÇUOĞLU
Nurullah DAL
Hayik NİŞAN
Özlem KARSAN

Mina AKÇEN
İsmail Erkan ÇELİK
Erdoğan BOZDEMİR
Gökhan BAYBOĞAN
Dr. Jale ONUR

5. Türkiye Münazara Ligi...

Derneğimiz tarafından gençlerimizin kendilerini iyi ifade etmelerine ve sosyal gelişimlerine katkı sağlamak amacıyla düzenlenen **Türkiye Münazara Ligi**'nin 2013-2014 öğretim yılında 5'incisini gerçekleştiriyoruz. İlk yıl 20 okulla başlattığımız ve her yıl büyüyerek bu yıl 72 takımla dördüncüsünü gerçekleştirdiğimiz bu etkinliğimiz şuan ülkemizin dünya şampiyonaları kuralları ile düzenlenen ilk ve en büyük münazara organizasyonu olma özelliğini taşımaktadır. Münazara kültürünü ve eğitimini yaymak amacıyla düzenlediğimiz **5. Türkiye Münazara Ligi**'ne bu yıl Ankara, Adana (Tarsus), Eskişehir, Gaziantep, Mersin (İçel), İzmir, Bursa, Adapazarı ve İstanbul olmak üzere 9 ilimizden 80 resmi ve özel okulumuzun münazara takımı başvuruda bulunmuştur.

Münazara turnuvaları öncesinde aşağıdaki belirtilen tarihlerde, turnuvaya katılan okullarımızın öğrencilerine münazara eğitimleri de verilmiştir. Münazara eğitimlerine ev sahipliği yapan okullarımıza bir kez daha teşekkür ediyoruz.

İzmir Eğitimi	4 Ekim 2013	Özel Ege Lisesi
Mersin Eğitimi	4 Ekim 2013	İçel Koleji
Ankara Eğitimi	4 Ekim 2013	ODTÜ Gelişt.Vakfı
İstanbul And.	5 Ekim 2013	Doğan Koleji
İstanbul And.	5 Ekim 2013	FMV Erenköy Işık Lisesi
İstanbul Avrupa	6 Ekim 2013	Florya Koleji
İstanbul Avrupa	6 Ekim 2013	Oğuzkaan Koleji

Başvurular doğrultusunda Turnuva'nın bölge ayakları bu yıl Ankara, İzmir, Adana ve İstanbul (Anadolu ve Avrupa) olmak üzere 4 ilimizde yapılmasını planlanmıştır.

5. Türkiye Münazara Ligi kapsamında 1. Ön eleme tarihleri ve turnuvalara evsahipliği yapan okullarımız:

İstanbul Anadolu	26 Ekim – 27 Ekim	Özel Atacan Koleji
İstanbul Avrupa	16 Kasım – 17 Kasım	Amerikan Robert Lisesi
İzmir Ayağı	07 Aralık – 8 Aralık	Özel Türk Koleji
Ankara Ayağı	21 Aralık – 22 Aralık	MEV Ankara Koleji
Adana Ayağı	22 Şubat – 23 Şubat	Özel Çağ Koleji

İstanbul Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi ve ODTÜ Üniversiteleri'nin münazara kulüplerinden gelen jüri üyelerimiz ile liseli münazaracıları bir araya getiren 5. Türkiye Münazara Ligi'nin 1.ön eleme turnuvaları Adana ayağı hariç tamamlanmış olup, Adana ayağından sonra kendi bölge ayağında aldıkları puanlarla Türkiye genelinde ilk 32 takım arasına girenler bir üst tura çıkacaklar ve İstanbul'da Kültür Ünivesitesi' nde 7-8-9 Mart 2014 tarihlerinde yapılacak ikinci eleme turuna katılmaya hak kazanacaklardır.

5. TÜRKİYE MÜNAZARA LİGİ finali ise 11 Nisan 2014 Bilgi Üniversitesi'nin ev sahipliğinde yapılacaktır. Türkiye Münazara Turnuvası 2014'e katılan bütün okullarımızın münazara takımlarına başarılar dileriz.

Okul Öncesi Komisyonu

1. YARIYIL ÇALIŞMA RAPORU

2013-2014 Eğitim Öğretim yılının ilk yarısında Okul Öncesi Eğitim Komisyonu Üyeleri tarafından gündemdeki konuları ele almak, sorunları görüşüp öneriler oluşturmak üzere toplantılar yapılmış , IV. Temel Eğitim Sempozyumu ile ilgili çalışmalar gerçekleştirilmiştir.

- 13 Haziran 2013 tarihinde yapılan çalışmaların değerlendirildiği toplantıda, her yıl “Okul Öncesi Eğitimi” adı altında düzenlenen sempozyumun bu yıl “Temel Eğitim Sempozyumu” adı ile Okul Öncesi ve İlkokul Komisyonlarımızın katkıları ile düzenlenmesi görüşü oluşmuş ve Yönetim Kuruluna sunulmuştur.
- 24 Eylül 2013 tarihinde yapılan Okul Öncesi ve İlkokul komisyonu toplantısında V. Temel Eğitim Sempozyumunun konu başlığı üzerinde çalışıldı. “Eğitimde Farklılıklara Saygı ve Uygulamaları” teması ile yapılmasına karar verildi. Komisyon üyeleri tarafından önerilen konu ve konuşmacı önerileri, davet edilecek uzmanlar ve eğitimciler Yönetim Kuruluna sunulmak üzere, belirlendi.
- Okul Öncesi ve İlkokul komisyon üyeleri ve Akademik Danışman Sn. Dr. Jale ONUR’un katılımıyla oluşturulan Sempozyum Komisyonu tarafından hazırlıklar yapıldı. 2 Konferans, 4 panel ve 22 çalıştay olarak düzenlenecek sempozyumun programı ve içeriği detaylı olarak çalışıldı.
- IV. Temel Eğitim Sempozyumu “Eğitimde Farklılıklara Saygı ve Uygulamaları” teması ile, 07- 08 Aralık 2013 tarihinde Irmak Okullarının ev sahipliğinde değerli akademisyenler, 500 civarında özel okul öncesi eğitimi ve ilkokul kurucusu, yöneticisi ve öğretmenlerin katılımıyla gerçekleşti.
- Sempozyumdan sonra yapılan toplantıda elde edilen geribildirimler değerlendirildi. Katılımcıların, programın içeriği ve organizasyonun niteliği ile ilgili olumlu görüşleri memnuniyet vericidir. Önerileri çalışmalarımıza ışık tutacaktır.
- Sempozyumda yapılan sunumların kitap haline getirilerek üye okullarımıza ve katılımcılara gönderilmesi ile ilgili çalışmalar devam etmektedir.
- Komisyonumuzda bu yıl özel okullarda okul öncesi eğitime devam eden öğrencilerin doğum ayları ile ilgili durum değerlendirmesi yapıldı. 66-69 aylık öğrencilerin anaokuluna kayıt olması, 69-72 aylık öğrencilerin okul olgunluğuna erişmiş ise ilkokula kayıt olması, bu konuda aile ve eğitimcilerin birlikte karar vermeleri görüşü benimsendi.
- Yeni Okul Öncesi Eğitim Programı ile ilgili okullarımızda yapılan uygulamalar paylaşıldı. Ocak ayında “Okul Öncesi Eğitim Programları ve Uygulamaları” konulu seminerin yapılması planlandı.

Emine Ayten AKSOY

Okul Öncesi Komisyonu Adına

İlkokul Komisyonu

1. YARIYIL ÇALIŞMA RAPORU

Türkiye Özel Okullar Birliği İlkokul Komisyonu; her ay düzenli olarak yaptığı toplantılarda aşağıda belirtilen konular başta olmak üzere pek çok konuyu toplantı gündemine getirmiş, bu konuda komisyon üyelerinin görüş ve önerilerini alarak değerlendirmiş ve rapor haline getirerek dernek yönetimine sunmuştur.

- Türkiye Özel Okullar Birliği tarafından 7-8 Aralık 2013 tarihlerinde Özel Irmak Okulları'nda gerçekleşen "Temel Eğitim Sempozyumunun" planlanması, yapılması ve değerlendirilmesinde görev almak,
- İlkokul ve Anaokulu yöneticileri ile ortak toplantılar düzenleyerek "Temel Eğitim Sempozyumu" için konu başlıkları ve konuşmacıların saptanması,
- Uygulamada tereddütte düşülen diğer hususların açıklığa kavuşturulabilmesi için üyelerden görüş ve öneri toplayarak ortak strateji belirlenmesi,
- MEB Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü'nün 31.10.2013 tarihli genelgesinin değerlendirilerek uygulanmasına yönelik tavsiye kararı alınması,
- Türkiye Özel Okullar Birliği tarafından 29 Ocak-1 Şubat 2014 tarihleri arasında düzenlenecek 13.Geleneksel Antalya Semineri'ne ilişkin görüş ve önerilerin alınıp, dernek yönetimine sunulması,
- MEB Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü'nün 19.07.2012 tarihli "Özel Okulların 12 yıllık Zorunlu Eğitim Kapsamında Dönüşümlerine" ilişkin genelgesinin yeniden değerlendirilerek görüş, öneri ve uygulamaların paylaşılması,
- 1-4.sınıflar "ölçme değerlendirme esaslarının" görüşülerek tereddütte düşülen hususların açıklığa kavuşturulması,
- Oyun ve Fiziki Etkinlikler, Serbest Etkinlikler ve Trafik Güvenliği dersi konularındaki uygulama esaslarının görüşülüp, netleştirilmesi.

Selçuk DERECİ
İlkokul Komisyonu Adına

Ortaokul Komisyonu 1. YARIYIL ÇALIŞMA RAPORU

Ortaokul Komisyonu 2013-2014 eğitim öğretim yılında, komisyon üyelerinin belirlediği gündem maddeleri doğrultusunda toplantılarını yapmış, toplantı tutanakları tutulmuş ve ihtiyaç duyulan konular Derneğimiz' ildirilmiştir.

- 1) Ortaokul Komisyonu'nun ilk toplantısı, 30 Ekim 2013 Çarşamba günü, TÖOB Yönetim Kurulu Eş Başkanı Sn. Yusuf Tavukçuoğlu'nun da katılımı ile Odakule'de gerçekleşti. İlköğretim Kurumlarından Liselere geçiş sınav sisteminde yapılan değişiklik ve kılavuzun incelenmesi, konu ile ilgili sorunların paylaşılması sonuç olarak bir rapor oluşturulması ve çözüm önerilerinin sunulması ilk toplantının gündemini oluşturdu. Oluşturulan raporda:
 - Yabancı Dil olarak Almanca dersinden sınava girecek öğrenciler için bu öğretim yılında ders kitabının basılmaması ve bu yıla kadar okutulan "Lern Mit Uns" adlı kitabın yürürlükten kaldırıldığı bilgisinin okulları zor duruma düşürdüğü; Yabancı Dil öğretiminde sadece kazanımların belirlenmiş olmasının yeterli olmadığı, kelime bilgisi ve cümle kalıplarının öneminin de tartışılmaz olduğu vurgulandı.
 - Okul değiştiren öğrencilerin yabancı dil dersinin değiştirilmesi gerekmekte ancak bazı okullarda e- okul sistemine giriş yapılamadığı sorunu paylaşıldı. Öğrencilerin mağduriyetinin önlenmesi için e-okul sisteminde yaşanan sorunların ivedilikle çözülmesi gerektiği vurgulandı.
 - Bir diğer konu da, Özel okul öğretmenlerinin sınavda görev alamayacak olmasının öğretmenler arasında yarattığı rahatsızlık oldu.
 - Soruların hazırlanması ile ilgili olarak Sınav Komisyonunda görev alacak öğretmenlerin nasıl seçildiği, bu konuda kim veya kimlerin görev aldığı ve nasıl bir hazırlık yapıldığının bizler için bilinmez olmasının da yöneticiler arasında sıklıkla gündeme gelen konular olduğu paylaşıldı.
 - TEOG sınavı uygulamasına göre öğrencilerin sınavda aldığı notun iki kere değerlendirmeye girecek olmasının da düşük puanlı öğrenciyi iki kere olumsuz etkileyecek olması da paylaşılan sorunlar arasındaydı.
 - Sınav hazırlığının başladığı süreçte Özel okullar için Matematik ve Türkçe kitabının olmaması da yaşanan sıkıntılardandı.

- Yılısonu başarı puanının etkisinin her zaman olduğu gibi okul yönetimleri, öğretmenler ve veliyi karşı karşıya getirdiği ve haksız rekabete sebep olduğu da dile getirildi.
 - Yapılan toplantı sonrasında tüm bu sorunları içeren bir rapor hazırlanarak TÖOB Yönetim Kurulu Eş Başkanı Sn. Yusuf Tavukçuoğlu'na sunuldu.
 - Sınavın uygulanmasından önce, 13.11.2013 tarihinde, Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürü Sn. Mehmet Küçük ve Bakanlık yetkililerinin katıldığı bilgilendirme toplantısına özel okul müdürleri davet edilmiştir. Soru ve sorunların interaktif bir ortamda dile getirilmesine olanak sağlayan toplantı katılımcılar açısından çok olumlu karşılanmıştır. Ayrıca okulların kendilerine özgü sorunları dile getirmeleri toplantıya katılanlar için farkındalık artırıcı olmuştur.
- 2) İkinci toplantı, 25 Kasım 2013 Pazartesi günü FMV Işık okullarında yapıldı. Toplantıda TEOG sınavı ile ilgili ayrıntılar görüşülmüş, Bakanlıktan gelen açıklamalar doğrultusunda, sınav uygulamaları ile ilgili olarak okullar kendi içlerindeki planlamaları paylaşmışlardır. Mazeret Sınavları ve bu konuda veli ve öğrencilerin bilinçlendirilmesi gerektiği konuşulmuştur.
- Aynı gün, Lise Komisyonu ile Ortaokul Komisyonlarının eşgüdümü ile düzenlenmesi planlanan seminer/sempozyum ile ilgili görüş ve öneriler alınmıştır. Ortaokul ve lise komisyonlarının 2013 - 2014 öğretim yılında gerçekleştireceği çalıştay /sempozyum/ forum vb. etkinliğin içeriği tartışılmıştır. Öneriler arasından “Eğitimde Bilgi Transferi/ disiplinlerarası planlama/ bütünsel öğrenme”, tüm üyeler tarafından onaylanmıştır.
 - Ortaokul - lise komisyonlarının eşgüdümü ile 2013-2014 öğretim yılında hayata geçirilmek üzere “Eğitimde Bilgi Transferi/ disiplinlerarası planlama/ bütünsel öğrenme” konulu bir çalıştay düzenlenmesine; çalıştayın ayrıntılarını belirlemek üzere lise ve ortaokul komisyon üyelerinden 3'er kişilik planlama komisyonu kurulmasına; çalıştayın tarihinin bu komisyon tarafından belirlenmesine ve çalıştayda düzenlenecek atölye çalışmalarına akademisyenlerin de katılımının sağlanmasına karar verilmiştir.
- 3) 25 Aralık 2013 Çarşamba günü, 3.toplantı yapılmıştır.
- I. Dönemin son toplantısının gündemi yapılan TEOG Sınavının değerlendirilmesi ile başlamış, yapılan paylaşımlarda okulların sınava dair bir olumsuzluk yaşanmadığı tespiti dile getirilmiştir.
 - Ancak, velilerin, “Özel Liselerin öğrenci alma kriterlerinin” netleşmesini bekledikleri ve sıklıkla bu konuda okullara soru yönelttikleri konusu da okul müdürleri tarafından aktarılmıştır. Ayrıca okulların yerleşim planlarında yapılan değişikliklerle ilgili olarak yaşanan sıkıntılar ve 2015 Temmuz ayına kadar çözüm bulunması gerekliliği de paylaşılan problemler arasındadır.
 - Bir diğer önemli konunun da, 8.sınıf Matematik dersi, Histogram, Olasılık ve Standart sapma konularına ait soru çözümlerinde farklı yorumlara gidilmesini engelleyecek bir çalışma yapılması gerektiği düşüncesi idi. Buna göre Matematik öğretmenlerinden oluşan bir grup oluşturularak yapılacak çalışma sonunda ortak bir rapor hazırlanması kararı alındı. Aynı gün toplantı bitiminde Ortaokul ve Lise Komisyonlarının ortak olarak hazırlayacağı çalışmaya dair görüşmeler yapıldı.
 - Geçtiğimiz öğretim yılında ilkökul – Ortaokul ders programları arasındaki ilişki yaş ve gelişim özelliklerine, kazanımlara uygunluk açısından incelenerek geliştirme, planlama konusunda ortak tutum ve dil oluşturulabilmesi için müfredat / program incelemeleri yapılmıştı. Raporlar özellikle; yatay zümre ve dikey disiplinler arası işbirliği için programların incelenmesi ve değerlendirmesi yapılarak hazırlanmıştı.
 - Aynı şekilde Lise Komisyonunca hazırlanan çalışmaların da birleştirilerek, II. Dönemde, Lise ve Ortaokul komisyonlarının hazırlayacağı, “Eğitimde Bilgi Transferi/ Disiplinler arası Planlama/ Bütünsel Öğrenme” başlığı altında düzenlenecek çalışmaya veri olmak üzere yapılacak bir görev dağılımı ve organizasyon içinde değerlendirilecek.

Bütün bu çalışmalarda, ülkemizin geleceği çocuklarımız, öğretmenlerimiz için emek veren, sorunlarımıza çözüm bulmak, sesimizi duyurmak üzere her an yanı başımızda bulduğumuz Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği'ne katkı ve destekleri için teşekkür ediyorum.

M.Banu KESKİN

Ortaokul Komisyonu Adına

Lise Komasyonu

1. YARIYIL ÇALIŞMA RAPORU

Türkiye Özel Okullar Birliği Lise Komasyonu ayda bir kez toplanmakta ve güncel konuları deęerlendirmektedir.

Ortaöğretimde hızla değişen yeniden yapılanma sürecinde gündem maddelerimizi, uygulamada karşılaştığımız ortak sorunlarımız oluşturmaktadır. Toplantılarımızda çözüm önerilerimizi tanımlamakta ve Yönetim Kurulumuzdan destek talebinde bulunmaktayız.

Bu yıl yaptığımız toplantılarımızda aşağıda ele aldığımız konuları görüşerek gerekli çalışmalar başlatılmıştır.

- Lise Komasyonu tarafınca Özel ALEV Okulları'nın evsahipliği yaptığı "Müfredat Çalıştayı"nın değerlendirilmesi,
- 2013-2014 eğitim-öğretim yılı kayıt sürecinin tüm parametreleri ile değerlendirilmesi,
- Ortaokul komasyonu ile eşgüdüm çalışmaları ,
- Türkiye Özel Okullar Birliği tarafınca Antalya'da düzenlenecek olan 13. Geleneksel Sempozyumu'na yönelik görüş ve önerilerin yönetim kuruluna sunulması,
- Dershanelerin dönüşümünün değerlendirilmesi,
- Yeni yayınlanan Ortaöğretim Kurumları Yönetmelięi'nin değerlendirilmesi,
- Bursa'da Özel Tunçsiper Eğitim Kurumları evsahipliğinde yapılan "Bursa Eğitim Zirvesi" nin hazırlanmasına destek verilmesi ,
- Dershanelerin dönüşüm sürecinin değerlendirilmesi,
- TEOG Sınavı nedeniyle aynı kampüsteki diğer okulların tatil edilmesi ile ilgili görüş ve önerilerin oluşturulması,
- Yabancı Öğretmen Atamalarında karşılaşılan zorluklar ve çözüm önerileri,
- Milli Eğitim Bakanlığından gelen genelge,duyuru ve yönetmeliklerin uygulanmasına yönelik görüş ve önerilerin hazırlanması,
- Nakillerde yaşanan güçlükler ve çözüm önerilerinin paylaşılması,
- Ortaokul ve Lise Komasyonu olarak 2014 Haziran ayı içinde ortak bir çalıştay yapılması için çalışmaların planlanması ve ortak yürütme kurulunun oluşturulması.

Tüm çalışmalarımızda bizlerden desteğini esirgemeyen Sayın Yusuf TAVUKÇUOĞLU ve Yönetim Kurulumuza değerli destekleri için teşekkür ederiz.

Fikret MULHAN
Lise Komasyonu Adına

IT Komisyonu

1. YIL ÇALIŞMA RAPORU

Türkiye Özel Okullar Birliği IT Komisyonu; düzenli olarak yaptığı toplantılarda aşağıda belirtilen konular başta olmak üzere pek çok konuda özel okullardan görüş ve öneri isteyerek bunları raporlaştırmış ve Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği'ne sunmuştur.

- Günümüz eğitim sisteminde, öğrencilerimizi 21. yüzyıl becerilerine sahip bireyler olarak yetiştirmek en temel gerekliliktir. Ülkemizin önemli eğitim projelerinden biri olan FATİH projesi ve özel okulların bir çoğunun 1:1 tablet ve BYOD projeleri; teknolojinin okullarda her geçen gün yoğun bir şekilde kullanılmasına olanak sağlamış, teknolojinin müfredata ve okul hayatına dahil edilmesi eğitim kurumları için önemli bir hedef haline gelmiştir. Bu ihtiyaçlardan yola çıkarak, teknolojinin eğitimde kullanılması konusunda iyi örneklerin paylaşılması amacıyla, Eğitim Teknolojileri Platformu Paylaşım Günü düzenlenmesine karar verilmiştir.
- MEB ve özel okullarımızın akademik takvimleri incelenerek etkinlik tarihi 22 Mart 2014 Cumartesi günü olarak belirlenmiştir.
- Etkinliğimizin gerçekleşeceği mekanı belirlemek için çalışmalar yapılmış, komite üyelerince de bizzat ziyaret edilerek, etkinliğin uygun görülen İstanbul Ticaret Üniversitesi Söğütözü yerleşkesinde yapılmasına karar verilmiştir.
- ETP etkinliğinin hedef kitlesi, içerik ve diğer detaylar IT komisyon üyeleri tarafından görüşülüp, üye okullarımız ile paylaşılmak üzere duyuru hazırlanmıştır.
- ETP etkinliğimiz için hem IT komisyonu bünyesinde, hem de profesyonel firma aracılığı ile logo çalışmaları yapılmış ve Aralık ayında karara varılmıştır.
- Üye okullarımız için hazırlanan duyurumuz 27 Aralık 2013 Cuma günü Özel Okullar Birliği Derneği web sitemizde yayına başlamıştır. Aynı zamanda <http://www.etp.org.tr> adresimizde üye okullarımızın sunum başvuruları için oluşturulan form hayata geçmiştir.
- 14 Şubat 2014 tarihine kadar yapılacak olan sunum başvuruları IT komisyonu tarafından değerlendirilip, Mart ayının ilk haftası kabul edilen sunum sahiplerine ve üye okullarımıza yazılı olarak dönüş yapılacaktır.
- ETP Paylaşım Günü için konuk konuşmacılar belirlenmiş olup, Ocak 2014'deki IT komisyon toplantısında isimler netleştirilerek üye okullarımızla da web sitemiz üzerinden paylaşılacaktır.
- ETP Paylaşım Günü derneğimizin 13üncünü düzenleyeceği Geleneksel Eğitim Sempozyumunda üye okullarımızla yüzyüze de duyurulacaktır.

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Yönetim Kurulu üyelerine sağladıkları destek için, komisyon üyelerine de yaptıkları değerli çalışmalar ve katkılar için çok teşekkür ediyorum. 2014 yılının ülkemiz ve bizler için esenlikler ve başarılar getirmesi dileğiyle.

Metin FERHATOĞLU & Mehmet ÖZDEMİR
IT Komisyonu Adına

Prof. Dr. Doğan CÜCELOĞLU

KÜLTÜR ROBOTLUĞUNDAN BİR ŞAHSİYET OLMAYA YOLCULUK

Değerli okurlar, şu anda yazmakta olduğum kitabın kahramanlarını ve ana konusunu sizlerle paylaşmak istedim, aşağıdakini yazdım. Yazdığım kitap bireyin eğitimi ve gelişmesiyle ilgili. Burada derlenen yazıların ruhuna uyuyor. Doğrudan kitabın kahramanlarına ve temel birkaç kavramın sohbetine giriyorum.

* Yakup Bey, yurt dışında emekli olup Türkiye'ye gelmiş ve İstanbul'da Sahaflar Çarşısında bir kitapçı dükkânı açmış bir psikoloji profesörü. Yağmurlu bir İstanbul günü Beyazıt'ta, İstanbul Üniversitesi yakınlarında, gözlerinde acı dolu bir gençle, Timur'la, burun buruna gelir. Evlenme teklifi kız arkadaşı tarafından kabul edilmeyen genç o kadar kafası karışık ve bunalmış durumdadır ki, akan trafik içinde yürüdüğü'nün farkında değildir ve bir taksicinin kornası ve küfrüyle dalgınlığından çıkar, kendine gelir. Tesadüfen orada bulunan Yakup Bey genci kolundan yakalar ve karşıya geçirdikten sonra şöyle der: "Delikanlı, hüznün ve dalgınlık yaşamın parçası. Ama siz hüznülüsünüz ve dalgınsınız diye herkesin arabasını durdurarak size yol vermesini bekleyemezsiniz."

Timur, mahcubiyet dolu bir gülümsemeyle yardım için teşekkür eder. Yakup Bey yüzündeki gülümseme ile konuşur: "Dünya bazen kapkaranlık gözükür; insan kendini yapayalnız ve değersiz görür. Bu duygular yaşamın parçası," der şefkatle gence bakar. "Sizin konuşmaya ihtiyacınız var; ama sizin yaşadıklarınızı yaşamış ve sizi anlayacak olgunlukta biriyle."

Timur sessizce adamın yüzüne bakarken gözleri nemlidir; Yaşlı adam: "Adım Yakup. Sahaflar Çarşısı'nda, Elif Kitabevi'nde beni bulabilirsiniz. Zamanınız olduğu zaman gelin, bir çayımı için," der ve böylece ömür boyu sürecek bir ilişki başlar.

İki gün sonra Timur, Sahaflar Çarşısında Yakup Bey'i görmeye gider ve birlikte yakındaki bir çayevine giderler. Yakup Bey, Timur'a, 'Timur Bey' demekte ısrar eder. "Sen ve ben saygınlık yönünden eşitiz der."

Düşünün, emekli yaşlı bir profesör, kendini bir üniversite son sınıf öğrencisi ile saygınlık yönünden eşit görür. Ve Timur'un tüm direnmesine rağmen, ona 'Timur Bey,' demekte ısrar eder. "Aramızda, onur eşitliği olan iki insanın 'insan insana' sohbetini istiyorum. Belki inanmayacaksınız, ama benim de sizden öğreneceğim şeyler olduğunu biliyorum," der.

Timur kız arkadaşına evlenme teklif ettiğini ve reddedildiğini anlattığında Yakup Bey can kulağıyla dinler ve, "Ben o gün, kız arkadaşı tarafından reddedilen bir insanın değil, düşünce ve davranışıyla yaşamı özgürce kucaklayamayan, özüne ulaşamamış bir gencin iç burukluğunu ve acısını gördüm sizin yüzünüzde," der.

'Özüne ulaşamamış bir genç olmak' ne demek. Bu söz Timur'un zihnine saplanır. Yakup Bey şöyle der; "Çoğu insan kendini keşfetmeden ölür gider. Kendini bir tarafa itip başkalarının beklentilerine göre yaşamak çoğu kimseye kolay

gelir. Ne var ki, bu insan eninde sonunda yalnızlığa gömülür. Çünkü kendi özünüyle ilişkisi olmayan insanın gerçek anlamda kimseyle ilişkisi olamaz." Yakup Bey'in söylediklerini Timur'un içi anlar, ama akli nasıl anladığını bilemez. Timur sorar; "Yakup Bey, sizin söylediklerinizi sanki içim anlıyor, ama kafam karışık; anlamaya çalışıyorum. Kişinin kendi özünüyle ilişkisinin olması ne demek?"

"Timur Bey, soru gayet kısa, yalın ve anlamlı, ama cevabı o kadar kısa ve yalın olamayacak. Buluşmalarımız devam ederse önce 'kültür robotu' olmakla 'bir şahsiyet olmak' arasındaki farkı irdelemek isterim."

"Kültür robotu?" "Evet, kültür robotu! Bu anlamamız gereken önemli bir kavram olarak karşımıza çıkıyor. Biyolojik olarak yaşıyor olduğunu bilmek, yaşamının bilincinde olmak anlamına gelmez. Yaşamının bilincine varmış, şahsiyet olmayı başarmış kişi büyük resmini kendisi inşa etmiştir; bilinçli yaşar." Yakup Bey bir süre sustu. Hafifçe gülümseyerek, "Şimdi size önemli kavramlar sıraladığımın farkındayım: '**yaşamının bilincine varmış bir insan olmak,' 'şahsiyet olmayı başarmak,' 'büyük resmini kendi inşa etmek,'** gibi. Timur Bey buluşmalarımız devam ederse, sizinle bu kavramları teker teker ele almak ve sizin hayatınızda ne anlama geldiğini irdelemek isterim."

Timur'un kafası karışık ama içi coşkuluydu. Tuhaf bir durum vardı ortada. Hoca öğrenci ilişkisi içinde idi, ama Yakup Bey Hoca olarak öğrencisiyle eşitlikte ısrarlıydı, "Sizden öğreneceklerim var," diyordu. Timur'a anlayamadığı bir değer veriyordu. Sanki üniversitede bir yeni ders açılmıştı ve bu ders, '*Timur'u ve Yaşamını Anlama*' başlığını taşıyordu.

Bu dersin profesörü Yakup Bey bu derste ele alınacak önemli kavramları – Timur yaşamının bilincine nasıl varır; Timur nasıl bir şahsiyet olur; Timur kendi büyük resmini nasıl inşa eder - sıralamıştı. Evet, kafası karışık, ama anlayamadığı bir nedenle içinde bir yaşam coşkusu oluşuyordu.

Yakup Bey sanki kafasından geçenleri anlamış gibi konuştu: "Timur Bey, kapsamlı, derinliği olan, önemli bir konu ile ilgiliniyoruz. Konuyu irdelemek, araştırmak, üzerinde sohbet etmek istiyorsanız, sizinle işbirliğine hazırım. Böylesine önemli bir konuyu birkaç karşılaşmada inceleyemeyeceğimiz aşikâr. Zamanınız oldukça gelin, adım adım, konunun temel boyutlarını ele alalım, sohbet edelim,"

Timur şaşırılmıştı. Böylesine olgun bir insanın kendisine bu kadar zaman ayırmak isteyebileceğini düşünemiyordu. "Sizin zamanınızı almış olmaktan çekiniyorum Yakup Bey," diyerek kafasından geçeni dile getirdi.

O çok rahat, "Timur Bey, eğer zamanım olmazsa size söylerim. Lütfen siz benim namıma karar vermeyin. Kendi yaşamımla ilgili konularda karar verecek güç ve yeteneğim var," diyerek gülümsedi. Bir süre sessiz kaldıktan sonra "Yalnız, iki koşulum var," dedi ve devam etti; "bir: İlişkimizde eşit olacağız. Bu konuya 'Bey' kelimesini tartışırken daha önce değinmiştim. İki: Birbirimize açık olacağız. İç dünyamızı olduğu gibi paylaşabilemeğimize ve cesaretini göstereceğiz. Ne dersiniz?"

Timur gülümseyerek başını salladı; her iki koşulu da kabul ettiğini bildirdi. Daha sonra yeniden görüşmek umuduyla Yakup Bey'den ayrıldı.

*Bu kitabın eğitim yöneticilerinin, öğretmenlerin, anne ve babaların, gençlerle ilişki içinde olan yönetici ve rehberlerin ilgisini çekeceğini umuyorum. Eğitimde sohbetin gücünü bu kitapta gözleyebileceğimizi umuyorum.

Kitap bitince www.dogancucelolgu.net sitemde baskısının yapıldığını duyuracağım. Kitap basılmadan önce bu paylaşım olanağını bana sağlayan değerli dostlarıma teşekkür ediyorum.

Yusuf TAVUKÇUOĞLU
Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği
Yönetim Kurulu Eş Başkanı

BİRGÜN DAHA GEÇİP GİTTİ

Bir daha geri gelmemek üzere düşünüyorum, yine düşünüyorum. Acaba dünyada yaşayan insanlardan kaç bugünü doyuyaşıya yaşadı. Kaçı başını gökyüzüne çevirip ve çevresini gözleyerek mevsimler arasındaki farkı yaşadı. Acaba kimler karıncaların çalışmasını inceledi. Kim bilir kaç kişi grup halinde göç eden leylekleri fark etti. Onlarla birlikte sıcak memleketlerin hayalini kurdu.

Öyle bir yaşamın içine girdik ki geçen bu güzel günlerin farkında değiliz. Zaman geliyor tespit tanesi gibi arka arkaya dizili günler birbiri ardına bitip gidiyor.

Sabah kahvaltısı, sonra iş derken biraz sevinç, biraz telaş ve bolca bir başkasının kuyusunu kazma oyunları ve derken yine akşam oluyor.

İnsanlarla alay eden bir teknoloji ürünü olan TV'nin karşısına geçiyoruz. Koltuk üzerinde kimlerin neler yaptığını gösteren programları izlemek ve sonra yine uyku. Ne için? Ertesi gün aynı şeyleri yaşamak için.

Hayat böyle devam ederken; iç organlarımız yıpranıyor, dış görünüşümüz bozuluyor, bakışlarımız değişiyor ve her geçen gün biraz daha sonuca yaklaşıyoruz.

Güneşe, çiçeğe, böceğe, daha, taşa yani doğaya aldırmadan bize verilmiş olan bu yaşamı mahvedip duruyoruz.

Ey insanoğlu artık kendini tanı.

İnsanoğlu kendini tanıyabilse, yaşamın ne kadar sınırlı olduğunu bilse bir çok sorun çözülecek aslında. Ama kontrolsüz hırs denen şey buna imkan vermiyor. Bizler şu kalıplardan kurtulamadık; Benim param, benim iktidarım, benim koltuğum, benim başarım, ben, ben ve yine ben.

Evrenin ölçeğinde bir kelebeğin ömrü kadar bile ömrü olmayan insan yaşamını böyle gerginliklerle ziyan etmeye değer mi? Düşünelim.

Bir parça alçakgönüllülük, hırsları biraz kontrol altına alabilmek, biraz sevgi, biraz güven dünyayı cennete çevirmeye yetmez mi? Düşünelim.

Ama ne yazık ki biz bunları unuttuk. Mutluluğumuzu başkalarının felaketi ya da yanlışları üzerine kurmaya çalışıyoruz. Böyle kurulan yaşamlar, mutluluklar sonunda ne kadar yükselirse, büyürse o kadar artıyor mutsuzluğumuz.

Sevgili dostlarım,

Bu söylediklerimin hepsi ülkemizde uygulanan negatif modelli eğitim öğretim politikasından kaynaklanmaktadır. Daha önceki yazımda doğru veriler doğru sonuçlar getirir demiştim, iyi insan, iyi ortam, iyi aileler, iyi toplum.... İyileri yakalamak için yaşamın kurallarını da içine alacak pozitif bir eğitim öğretim sistemi uygulamalıyız.

Unutmayalım biz gideceğiz, dünya kalacak. Kızılderililerin sıkça kullandığı bir sözle konuşmamı bitirmek istiyorum.

*Dünya
insanoğluna
ait değil,
insanoğlu
dünyaya
aittir.*

Prof. Dr. İrfan ERDOĞAN

Talim ve Terbiye Kurulu Eski Başkanı

EĞİTİM MODELLERİNE DAİR İLK “YENİ” ADIMLAR

Bu yazıda eğitime dair güncel model arayışları için bir bilinç oluşturabilir düşüncesiyle eğitim tarihine mal olmuş olan ilk “yeni” adımlara değinmek istiyoruz. Değineceğimiz “yeni” adımlar eğitimin usul boyutuyla sınırlı kalacaktır, zira “yeni” nitelemesi genellikle usule-yönteme dair bir anlamlandırma olagelmıştır.

Eğitimin usulü-yöntemi ile ilgili ilk çalışmalar Tanzimat’tan sonra yapılmış ve **Usul-i cedide** adıyla tarihe geçmiştir. **Usul-i cedide** özellikle ilköğretimde geleneksel öğretim yöntemlerinden yeni öğretim yöntemlerine geçiş ve yeni ders araçlarının kullanılmasına başlanması ile başlayan dönem için ifade edilen bir anlamlandırmadır.

Bu hareket ilk kez **1847** yılında Mekatib-i Umumiye Müdürü (Nazır) **Ahmet Kemal Efendi’nin** döneminde İstanbul’da örnek olarak açılan 5 Rüştiyede “yeni usul” olarak anlamlandırılan öğretim yöntemlerinin uygulanmasıyla başlar. Bu okullarda başarılı bulunan yöntemin, Padişah Abdülmecit başka okullarda da kullanılmasını ister. Yirmi yıl kadar sonra **1869**’lardan itibaren sıbyan mekteplerinin yanında iptidai mektep ve **usul-i cedide mektebi** adıyla yeni ilkokullar açılmaya başlanır.¹

Bunun için Maarif Nazırı **Münif Paşa** ve **Selim Sabit Efendinin** gayretleri ile **1890 yılında** Darülmualimin programında da islahat çalışmaları da yapılır. İlk defa **Ayşe Sıdika Hanım** tarafından “**Usul-i Talim ve Terbiye**” adlı bir ders verilmeye başlanır. Ayrıca **Şemsi Efendi ve** arkadaşları da yeni yöntemi okullarında uyguladılar. Tuna Valisi **Mithat Paşa** ve yazar **Ahmet Mithat Efendi** de **usul-i cedide** hareketine önem verirler.

Bu eğitimcilerin zorluklarla karşılaştığı hatta **Ahmet Kemal Efendinin** kaçmak zorunda kaldığı, **Selim Sabit Efendinin** **Şeyhülislam** tarafından Padişaha cezalandırılmak üzere şikayet edildiği ve **Şemsi Efendinin** de medreseliler tarafından hakaretlere maruz kaldığı kaydedilmektedir. Usul-i cedide hareketi sürecinde **İlm-i Terbiye Eftal** (Selim Sabit Efendi, 1870), **Renüma-yı Muallimin** (Selim Sabit Efendi, 1870), **Rehber-i Tedris ve Terbiye** (Musa Kazım, 1897), **Usul-i Talim ve Terbiye Dersleri** (Ayşe Sıdika Hanım, 1897) gibi eğitim

bilimleri alanında ilk sayılabilecek eserler yazılır.²

Usul-i cedide hareketiyle tohumları atılan yeni eğitim uygulamaları meşrutiyet döneminde daha ileri düzeylere taşındı ve bilhassa İstanbul’daki Darülmualliminde **Mustafa Satı Bey**’in öncülüğünde çok başarılı bir şekilde uygulandı. **Mustafa Satı Bey** yaparak ve yaşayarak, problem çözerek öğrenmeye dair yeni öğretim yöntemleri geliştirdi. Bu dönemde simgeleşmiş eğitim hareketleri olmuştur. **İsmail Hakkı Baltacioğlu**, “**Çocuktan hareket akımı**”’nı başlattı. Ethem Nejat “**İş okulu akımı**”’nın öncüsü oldu. **Prems Sabahaddin Bey, Nail Kansu ve Teffik Fikret** “**Girişkenlik eğitimi akımı**”’nı yaydılar. **Selim Sırrı Tarcan** da *oyun ve eğitim* alanında öncü fikirler geliştirdi.³

Yeni Yöntemlerden Yeni Okullara

Başta **J. J. Rousseau** olmak üzere **Pestolezzi, Frobel ve Tolstoy** gibi otoritelerle birlikte eğitimde bir devrim gerçekleşti. Bu otoritelerin açtığı yolda yaparak, yaşayarak, keşfetme ve buldurmaya dayalı oyun ve hayat temelli eğitime geçilmiş oldu. Bu otoriteleri referans olarak 1900’lü yılların başlarında da Avrupa’da “**New School-Yeni Okul**” adıyla okullar açılmaya başlandı. Nitekim İngiltere’de **Cecil Reddie New School Abbotsholme**, Fransa’da yazar **Edmond Demolins Ecole des Roches**, Yine İngiltere’de **Haden Badley Badales School**, Alman **Hermann Lietz** Kır Eğitim Yurtları, Belçika’da da **Decroly Ecole de l’Ermitage** adında okullar kurdular.

Avrupa ülkelerinin önde gelen eğitimcileri tarafından başlatılan “**Yeni Okul**” akımı sığağı sığağına bizde de takip edildi. Şemsi **Efendi, Selanikli Abdi Kamil Efendi, Mustafa Satı Bey, İsmail Hakkı Baltacioğlu, Ethem Nejat, Teffik Fikret** gibi eğitimciler yeni okul ilkelerini hayata geçirdiler.⁴ Yeni Okula özgü yaklaşımlar **1913** yılında Bakanlığın öğretim usulleri ile ilgili talimatnamelerine girerek bütün sistem için geçerli kılınmaya çalışıldı. Bu doğrultuda ilkokulların ders programlarında; **Yeni Okullar’a** özgü olan “**hayatîyet**”, “**tecrübe**”, “**aktiflik**”, “**fa ydacılık**” kavramlarına geniş bir şekilde yer ayrıldı. Diğer taraftan **Mustafa Necati** de “**Yeni Okul**”’un prensiplerini “**İş Okulu**” adıyla yaygınlaştırmaya çalıştı. İsmail Hakkı Tonguç ile simgeleşen Köy Enstitüleri de “**iş okulu**”, “**faal okul**” gibi adlarla anılsa da aynı zamanda bir *yeni okul* ideali olarak görülebilir.⁵ Bu dönemde *yeni okula* dair bir çok eserin tercüme edildiği, yazıldığı hatta periyodik dergilerin de yayınlandığı kaydedilmektedir.

Yeni Okul akımının arka planında çok iyi referanslar ve sağlam bir bilinç bulunmaktadır. Zira bu akım, dönemin kendini kanıtlamış olan eğitimcileri ve yetkilileri ile başlamış ve sürdürülmüştür. Bu eğitimciler yeni okul akımının

kaynağı olan ülkeleri ve okulları bizzat yerinde incelemiş ve edüt etmişlerdir. **Mustafa Satı Bey, Prens Sebahattin, İsmail Hakkı Baltacıoğlu** yeni okullara dair çok anlamlı ve kapsamlı geziler yapmışlardır. **Prens Sebahattin** Paris'te bulunduğu sırada Demolins'in **Ecole des Roches** adlı okulunu gezmiştir. İsmail Hakkı **Baltacıoğlu** da 1910 yılında Maarif Nezareti tarafından gönderilmiş olup Avrupa'nın değişik kentlerinde 40'a yakın okulda gözlem yapmıştır. Baltacıoğlu, **Decroly**'nin Belçika'daki okulunu da ziyaret etmiş ve bizzat kendisi görüşmeler yapmıştır.

Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında da **Selim Sırrı Tarcan** (1924) Belçika'ya, İsmail **Hakkı Tonguç** (1925) Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya, **Rıdvan Nafiz Edgüer** (1927) Rusya'ya, **Halil Fikret Kanad** (1927) Almanya'ya giderek ve bir çok okulda gözlemler yapmışlar ve elde ettikleri izlenimleri de yazmışlardır. Özellikle **Mustafa Necati'nin** 1927 yılının Mayıs ayında **Milli Talim ve Terbiye Heyeti Başkanı Prof. Mehmet Emin Erişligil** ile birlikte Çekoslovakya, Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya'ya bir bakan olarak yapmış olduğu seyahat çok önemlidir. Bu arada Avrupa eğitim hareketlerini yakından izleyen **Hıfzırahman Raşid** de 1926 yılında yazdığı Viyana'daki eğitime olan hayranlığından hareketle yazdığı **"Mektepçiliğin Kabesinde"** adlı eseriyle yeni okullara dair prensipleri anlatarak bu konuda çok değerli katkılar sağlamıştır.

Yeni Okullara dair sergilenmiş olan bu özen ve gayretin etkisi kısa sürede ortaya çıkmaya başlamış ve çok nitelikli bir eğitim sisteminin temelleri atılmıştır. Nitekim 1940'lı yıllarda Enderun okullarından sonra gelen ikinci Türk Eğitim Mucizesi olan Köy Enstitüleri bu sürecin devamı olarak inkişaf etmiştir.

Yeni okulların Türkiye'de hayat bulması ile ilgili olarak 1920'li yılların büyük eğitimcilerinden sayılan ve aynı zamanda Cenevre'deki J.J. Rousseau Enstitüsü'nün Başkanı olan **Adolf Ferreiere** 1928 yılında Türkiye'ye gelmiş ve konferanslar vermiştir. Özellikle İzmir'de gerçekleşen konferansların çevirisini Enstitüden öğrencisi olan Mustafa Rahmi üstlenmiştir. **Ferreiere** bu konferanslarda Yeni Okulun prensiplerinin Türkiye'den daha iyi uygulandığı bir ülke görmediğini ifade etmiştir. **Ferreiere** İsviçre'ye döndükten sonra da Türkiye'de İstanbul'un dışında da çok iyi okullar bulunduğuna işaret ederek çok takdir edici sözler söylemiştir.⁶

"İlk mekteplerde Decroly usulü ile tedrisat yapılmaktadır. Gördüğüm ilk mekteplerde talebe müşahede defterleri, küçük terbiye müzeleri vardı... Çocukların kumlar üstünde

taştan, çamurdan dağlar yaptıklarını, dağların üstünü küçük dallı ormanlarla örttüklerini, renkli tozlarla göller, çayırıklar yaptıklarını, köprü kurduklarını, tüneller, şoseler açtıklarını gördüm. Çocukların mevsimle alakadar tohumları bizzat ekerek bahçe işiyle de meşgul olduklarını gördüm. Derslerde muallim ve muallimelerde ne candan gayretler vardı. İzmir Erkek Muallim Mektebi'nin daire şeklindeki kademeli sinema ve konferans salonu, şimdiye kadar Avrupa'da söz söylediğim salonların en büyüğü idi."

Eğitim tarihinin en önemli eğitim akımlarından biri olan yeni okul ile ilgili önemli bir otoritenin Türkiye'deki okullara dair söylediği sözlerden grurlanmamak elde değil. Benzer bir övgü *"Hayalimdeki okullar Türkiye'de kuruluyor"* diyen **John Dewey** tarafından da dile getirilmişti.

Bütün bunlar bize eğitime dair iddialı çalışmaların sağlam referanslarla, deneyimli ve birikimli otoritelerle tutarlı ve kararlı bir şekilde gerçekleştirilmesinin önemli olduğunu göstermektedir. **Yeni yöntem** ve **Yeni okul** gibi tarihe damga vurmuş çalışmalar, yeni yöntemlerin ve yeni modellerin bir anlamda yeniden konuşulduğu günümüzde de bugüne dair çıkarımlar yapabilmek için ele alınabilir.

Eğitim sistemi için uzun zamandır azımsanmayacak miktarda kaynak ve enerji harcanmaktadır. Bunca çabaya rağmen simgeleşmiş bir çalışmaya imza atılabildi mi acaba?. Yeni usul ve esaslara dair yapılan bunca çalışmaya rağmen bugünden geleceğe **Usul-i Cedide** gibi simgeleşmiş, hatırası olan örnek bir "model" kalabilecek mi? **Yeni Okul** gibi özgün bir okulculuk akımından söz edilebilecek mi?

(Endnotes)

- 1 Akyüz, Yahya. *Türk Eğitim Tarihi*, Ankara: Pegema Yayıncılık, 2009.
- 2 Binbaşıoğlu, Cavit. *Türk Eğitim Düşüncesi Tarihi*. Ankara: Anı Yayıncılık, 2009.
- 3 rgün, Mustafa. II. Meşrutiyet Döneminde Eğitim Hareketleri Ankara: Ocak Yayınları, 1996.
- 4 Acar, Şehbal Derya. *Yeni Dünyaya Mukaddime, Yeni Okullar. İstanbul: Akademi Kitapevi, 2012.*
- 5 Acar, Şehbal Derya. *Yeni Dünyaya Mukaddime, Yeni Okullar. İstanbul: Akademi Kitapevi, 2012.*
- 6 Acar, Şehbal Derya. *Yeni Dünyaya Mukaddime, Yeni Okullar. İstanbul: Akademi Kitapevi, 2012.*
- 7 Ahmet Hikmet, "Adolf Ferriyer'den Yeni Türkiye ve Mektepleri II", *Fikirler*. S:38, İzmir. 1 Mayıs 1929, s.2-4 'den aktaran Şehbal Derya Acar. *Yeni Dünyaya Mukaddime*. 2012. S.221.

TEOG ÖZEL OKULLAR MODELİ İLE ÖĞRENCİ ALIM ŞEKLİ...

Özel Türk ve yabancı okullarımız, 2014-2015 öğretim yılında lise hazırlık veya 9.sınıflarına TEOG ÖZEL OKULLAR MODELİ ile taban puan ilanı, ön kayıt ve kesin kayıt yolu ile öğrenci alacaklardır.

Bilindiği gibi Milli Eğitim Bakanlığı 2014-2015 öğretim yılında ortaöğretime geçişte TEOG modelini uygulamaya koymuştur. Özel okullar, Milli Eğitim Bakanlığı ile yapılan görüşmelerin ardından, aşağıda belirtilen sistem doğrultusunda öğrenci alacaklardır. Buna göre özel okulların bu yıl için ne şekilde öğrenci alacağı aşağıda sunulmaktadır.

- Özel okullar, 2014-2015 öğretim yılında lise hazırlık veya lise 1'inci sınıflarına, Özel Okullar Yerleştirme Puanı ile öğrenci alacaktır. Özel Okullar Yerleştirme Puanı: ÖYP
- ÖYP, Bakanlıkça gerçekleştirilecek merkezi Türkçe, matematik, fen ve teknoloji bilgisi sınavları ile öğrencinin 8'inci sınıf yıl sonu başarı puanından oluşmaktadır.

Merkezi sınavlar;

- ✓ T1: Türkçe dersinden yapılacak birinci merkezi sınav
- ✓ M1: Matematik dersinden yapılacak birinci merkezi sınav
- ✓ F1: Fen Bilgisi ve Teknoloji dersinden yapılacak birinci merkezi sınav
- ✓ T2: Türkçe dersinden yapılacak ikinci merkezi sınav
- ✓ M2: Matematik dersinden yapılacak ikinci merkezi sınav
- ✓ F2: Fen Bilgisi ve Teknoloji dersinden yapılacak ikinci merkezi sınav

Derslerin ağırlık katsayıları;

Türkçe:	3
Matematik:	2
Fen Bilgisi ve Teknoloji:	2

Merkezi sınavların ağırlığı;

Birinci sınavlar:	% 30
İkinci sınavlar:	% 70

8'inci sınıf yıl sonu başarı puanı; YBP8

ÖYP hesaplama formülü; $\text{ÖYP}=(3T1+2M1+2F1)*0,30 + (3T2+2M2+2F2)*0,70 + \text{YBP8}$

- Bir öğrencinin tüm merkezi sınavlardan 100 tam puan alması ve yine aynı öğrencinin 8'inci sınıf yıl sonu başarı puanının 100 tam puan olması durumunda, ÖYP maksimum 800 puan olacaktır.
- Puan eşitliği durumunda; Sırası ile T2, M2, F2, T1, M1, F1 puanı yüksek olan adaya, bunların eşit olması durumunda 8'inci sınıf YBP'si yüksek adaya, bunlarında eşit olması durumunda yaşı küçük adaya öncelik verilecektir.
- Özel okullar daha sonra kamuoyuna duyurulacak kayıt takvimi çerçevesinde 800'lük puanlama sistemi üzerinden, taban puan ilanı ön kayıt ve kesin kayıt yöntemi ile öğrenci kayıt kabulü yapacaktır.

Örnek hesaplama;

Öğrencinin sınav notları;

T1:	85
M1:	90
F1:	95
T2:	95
M2:	90
F2:	90

Ve YBP 8'i ; 94,4348 ise

$$\text{ÖYP} = (3 * 85 + 2 * 90 + 2 * 95) * 0,30 + (3 * 95 + 2 * 90 + 2 * 90) * 0,70 + 94,4348$$

$$\text{ÖYP} = 733,4348$$

7. TEOG Özel Okullar Modeline göre öğrenci alımı puanı hesaplama linki:

<http://tegozokpuanhs.toob.org.tr>

Öğrenciler bu motora tahmini puanlarını girerek TEOG sistemine göre özel okullara yerleştirme puanlarının ne şekilde gerçekleşeceği hakkında fikir sahibi olabileceklerdir. (Daha sonra bu motoru gerçek puanlarının hesaplamasında da kullanabileceklerdir.)

TOBB TÜRKİYE EĞİTİM MECLİSİ 5.EĞİTİM KONGRESİ...

TOBB Türkiye Eğitim Meclisi koordinasyonu ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın katkılarıyla, yabancı dil eğitimi konulu "5. Eğitim Kongresi" TOBB'un ev sahipliğinde Ankara'da 29-30 Kasım 2013 tarihinde gerçekleştirildi.

TOBB Merkezi'nde düzenlenen Eğitim Kongresi'nde konuşan TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıkloğlu, yabancı dil eğitimi konusunda her türlü katkıya hazır olduklarını söyledi.

Hisarcıkloğlu, burada yaptığı konuşmada, yabancı dil bilmenin bir artı değil, ihtiyaç olduğunu söyledi. Küreselleşen dünyada, koşulların İngilizceyi evrensel dil haline getirdiğini belirten Hisarcıkloğlu, "Lüksemburg, Malta ve İspanya'da 3 yaş, Belçika, Yunanistan, İtalya ve Portekiz'de 6 yaş, Fransa ve Polonya'da 7 yaştan itibaren İngilizce yabancı dil olarak okutuluyor. Ülkemizde özellikle İngilizce'de, yabancı dil yeterliliğini geliştirmenin önemi her daim vurgulanıyor. İhtiyacın farkındayız, fakat istediğimiz seviyeye halen ulaşabilmiş değiliz" diye konuştu.

- "Liseden mezun olana kadar yaklaşık bin saat İngilizce dersi alınıyor ama İngilizce konuşulamıyor"

Öğrencilerin dil öğrenme motivasyonlarının yeterli gelmediğini, yabancı dilin öneminin farkında olmadıklarını belirten Hisarcıkloğlu, şöyle devam etti:

"Öğretim materyallerinde sıkıntılar var. Öğretmen başına düşen öğrenci sayısı, birçok okulda yüksek. Dil öğretmenlerinin yetiştirilme sürecinde ve görev esnasında destek almaları konusunda eksikler var. Liseden mezun olana kadar yaklaşık bin saat İngilizce dersi alınıyor ama İngilizce konuşulamıyor. 2013'te English First'in yaptığı İngilizce Yeterlilik Endeksi'nde, Türkiye 60 ülke arasında 41. sırada yer aldı. Endekste Türkiye, 2007'den bu yana en hızlı yükselen ülke olarak gösteriliyor ama 2007'de 'çok düşük' yeterlilik düzeyinden 'düşük' yeterlilik düzeyine çıkabildik. 2012 TOEFL sınav sonuçlarının Avrupa ortalamalarına göre, Norveçliler 120 üzerinden 100, Avrupalılar 87, Türkiye'nin notu ise 75 ve 43 Avrupa ülkesi arasında en düşük test sonucuna sahibiz."

TOBB Başkanı Hisarcıkloğlu, İngilizceyi iyi öğreten ülkelerin, erken yaşta eğitimi önemstediklerini, müfredatlarında daha fazla saati dil öğretimine ayırdıklarını, yabancı dil öğretimini temel ders olarak konumlandıklarını ve sınıf mevcutlarının az olmasına dikkat ettiklerini vurguladı. Hisarcıkloğlu, Türkiye'de ise pratik yapmak yerine "özne-yüklem-tümleç" sıralamasının ezberletildiğini söyledi.

Ekonomik etki alanı genişleyen Türkiye'nin Rusça, Arapça, Farsça, Kazakça, Boşnakça, Sırpça bilen gençlere ihtiyaç duyduğunun altını çizen Hisarcıklıoğlu, TOBB'un, yabancı dil eğitiminde kalkınmış ülkelerin ulaştığı düzeye ulaşmak için gereken katkıyı yapmaya hazır olduğunu ifade etti.

- "Dil eğitimi sempozyumuna ihtiyaç var"

Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Tekin de Türkiye'de, saha araştırmalarıyla desteklenen dil eğitimi sempozyumuna ihtiyaç olduğunu söyledi. MEB'in de bu noktada üstüne düşeni yapacağını belirten Tekin, "Demir var, çimento var, kum var ama inşaatı bir türlü yapamıyoruz. Akademisyenlerin desteğine ihtiyacımız var" dedi.

Tekin, şöyle konuştu:

"Belki bir karşılaştırma yapmak açısından şunu söylemek lazım. Türkiye içinde yabancı dil eğitim ve öğretimi konusunda bu tür yetersizliklerden bahsediyoruz ama Türkiye dışında, Türkçe öğretimiyle ilgili sahadan gelen veriler oldukça pozitif. Yunus Emre, TİKA gibi kuruluşların yurt dışında Türkçe öğretimi ya da yurt dışında okul açan sivil toplum örgütlerinin verilerine baktığımızda yurt dışında Türkçe öğretimi konusunda oldukça yeterli ve faydalı sonuçlar elde ediliyor. Burada böyle bir totoloji var. Türkiye'de Türkçe öğretmiyoruz. Aslında bu toplantıları dil öğretimine endekslemek gerekiyor. Zorunlu eğitim 12 yıl. 12 yıl boyunca çocuklarımız okuma yazmaya başladığı günden bu yana Türkçe dersi alıyorlar, lise son sınıfa kadar Türk Dili ve Edebiyatı dersi alıyorlar ama üniversite sınavında Türkçe sorularının cevaplanma oranı da çok düşük. Bunu daha ayrıntılı biçimde masaya yatırmamız gerekiyor. Üstümüze düşen ne varsa hep birlikte yapmak gerekir."

TOBB Eğitim Meclis Başkan Yardımcısı Eyyüp Kılıcı ise etkinlikle Türkiye'nin yabancı dil tablosunu ortaya koymayı amaçladıklarını söyledi.

İstenilen düzeyde yabancı dil öğrenmenin çok zor olduğuna dikkat çeken Kılıcı, farklı zamanlarda birçok gerekçeyle yabancı dil eğitimi aldığını ancak yeterli gelmediğini anlattı. Kılıcı, Türkiye'nin dil öğretimiyle ilgili sorunu olduğunu, dil eğitimi uygulamalarında problem olduğunu, değişik yapılması gerektiğini dile getirdi.

Erdem Kaya

MEF Lisesi

Uzm.Psikolojik Danışman

BİR DANIŞMANIN GÖZÜNDEN İNSANIN DOĞASINA BAKIŞ ve FABRİKA AYARLARIMIZI ARAMAK

İlk sözcüğü bulmak çoğu kez zordur. Anlatmak istediklerinizi en çarpıcı giriş ile yapabilmeyen gerilimini taşır. Bu gerilimin içinde dile gelecek şeylerin bir sıralanışı barınmaktadır. Sanki ben daha önemliyim diye içinizde sözcükler, cümleler yarışmaya başlarlar. Eğer insanlara anlatmak istediklerinizle ilgili içinizde bir kıpırtı duyuyorsanız içinizde sözcüklerin yarışı daha da hızlanır. Bu nedenle çoğu kez tam anlatamadım duygusunu da bir yerlerde içinizde taşırırsınız. Bu iletişimde aslında birşey daha diyecektim ama eksik kaldı cümlesine de aktarılabılır. Çoğu kez iletişimde da buna benzer durumlar yaşarız. Giriş cümlelerini hep zihninizde tasarlarız ancak nasıl bir girişle başlarsak başlayalım ilk cümlelerden itibaren karşılıklı bir dayalog ile iletişim zenginleşir. Çünkü siz iletinize karşı gelen sözlü veya sözsüz geri bildirimlerle mesajınızı ya geliştirerek sürdürürsünüz ve kaliteli bir iletişim oluşur. Ya da bir yerden sonra olay biz hangi konuyu konuşuyorduk, nereden nereye geldik, kaosu yaşarız. Yazıda böyle değildir durum. Siz vermek istediğiniz mesaj ile bir kapı aralarsınız sonra aralık bırakılan bu kapıdan girilerek farklı dünyalara ulaşmak isterse okuyucuya kalmıştır.

Bir sayı sizin için ne anlam ifade edebilir? Ya da bir resim, bir film sahnesi, sokakta tanık olduğunuz ve zamanı durdurulmuş bir an, ya da boş bir çerçeve... Hepsi biz onlara ne anlam yüklersek onu taşıyan değerlere dönüşürler. Ya da duvarımızda asılı olan bir resim biz o an içinde bulunduğumuz duygu durumu ile baktığımızda kimbilir neler anlatır? Yaşarken ördüğümüz bir pencereden bakarız dünyaya. Bunu yaparken yalnız değiliz aslında, önce bizim için öngörülen rollere sokuluruz, bu rollere olan tepkilerimizle yeniden biçim veririz kendimize. O zaman derler ki kişi kendi potansiteli ile çevrenin bir bileşimi olur. Hem etkeniz kendi yaşamımızda hem de etkilenen. Kimi zaman yaşamı bir kurban rolü ile bakarız başımıza gelenlere, kimi zaman bir kahraman oluruz kendi efendimiz oluruz sorumluluk alarak. Kimiz zaman suya sabuna dokunmayan ve yaşamı deneyemeyen oluveririz farkında olmadan. Ancak bunların hepsinde de sorarız kendimize ben kimim? Neyi ne kadar yapabilirim? Yaşamımın anlamı ne? Niçin? Bu soruların cevaplarını aramak temel gereksinimiz. Nasıl yaşamda kayboluruz? Kaybolmak nedir diye yeniden tanımlayacak olsak, kaybolmak gerçekte nerede olduğunuzu bilmenize rağmen gidebileceğiniz başka bir yerin olmamasıdır. İçinizdeki referans noktalarını

ytirmektedir. Yaşamınızın yönünü belirleyememektir. Elinizde harita olabilir ama pusulanız yoktur. Ya da başka bir deyişle zamanda kaybolmaktır. Kendi olabileceğiniz özünüze uzak olmaktır kaybolmak. Ve günümüz insanı da bir bakıma tüketim dünyasında kaybolmuştur. Çeşitli üretimmiş değerlerle kendini aramaktadır. İlginç olan da kendisine sunulan ulaşılabilir bazı hedeflerle kendisini bulduğunu düşünmektedir. Acı biçimde bir süre sonra yaşamın fonu haline gelen ulaştığı hedefi değerini yitirmekte yerine başka bir hedef belirlenmektedir. İşte bu kayıp gerçeğine karşı yaşam yeniden çerçevelenmelidir. Yeniden özümüz, doğamızda olan şeyler hatırlanmalıdır. Bu hatırlamayı kimi zaman bir film sahnesinden esinlenerek, kimi zaman sokakta gördüğümüz bir manzaradan, kimi zaman da kendi içimizde eksik kalan şeyi aradığımızda bulmaya yöneleceğimiz anda fark edebiliriz.

Yaşamı yeniden çerçevelemek veya fabrika ayarlarımıza dönüş kendi doğasından kopan insanın yeniden otantik yaşama olan açlığının haykırışıdır. Suni olarak üretilen ve özümüze aykırı olan yaşam biçiminin getirdiği dayatmalara karşı bir duruşa yönelimdir. Bu yaşam biçiminin getirdiği en önemli kayıp insanın gerçekte yaşadığı anda bir türlü olamamsı, olmayı başaramamasıdır. Ya gelecekte edineceğimizi varsaydığımız arzuların bizi sürükleyeceği yer için düşünmekte, ya da kaçırdığımız fırsat ve geçmişteki pişmanlıkların esiri olmaktayızdır. Osho'nun anlattığı mesellerden birinden faydalanacak olursak,

“Kralın biri bir gün bahçesinde her sabahki gibi huzur içinde yürüyüşe çıkmış ve dolaşmaktadır. O gün bahçesinde kendisini bekleyen bir dilenci görür. Bu dilenciye ne istediğini sorar kral. Dilenci elindeki kaseyi uzatarak yanıtla. “Basit bir isteğim var kralım. Bu kaseyi doldurun. Neyle doldurduğunuz fark etmez... taş, toprak, kum ... ne isterseniz koyabilirsiniz.”

Kral kendisine bu dilencinin hakaret ettiğini düşünür. “Senin küçük kaseyi topraktan başka birşey ile dolduramayacak kadar yoksul bir kral olduğumu mu düşünüyorsun? Onu altınla dolduracağım ve sen benim kim olduğumu anlayacaksın.”

Dilenci kralı uyarmak isteyerek elini kaldırır isterseniz bir kez daha düşünün, büyük kralım. Fikrinizi değiştirebilirsiniz der.”

Ancak kral onu dinlemez ve uşaklarından altınlar getirmelerini ister. Gelen altınlar kaseye boşaltılır. Ancak altınlar anında kaybolurlar. Kral sinirlenerek Yenilgiyi kabullenmez ve tekrar çuvallar dolusu altın ve mücevherler getirir. Ama kaseye boşaltılan her değerli mücevher ve para kaybolur gider. Kralın tüm hazinesi biterken kase hala boştur. Kral çökmüş bir şekilde dilenciye dönerek, “söyle dünyanın bütün zenginliklerini yutan bu kaseyin sırrı nedir?”

Dilenci gülerek, bu bir sır değil. Bu kase bir insan kafasından yapılmıştır. Arzu eden bir zihinden yapılmıştır. Bu yüzden hiçbir zaman tatmin olmaz, asla dolmaz.”

Bu arzu denen olgu insan için Svatgito Libermaister'in dediği gibi aslında şimdiki ana “hayır” demekle ilgilidir. Yani hep bu dakikada yaşadığımız şeyi istemiyor ve sürekli olabilmesi için

çaba harcadığımız şeye odaklanıyoruz. Böylece bu anda bir türlü olamıyoruz. Bunun bedelini de stres ve getirdikleri ile ödüyoruz. İçimizi doyurmadığımız onu fark edemediğimiz için sürekli dışarıda birşeyler arayıp duruyoruz. Küçüklükten itibaren basit anlamda koşullanarak öğrendiğimiz birçok şey bizi varlığımıza yabancı hale getiriyor. Böylece kendimize verdiğimiz değer başkalarının bize yüklediklerine dönüşüyor. Kabul görmek için içimizdeki doğal çocuktan uzaklaşıyor, boyun eğen çocuğa dönüşüyor. Parlak ödüllerle, güç ve benzeri tatlılarla soslanmış kavramlarla yüceleştiriliyor. Kıyaslama, yarışmaya dayalı değerlendirme, sosyal takipler, beğeniler vb kavramlarla gerçekten uzaklaşıyoruz. Gerçek ise, aradığımızda bizden daha da uzaklaşan bir oyun oynuyor bize. Daha diye başlayan cümlelerle dolmayan yaşam kasesini doldurmayacak şeylerle doldurmaya çalışıyoruz. Atalarımızın ilkel yaşam biçimlerinden daha çok şeye sahip olmamız demek onlardan daha iyi bir kavrayış ile yaşamı daha iyi yaşadığımız anlamına gelmiyor ne yazık ki. Aslında yaşam karşısında gereksinimlerimizin gerçekten farkına vararak yaşam için basit sorularla düşünmeye ve içinde bulunduğumuz ana dönmeye ihtiyacımız var. Bir de kalıplaştırdığımız bir çok kavramı yeniden oluşturmaya ve onlara yeni anlamlar yüklemeye. Böylece duygularımızın yönetimini elimize almak mümkün olabilecektir. Kendin olma sorgulamasını yapabilirsek gerçekte tatmin olmuş bir hayatı yaşayacağız demektir. Bu da öz farkındalığımızı cesaretimizle birleştirerek olur. Öz farkındalığımız bir kaşif tutkusu ile kendimiz hakkında olabildiğimiz kadar derinlere inerek ne yapmamız gerektiğini, yaşamımızı ne anlamla dolduracağımızı keşfetme sürecidir. Chip Conley bu konuda dört soru ile kendimize bakmamız gerektiğini söylüyor.

- Sizi en iyi kim tanır? Bu kişi başkalarından farklı olarak neyi görür? Sizi iyi tanımlar mı? Duygularınız ve kaynakları nelerdir?
- Bugün yaşamımızdaki en yapmacık ve yapay olan şey nedir? Kim olduğunuz ve ne yaptığınız arasındaki en önemli bağlantı kopukluğu ne zaman oldu? Bu bağlantısızlık sizi ve çevrenizi nasıl etkiliyor?
- Gerçek siz nedir? Neden tam potansiyeliniz ortaya çıkmamıştır?
- Sizi hiç tanımayan ve objektif olacak birisi sizi bir ay boyunca yirmi dört saat izlese en güçlü üç yönünüz ve en zayıf üç yönünüzle ilgili neler söylerdi? Bunlar size neler hissettirir?

Öz farkındalık yanına bir katma değer alırsa pratiğe dönüşebilir. Bu da cesarettir. Cesareti insanların altı temel güçlerinden biri olarak tanımlıyor Martin Seligman ve Christopher Peterson. Cesaret kendi içinde neleri barındırıyor diye baktığımızda ise dört alt başlık görüyoruz: Mertlik, direnme, dürüstlük ve tat almak. (Conley)

- Mertlik: Zor bir duruma karşı onurlu duruş sergilemek ve dayanma gücünü temsil ediyor.
- Direnme: Başkaları bıraktığında devam edebilme gücünü temsil ediyor.

- Dürüstlük: Doğruya olan bağlılığı ve bunu tutarlılık ve bütünlük içinde yaşamayı temsil ediyor. Kendine karşı dürüst olabilmek.
- Tat almak: Uzun zorluklar içinde bile yaşamdan tat alabilmeyi başarmak.

Bunları bir formülle birleştiriyor Chip Conley ve diyor ki Kendi omak= Öz farkındalık X Cesaret Yani kendiniz olmak için fark edeceksiniz ve olabileceğiniz şeyler için de yaşamınızı cesaretle yaşayacaksınız. Bu kavramları yeniden düşünmek yaşamı yeniden çerçevelemeye başlamak demektir. Bunun için sorgulama sürekli olmalıdır. Rahatımızı bozarak aramaya devam etmeliyiz. Bunun için edebiyat, sanat ve bilimden yararlanmalıyız.

Abraham Maslow ise başka bir açıdan bize kendini gerçekleştirme yolundaki insanın psikolojik portresini çiziyor. (Uyarlanarak kaleme alınmıştır) Ve diyor ki:

- Hayatı bir çocuğun yaptığı gibi tam bir konsantrasyonla ve her şeyi özümseyerek yaşa.
- Emin ve güvenli yollara takılıp kalmaktansa yeni bir şey dene ve yaşamın farklı yönlerini gör. Bunu açmak için bir söylemden yararlanalım;

“Ben bunu bir iç çekişle söyleyeceğim,

Çağlar ve çağlar içinde bir yerde

Bir ormanda yol ayrılmıştı,

Ve ben,

Daha az gidilmiş olanı seçtim.

Ve bu her şeyi farklı yaptı.” Robert Frost

- Yasantıları –(nı) değerlendirirken geleneğin, yetkenin ya da çoğunluğun sesini değil, kendi sesini dinle
- Durust ol.
- Goruslerin, çoğu insanın gorusleriyle uyusmuyorsa gözden düşmeye göze al, bazen yalnız yürümen gerekecektir.
- Sorumluluk al. Sorumluluk aldıkça kararlarınla özgürleşeceğini fark edeceksin. Kendi adına aldığın kadar yaşamda başkalarına karşı da sorumlusun. Hatta kimi zaman yapabilecekken yapmadıklarından dolayı daha da sorumlusun.
- Yapmayı kararlaştırdığın ne ise o konuda çok çalış. İşe koyul üretkenlik tüm negatif enerjiyi uzaklaştıracak ve seni o ana taşıyacak tek şeydir.
- Kendiniden uzaklaşmana neden olan savunmalarını sapt ve bunlardan vazgeçme cesaretine sahip ol.
- “Elinde yaşamı çözümlmek çoklukta anahtar edinmeye çalış ki farklı kapıları açabilesin.”

Son olarak yaşamında ne olduğunu sana hatırlatabilecek en önemli şey bir çocuğun gözleridir. Ona bakarak kendini yeniden düşünebilirsin.

30

yıldır çocuklar için

İYİ KİTAP

üretiyoruz.

 tudem[®]

 DESEN[®]

Delidolu

 uçanbalık

BlokTest[®]

İYİ KİTAP
AYLIK OKUL ÖNCESİ ÇOCUK VE GENÇLİK KİTAPLARI GAZETESİ

turuncu[®]

 /tudemyayingrubu

www.tudemyayingrubu.com

İTO EĞİTİM PANELİ...

TÜRKİYE'DE DÜNÜ BUGÜNÜ VE YARINI İLE DERSHANELER

İstanbul Ticaret Odası bünyesinde yer alan 15 Nolu Özel Öğretim Kurumları Komitesi tarafından, dershanelerin kapatılması konusunda İstanbul Ticaret Odası'nda (İTO) 'Türkiye'de Dünü Bugünü ve Yarını ile Dershaneler' konulu panel düzenlendi.

İstanbul Ticaret Odası'nın Özel Eğitim ve Eğitim Kurumları Komitesi Başkanı İbrahim Taşel'in başkanlığı yaptığı panel, İstanbul Ticaret Odası tarafından gerçekleştirildi.

İTO'nun ev sahipliğinde gerçekleştirilen eğitim meclisi panelinde "Türkiyede Dershaneciliğin Gelişimi ve Eğitim Sistemimizdeki Fonksiyonu, Özel Eğitimin Eğitimdeki Payı ve Gelecekteki Durumu, Özel Eğitimde Bölgesel Farklılıklar, Gerçekler ve Dershaneciliğin Rolü, Avrupa'da Dershanecilik Sektörü, Özel Eğitim İşletmeciliği ve Girişimciliği, Dünyada Özel Dershanecilik Durumu ve Türkiye'de Dershaneciliğin Geleceği" başlıkları incelendi.

Oturum başkanlığını İTO Özel Öğretim ve Eğitim Kurumları Komitesi Başkanı İbrahim Taşel'in yaptığı panelde ÖZDEBİR Geçen Dönem İkinci Başkanı Nazmi Arıkan, Türkiye Özel Okullar Birliği Başkanı Cem Gülan, GÜVENDER Başkanı Eyüp Kılıcı, Avrupa Dershaneler Birliği-ENESCO Başkanı Georgos Hagitegas, Fatih Dershaneleri, Kültür Dershaneleri, Doğa Kolejleri Kurucusu Fethi Şimşek, TÖDER Başkanı Bahçeşehir ve Uğur Eğitim Kurumları Kurucusu Enver Yücel konuşmacı olarak yer aldı.

Panelde konuşmacı olan Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Eş Başkanı Cem Gülan, hali hazırda sektörün büyük problemler yaşadığını belirterek: " **Özel okullar ekonomik sıkıntı içerisinde. Bir sonraki yılın ücretlerini harcayarak ayakta kalmaya çalışıyorlar. Dershaneleri kapatıp özel okul olun diyorlar. 2 bin 2 bin 500 TL de teşvik ön görüyorlar. Bu teşvikler özel okulların yaygınlaşmasını sağlamaz. Aksine mevcut özel okullar başta olmak üzere dershaneden dönüşen okullar da kapanır, sistem çöker.**" uyarısında bulundu.

Özel okulların eğitimdeki payının yüzde 3,56 olduğunu hatırlatan Cem Gülan: " **Türkiye'de bütün sıkıntılar bitmiş gibi Dershanelerin özel okula dönüşmesi söyleniyor. Biz özel okullar olarak 50 yıldır devletten teşvik bekliyoruz. Biz bunca yıl beklerken bu çözüm önerileri ve teşvikler neredeydi? Bu alt yapı şartlarında dershaneler dönüşemez. Hükümet zararlı işletmeleri kapatabilir. Ama dershaneler zararlı değildir. Türkiye'de yasalar var teşebbüs özgürlüğü var. Eskiden hükümetlerin kaderi askerinin iki dudağı arasındaydı. Şimdide işletmelerin kaderi hükümetin iki dudağı arasında mı olacak?" dedi.**

MALİ MÜŞAVİRLER BİLGİ PAYLAŞIM TOPLANTISI...

M.Osman Uğur

Derneğimizin Odakule'deki merkezinde 14 Aralık 2013 tarihinde özel okullarımızın kurucu, yönetici ve mali müşavirlerinin katıldığı özel okullarda vergi ve muhasebe uygulamaları ve personel ücret uygulamaları konularında bilgi paylaşım toplantısı yapıldı.

M. Osman Uğur'un moderatörlüğünü yaptığı toplantıda ele alınan konular;

Özel Okullarda İşletmeciliğinde Vergi ve Muhasebe Uygulamaları

- Burslar
- Zorunlu ücretsiz öğrenci okutulması
- Eğitim ücretleri

Özel Okullarda Personel ve Ücret Uygulamaları

- Resmi okul öğretmenlerinin maaş unsurları hesaplama yöntemleri
- Özel okul öğretmenlerine, resmi okul öğretmenlerine ödenen tüm ödenekler ödenebilir mi?
- Öğretmenlere ödenen tazminatlar
- Sosyal yardım kapsamındaki ödemeler
- Öğretmen ve diğer personele yapılan aynî sayılan yardımlar

“Yarınlarımız Çocuklarımız”

değerlerimiz

- ▶ İzlenebilir Gıda Politikası
- ▶ Koşulsuz Müşteri Memnuniyeti
- ▶ Çalışanlarına Karşı Saygılı
- ▶ Tedarikçileriyle Birlikte Büyüyen
- ▶ Sosyal sorumluluk projelerinde gönüllü yer alır

PARILTIM

PARILTIM ENDÜSTRİYEL TOPLU YEMEK HİZMETLERİ TURİZM SAN. VE TİC. A.Ş.

Türkiye genelinde,

5 Merkezi Üretim Mutfağı,

80 Yerde Üretim,

225 Hizmet Noktamız,

1470 Çalışanımız,

106.000 Öğün/Yemek ve,

“KOŞULSUZ MÜŞTERİ MEMNUNİYETİ”

“MAZERET ÜRETMEYEN ÇÖZÜM ÜRETMEK”

“EN BÜYÜK DEĞİL, AKLA İLK GELEN OLMAK”

İlkeleri, bilgi ve birikimimizle, sofralarınıza sağlıklı yemekler sunuyoruz.

evinizdeki lezzet
Güvenilir ekip, iyi hizmet

İLETİŞİM ADRESLERİ

GENEL MÜDÜRLÜK

Yukarı Dudullu Tavukçuyolu
Caddesi Anıl Sok. No:9
34760 Ümraniye/İSTANBUL
Fax: 0216 465 98 78

PARILTIM DUDULLU MERKEZ MUTFAK
TEL: 0216 465 96 65-66

PAMUK SEYRANTEPE MERKEZ MUTFAK

TEL: 0212 325 33 00
MANİSA MERKEZ MUTFAK
TEL: 0236 214 05 98
TUZLA MERKEZ MUTFAK
TEL: 0216 493 72 99
BODRUM MERKEZ MUTFAK
TEL: 0252 313 22 50

ADANA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ

0549 349 10 48
ANKARA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ 0549 934 10 01
TRAKYA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ 0507 688 66 59
BURSA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ 0549 349 10 11
ESKİŞEHİR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ 0549 349 10 12
İZMİR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ 0549 772 45 83

BURSA EĞİTİM ZİRVESİ 2014...

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Lise Komisyonu tarafından **Haziran ayında İstanbul'da düzenlenen "Lise Müfredat Çalıştay"** nın ikinci ayağı 19 - 20 Aralık 2013 tarihlerinde Bursa'da üyemiz Özel Tunçsiper Okulları'nın ev sahipliğinde **Milli Eğitim Bakanlığı, Uludağ Üniversitesi, Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği, Özel Tunçsiper Okulları ve Bursa Büyükşehir Belediyesinin koordinasyonu ile Bursa Eğitim Zirvesi** adıyla gerçekleştirildi.

Bursa Eğitim Zirvesi'nde "**Öğrenci Merkezli Öğrenme - Günlük Yaşamda Uygulama - Teknolojiyi Entegre Etme – YGS/LYS Tabanlı Öğrenme ve Ölçme Değerlendirme**" temalı **dört bağlamda** ve **araştırma – öğrenme – uygulama ve ölçme değerlendirme alt yapısından oluşan dört öğrenme alanında** modeller geliştirilmesi, uygulanması ve uygulamaların ulusal ve uluslararası boyutta paylaşılması amaçlanmıştır.

Bursa Eğitim Zirvesi'nin, önümüzdeki yıllarda 4 etapta gerçekleştirilmesi ortaklarca prensip olarak benimsenmiştir.

BURSA EĞİTİM ZİRVESİNİN ORGANİZASYON KOMİTESİ

1. Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Teknoloji Genel Müdürlüğü Eğitim Yayınları ve İçerik Yönetimi Grup Başkanlığı,
2. Uludağ Üniversitesi,
3. Bursa Büyükşehir Belediyesi,
4. İl Milli Eğitim Müdürlüğü,
5. Nilüfer İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,
6. Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği,
7. Ev sahibi olarak Özel Tunçsiper Anadolu ve Fen Lisesi organizasyon komitesi tarafından koordine edilmiştir.

Çalıştaylarda aynı branşta, farklı lise türlerinden seçilen öğretmenler ile üniversite öğretim üyeleri görev almıştır. Öğretmen, öğretim üyesi ve yöneticilerden oluşan toplam 185 kişinin katılımı ve emeği ile gerçekleşmiştir. Dersin öğrenciyi aktif hale getirmesini; öğrencinin araştırmasını, uygulayarak öğrenmesini, uygularken teknolojiyi ve günlük yaşamı bilgiyle buluşturmasını ve bilgiyi kalıcı olarak öğrenmesini sağlayarak ölçme ve değerlendirmede doğru sonuca ulaşmanın hedeflendiği çalıştaylarda hazırlanan sunumlar, Nisan-Mayıs aylarında her branş için belirlenen ayrı bir günde o branşdaki tüm öğretmenlerle paylaşılacaktır. Sonrasında Bakanlığımız tarafından tüm il Milli Eğitim Müdürlükleri, üniversiteler ve belediyelere sunumlar yapıp organizasyon komitesi oluşturmaları ve İl Eğitim Zirvelerinin yapılması planlanmaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Eğitim Bilişim Ağı kısa adıyla “EBA” blogda <http://blog.eba.gov.tr/> Bursa Eğitim Zirvesine yer verilmiştir. Çalıştayla ilgili yönerge ve çalıştay sonrası paylaşımlar Milli Eğitim Bakanlığı http://www.eba.gov.tr/kulup/bursa_egitim_zirvesi web sayfasından yapılacaktır.

www.osmanemiroglu.com

info@osmanemiroglu.com

Gsm:0 533 215 18 01

OSMAN-EMİROĞLU
P R O D U C T I O N

En Güzel Anlarınızda Yanınızdayız...

27 KASIM FRANSIZ BÜYÜKELÇİLİĞİ DAVETİ...

“LABEL FRANCEDUCATION” ÖDÜLÜ ALAN OKULLARIMIZ

Türkiye’de eğitim veren Fransız Liseleri, Ankara’da Fransız Büyükelçiliği’nde “**Label FrancEducation**” ödülü aldılar. Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Yönetim Kurulu üyelerimizin de katıldığı ödül töreni 27 Kasım 2013 tarihinde gerçekleştirildi.

Fransız Liseleri’nin “Fransız Dilini ve Kültürünü” üst düzeyde öğreten kurumlar olarak değerlendirilmesi ve “**Label FrancEducation**” ödülünü almaları, bu ödüle layık görülen kurumlar ve ülkemiz adına gurur vericidir.

Bu başarıdan dolayı okulunuzu ve emeği geçen tüm öğretmenlerinizi Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Yönetim Kurulu olarak kutlar, başarılarının devamını dileriz.

“Label FrancEducation” ödülü alan kurumlarımız:

- İstanbul Özel Saint Joseph Fransız Lisesi
- İzmir Özel Saint Joseph Fransız Lisesi,
- Özel Notre Dame de Sion Fransız Lisesi,
- Özel Sainte Pulchérie Fransız Lisesi,
- Özel Saint Michel Fransız Lisesi,
- Özel Saint Benoît Fransız Lisesi,
- Galatasaray Lisesi,
- Ankara Tevfik Fikret Lisesi
- İzmir Tevfik Fikret Lisesi

Yrd.Doç.Dr.Halis Özerk
Eğitimci / Psikolog

OKUL ÖNCESİ VE İLKOKUL EĞİTİM-ÖĞRETİMİNDE FARKLILIKLARA SAYGI

Hazırlayan: Y (Eğitimci/Psikolog)

“Ülkelerin ve insanların sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik açıdan gelişmesini belirleyen en önemli unsur nedir?” sorusu, sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik bakımdan gelişmiş olduğu kabul edilen ülkelerdeki hangi akil insana sorulursa sorulsun yanıt büyük bir olasılıkla ve çok yüksek oranda **“EĞİTİM”** olacaktır. Bu ülkelerdeki eğitim-öğretim alanında etkinlik gösteren akil insanlara da **“Bu eğitimin en temel özellikleri nelerdir?”** diye sorulacak olursa da alınacak yanıt yine çok büyük olasılıkla ve çok yüksek oranda aşağıdaki şekilde sıralanacaktır.

- Yaratıcılığı desteklemesi,
- Socrates’ in “doğurtmaca” tekniğine dayalı olması (yani bilgiyi “sunmaya” değil bilgiyi “buldurmaya” yönelik olması),
- Çok sayıda tekrardan hareketle konunun kavratılmaya çalışıldığı DEĞİL, konu KAVRATILDIKTAN sonra, az sayıda TEKRAR ile öğrenmenin PEKİŞTİRİLMESİ,; yani öğrenen bireye, sanki çok tekrar yapılmazsa ve yüzlerce soru çözdürülmez ise anlayamaz(!?) anlayışı ile yaklaşımaması. Bunu daha açık ifade edecek olursak; öğrencinin -bilimsel ifade ile- “düşük zekalı”, -halk ifadesi ile- “SALAK” yerine konmaması),
- Eğitim-öğretimin ETKİN VE SAĞLIK bir şekilde gerçekleştirileceği FİZİKSEL ve PEDAGOJİK ORTAMIN olması... Yani öğrencilere sadece ve sadece EĞLENCELİ bir vakit geçirtebilmenin DEĞİL EĞİTİM-ÖĞRETİMİN amaçlandığı; eğitimden ziyade gösterişin ön plana çıkartıldığı gereksiz lüks materyaller ve anlamsız uygulamalar (!?) ile VELİ ENDEKSLİ DEĞİL PEDAGOJİK ENDEKSLİ uygulamaların gerçekleştirildiği ortamların olması...

..... vb. unsurlar listeye eklenebilir.

Ancak eminim ki önem sırasına konulacak olsa;

- Eğitim alan her bir bireyin KENDİNE HAS, BİRİCİLİĞİ VE FARKLILIĞI OLAN bir İNSAN olarak kabul edilmesi,
- Eğitim alan her bireye FARKLILIKLARINA SAYGI DUYULDUĞU ve FARKLILIĞI NE OLURSA OLSUN KENDİNE ETKİN BİR YER BULDUĞU duygusunun yaşatılması,

En temel iki unsur olarak listede yerini alacaktır. Çünkü bu iki temel unsurun olmadığı bir eğitim-öğretim ortamı ve eğitimci yaklaşımında, yukarıda ilk olarak sıralanan liste nasıl oluşturulursa oluşturulsun, hangi yöntem uygulanırsa uygulansın, hangi teknoloji ile desteklenirse desteklensin arzulanan hedeflere ulaşılması mümkün olmayacaktır.

Bu düşünceye en önemli kanıt:

Avrupa Komisyonu’ nun Avrupa Topluluğu Eylem Planı çerçevesinde 2001-2006 yılları arasında altı yıl boyunca sürdürdüğü, **FARKLILIKLARA YER VERME VE FARKLILIKLARIN YÖNETİMİ PROJESİ** ile Avrupa Birliği’ ne üye 27 ülke ve bunlara ek olarak Türkiye’ deki şirketlerde bir çalışma gerçekleştirmiştir (www.idm-diversity.org). Bu çalışmada hemen her sektörden şirket buldukları ve altı yıl sonra hedefledikleri yeri belirtmişlerdir. Bu hedefler arasında ciro da vardır, şirket saygınlığı da; tanınırlık da vardır çalışanlarının memnuniyet düzeyi de... Çalışan sayısını artırmak da vardır çalışanların şirkette daha uzun süre çalışmalarının sağlanması da...

SONUÇ: Bütün şirketlerde düşünülen hedeflerin aşılması, hatta % 700’ lere varan oranlarda artış!

ASIL SONUÇ: Farklılıklara, yasal zorunluluklar nedeniyle değil, gönülden ve eğitimci bir yaklaşımla yer verildiğinde **BAŞARI GARANTİDİR!**

Konuya şöyle de yaklaşılabilir:

Bireylerin hemen hemen kimse ile paylaşmadıkları özel konulardaki problemlerine, çözüm bulabilmek için düşünce ve duygularını açtıkları ortam PSİKOTERAPİ ortamıdır. Üstelik çoğu kişi için gittikleri terapistler, yakın bir akrabaları olmamasına veya daha öncesinden terapistle bir dostluk ilişkileri bulunmamasına rağmen! Çünkü psikoterapide temel ilke şudur: Dini, ırkı, dili, cinsiyeti, mesleği, alışkanlıkları, sicil kaydı vb. NE OLURSA OLSUN, yardıma ihtiyaç duyan kişi, BÜTÜN FARKLILIKLARI İLE BİR İNSAN olarak kabul edilir! Bu temel ilkenin nadiren de olsa bazı uygulayıcılar tarafından yerine getirilememesi durumunda da PSİKOTERAPİ ALANI alandaki bu kişilere de aynı anlayışla yaklaşır!... Aynı durum tıbbî müdahale durumundaki hekimlik mesleği için de geçerlidir... Onun

içindir ki bu temel ilkeye uyulur ve yardım arzulayan kişiye bu ilke ne kadar hissettirilirse yani yaşatılırsa kişi o derece yardım alacak ve arzulanan hedeflere karşılıklı olarak ulaşabilecektir.

Ancak şu kesinkes bilinmelidir ki;

Farklılıklara saygı gösterme, toplumsal yaşamın tüm alanlarında FARKLILIKLARIN adeta FARKSIZ KILINARAK farklılıklara ETKİN BİÇİMDE yer verme, daha da ötesi; İNSAN OLMA TEMELİNDE hangi temsiliyet düzeyinde olursa olsun STATÜLERE ve ETİKETLERE yer olmadığı anlayışına sahip olma ve bu anlayışla davranma eylemlerinin temelleri OKUL ÖNCESİ EĞİTİM- ÖĞRETİM ortamlarında atılır, ilkokulda da pekiştirilir!

Dolayısıyla yapılması gereken; okul öncesi eğitim-öğretim kurumlarındaki etkinliklerde (anadili, bilişsel gelişim, el sanatları, psikomotor, drama, sosyalleşme vb. etkinliklerde) bu konunun uygulamalı olarak (çocukların öğrenme ve kavrama düzeyleri göz önünde bulundurularak) ele alınmasıdır. Örneğin anadili etkinliklerinden biri olan hikaye/masal anlatımlarında, farklı kültürlerdeki örf, adet, gelenek ve yaşam biçimlerinden örnekler verilerek bu farklılığı belirleyen etmenler (coğrafi yapı, geçmiş yaşantıları, aile yapıları vs.) aktararak çocuklarda; KENDİLERİNİN YAŞADIĞI YAŞAMDAN FARKLI YAŞAMLAR ve BU YAŞAMLARIN İÇİNDE YER ALAN FARKLI BİREYLER OLDUĞU DÜŞÜNCEİ yerleştirilebilir. Bunun ardından “Her biriniz bu anlattığımız kültürlerden birinde doğmuş olsaydı yaşam biçiminiz nasıl olurdu?” sorusu sorularak tartışma başlatılabilir dolayısıyla EMPATİ becerisinin de temelleri atılabilir. Hatta yaşam biçimlerinden temel bazı örnekler seçilebilir (örneğin misafirlik, düğün, yemek yeme şekilleri, sofr kuralları, önemli günler ve bu günlere ilişkin etkinlikler vb.) ve karşılaştırmalar yapılabilir, rol-playing etkinliği ile anlatılanlar oyunlaştırılabilir...

Benzer şekilde drama ve psikomotor etkinliklerinde, farklı kültürlerin çocuk oyunlarına yer verilerek çocukların bir süreliğine farklı bir kültürün ÜYESİYİMİŞ GİBİ HİSSETMESİ (yani özdeşleşme) sağlanabilir.

Yine el sanatları etkinliklerinde (örneğin resim/boyama etkinliğinde) daha öncesinden anadili etkinliklerinde farklı kültürlerdeki insanların resimlerini yapmaları istenebilir; ya da farklı kültürden insanların geleneksel kıyafetlerinin yer aldığı boyama kağıtları hazırlanarak bunları boyamaları istenebilir.

Daha da ötesi; çocukların damak lezzetlerini zenginleştirmek amacıyla (kültürümüze aykırı düşmemek

koşuluyla – ki bunun getirebileceği başka sorunlarla da karşı karşıya kalmamak için) çocukların yiyebileceği farklı kültürlerden yemeklere yemek listesinde ve mutfakta yer verilebilir, bu yemeklerin malzemesi hakkında bilgi verilebilir ve yapılaş şekli izlettirilebilir hatta çocukların kurum açıcısına katılımda bulunmaları sağlanabilir, bu yemeğin servis edilme ve yeme şekli farklı ise bunlar da bu sürece dahil edilebilir.

Günlük yaşamda kullandığımız araç-gereçlerden hareketle bunların ortaya çıkış yerleri ve çıkış şekilleri hakkında bilgi verilerek bir anlamda çocuklara ZİHİNSEL BİR ANTROPOLOJİ SEYAHATI yaptırılabilir.

Çocuklarda travmatik bir etki yaratmamasına dikkat etmek koşuluyla;

- Sosyal hizmetlere bağlı kurum ve kuruluşlara geziler düzenlenerek (ya da bu kurumlardan okula konuşmacılar davet edilerek) kimsesiz çocuklar, engelliler, yaşlılar vb. yaşam biçimi sürenlere,
- Büyük emek gerektiren ve zor şartlarda icra edilen mesleklere ilişkin mekan gezileri yapılarak bu meslekleri icra eden kişilere ve yaşam biçimlerine,
- Kulağa hoş gelen hatta çocuk şarkılarında yer olan ancak zorlukları olan mesleklere ilişkin (örneğin postacı) konuşmacılar okula davet edilip çocuklarla sohbet ettirilerek,
- Kaybolmaya yüz tutmuş el emeği sanatlarına ilişkin geziler ve söyleşiler yoluyla bu DEĞERLERE yani kişi ve mesleklere/sanatlara ilgi ve duyarlılık uyandırılabilir.

Sonuç olarak; okul öncesi eğitim-öğretim kurumlarında; geleceğimiz olan ve kendi geleceklerini de doğru yapılandırmalarını arzu ettiğimiz çocuklarımızı, popüler beklentiler yerine (örneğin okuma-yazma öğretmek gibi) **gerçek anlamda hayata hazırlamak ve tüm insanlarla bütün İNSANLIKLARI ile barış içinde bir yaşam sürdürebilmeleri** için en temel kurumun OKUL ÖNCESİ EĞİTİM-ÖĞRETİM KURUMU olduğu; burada verilecek en temel eğitimin de **FARKLILIKLARA SAYGI BİLİNCİ GELİŞTİRMEYE ODAKLI** olması gerektiği aşikardır!...

İlkokul eğitimcilerinin de bu emekleri pekiştirme sorumluluğu taşıdıkları hatırdan çıkarılmadan...

Whitman Shepard
Üsküdar Amerikan Lisesi

Üniversite eğitimini ABD’de, Middlebury Koleji’de Matematik ve Psikoloji dallarında yaptı. Harvard Üniversitesi’nden Uluslararası Eğitim dalında yüksek lisansın ardından 1981 yılında Türkiye’ye dönerek Tarsus Amerikan Koleji’nde öğretmenliğe başladı. Ardından 18 yıl boyunca Robert Kolej’de matematik öğretmeni, Matematik Bölüm Başkanı, Spor Kulübü Başkanı ve Lise Müdürü olarak görev yaptı. Son olarak Üsküdar Amerikan Lisesi’nde 9 yıl müdürlük yapan Whitman Shepard, 3 yıldır Sağlık ve Eğitim Vakfı’nda Liseler Eğitim Koordinatörlüğü görevini sürdürüyor. Ayrıca, Uluslararası Okullar Konseyi’nin akreditasyon ekibinin başkan yardımcılığı ve başkanlığı görevlerinde bulundu. Özel Okullar Birliği’nin Yürütme Kurulu ve Sınav Kurulu’nda görev yaptı.

HER ŞEYİ BİLEN ÖĞRETMEN DEVRİ KAPANIYOR MU?

Bilgi ve iletişim teknolojileri yüzyılların eğitim sistemlerini hızla etkiliyor. Bugünün okulları hızla farklılaşıyor. Çocukların sınıflarda oturup dinlediği, kapalı duvarların arkasındaki geçmişin sınıfları nasıl değişiyor? Elektronik kitaplar, dokunmatik tabletler, özel uygulamalar, robotlar, sosyal sınıflar, yapay zeka öğretmenler... Eğitim, teknoloji ile geleceğini arıyor.

Whitman Shepard

Bilgisayarların gözlük gibi takılabildiği bir dünyanın önündeyiz. Daha şimdiden, sıradan bir tablet bilgisayarla dünyanın en büyük dijital kitapçısından, kütüphanelerinden faydalanabiliyoruz. Son otuz yılda bilgi ve iletişim teknolojileri, hayatın her alanını olduğu gibi, eğitim ve öğretimi de derinden etkiliyor. Dokunmatik tabletlerle çalışan ders uygulamaları ufukta, sınıflarda robotlar çocuklarla ders çalışıyor, internette sanal sınıflarda herkese açık okullar ortaya çıkıyor. Bilgiye dünyanın her yerinden ulaşabildiğimiz gibi, anında herkesle paylaşabilir durumdayız.

SÜREÇ YENİDEN TANIMLANIYOR

Geçen yaz, eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin en son gelişmeleri izlemek için bu alanda dünyadaki en büyük teknoloji ve eğitim etkinliği **International Society for Technology in Education (ISTE)** katıldığımızda gördük ki, farklı bir ‘Okul’un kapısında. Etkinlikte yüzlerce farklı teknolojiyi ve projeyi bizzat görüp sonuçlarını inceleyebildik. Dünyanın dört bir tarafından okullardan çocuklar gelip bizzat sunumlar yaptılar.

Yükselen bu teknoloji dalgası karşısında kimi teknolojiyi bugünkü eğitime bir tehdit olarak görürken, kimileri dünyadaki fırsat eşitsizliğini bitirecek bir kurtarıcı olarak görebiliyor. Bunun hangisi doğru? Teknolojik donanımlar eğitimde hep vardı ve her zaman olacak. Ama eğitimde önemli olan, belki de vazgeçilmez olan, ‘süreç’, yani öğrenci-öğretmen arasındaki kurulan ilişkinin tamamıdır. Temelde etkilenen veya etkileyen bu ilişkinin tümüdür. Gelin okullara hızla yayılan bilgisayar ve tabletlerle eğitim sisteminde neler olabilir bakalım.

Eskiden eğitim alanındaki, öğretmen ve öğrenci ilişkilerini tanımlayan çok güzel İngilizce bir deyim vardı. Öğretmenin sınıftaki rolü için, ‘Sage on the Stage’, denirdi. Yani Türkçe ifade edersek, öğretmen, bir çeşit ‘Sahnedeki Bilge Kişi’ idi. Sınıfta yukarıdan aşağı, her şeye hâkimdi. Her şeyi bilir, kürsüye çıkar, anlatır, giderdi. Bütün dünyada böyleydi.

Teknoloji ve özellikle de bilgi teknolojileriyle değişen bugünün dünyasında, öğretmenin rolü için artık, ‘Guide on the Side’ deniyor. Yani öğretmen, artık öğrencinin hemen yanında duran bir rehber. Öğrencinin önünde ya da yukarısında sahnede bir yerde değil. Tam tersine, yanında oturup ona rehberlik ediyor.

Bunu yaratan bir çok etken var. Artık öğrenciler bile, teknoloji sayesinde bilgiye anında ulaşabiliyor. İkincisi, uzmanlaşma çağında, öğretmenin tüm bilgiye sahip olması artık zaten mümkün değil. Bir de üzerine bilgiler, artık o kadar hızlı güncelleniyor ki, tüm bunları takip etmek çok güç. Bugün bildiğimiz ne varsa üç yıl içinde değişecek, diyenler bile var. Dünyada bu yaklaşım üzerinde duruluyor. Yani, ‘Sage on the Stage’ değil, ‘Guide on the Side’.

Bu nedenle öğretmenlerin yeni yeteneklere ve kabiliyetlere sahip olması gerekiyor. Evet, öğretmen rehberdir, ama artık aynı zamanda Learning Architect, yani bir öğrenme ve öğretme mimarı olmak durumunda. Öğrencileriyle beraber öğrenecek, öğrencileriyle bilgiye erişmenin yeni ve farklı yöntemlerini geliştirecek. Günümüzde her yerden sınırsızca erişilebildiğimiz verileri, sınıfta öğrencilerle birlikte anlamlı bilgiye çevirecek. Bir anlamda, bilgiyi yeniden şekillendirecekler.

YENİ SINIFLAR

Eğitim sisteminin kalbi büyük oranda sınıftı. Teknolojiyi eğitime alıp, ama yine eskisi gibi çocukları kapalı sınıflara bölerseniz ortada bir sorun var demektir. Dünya artık bu yöntemi bırakıyor. Teknolojik olanaklar sayesinde Differentiated Education, yani farklılaştırılabilen eğitim uygulayabiliyorsunuz. Bu tür bir uygulamada, öğretmenler sınıftaki herkese farklı farklı yönlendirmeler yapabiliyor.

Aynı sınıf içinde öğrenciler, farklı eğitim ve proje faaliyetleri yürütebiliyorlar. İnternet sayesinde yeni ve çok önemli eğitim olanakları ortaya çıktı. Örneğin, ABD’de Personel Learning Network, Personel Trust Network, Professional Learning Community gibi kavramlarla, öğretmen-öğrenci arasındaki ilişkiyi yeniden tanımlanırken sınıf anlayışı da radikal olarak değişiyor. Eskiden sınıfta yüz yüze ilişkiler vardı. Şimdi ise, sosyal medya gibi araçlarla, öğrenme grupları oluşturup, sanal sınıflar yaratabiliyorsunuz. Hatta ödev mantığı bile tersine çevrilebiliyor. ‘Flipping the classroom’, yâni dersi anlatmadan önce öğrenciye ödev veriliyor, araştır deniyor, sonra dersi bu ödev üzerinden işliyorsunuz. Son birkaç senedir üzerinde durulan ilginç bir kavramlardan biri.

Ya da uygun bir aplikasyonla, sınıfta bir yandan ders anlatılırken, bir yandan da öğrenciler birbiriyle paylaşım yapabiliyor. Ders anlatılırken aklınıza bir şey geliyor. Yazıyorsunuz ve listeye ekleniyor, ders bitince herkes herkesin yazdığını ve aldığı notları görebiliyor. Beyin fırtınası yapmak için müthiş bir teknik. Bir yandan bilgi aktarırken, dinleyenler de derse bilgi ekliyor, kendi arasında tartışabiliyor. **Konuşanların tahtaya yazıldığı bir sınıf mantığından oldukça radikal bir değişim.**

Eskiden sınıfta konuşmanın belli bir metodu vardı, yani tek kişi konuşur, herkes onu dinlerdi. Oysa yukarıdaki gibi bir aplikasyonlarla bugün herkes, aynı anda konuşabiliyor ve ortaya verimli bir sonuç çıkabiliyor. Bir çocuk, öğretmeni dinlerken başka bir yönünü araştırabiliyor ve arkadaşlarıyla paylaşabilir. Teknoloji bunun gibi şeyleri, kolaylıkla ve hatta ücretsiz olarak yapabiliyor.

EĞİTİM HEP SOSYALDI

Bugün **sosyal medya araçları toplumun her kesiminde etkin olarak kullanılıyor. Facebook, Twitter gibi sosyal medyanın yarattığı bu yeni kültür, eğitim sistemlerini ve okul dediğimiz kurumları etkiliyor.**

Social Education gibi kavramlar ortaya çıktı... Uzaktan eğitim... Sanal sınıflar... Yukarıda belirttiğim gibi, eskiden öğrenmek için temel grup sınıftı. ‘Sınıftayız yerimiz budur’ denirdi. Teknoloji için içinde olduğu zaman, ister istemez sınıfın dışına çıkıyorsunuz. Sosyal medya araçları sınıfı etkileyecek. Bu kesin.

Ama eğitim hiç anti-sosyal olabilir mi ki? Eğitim insanların bir araya gelip sosyalleşerek öğrendiği bir ortamdır zaten. Yoksa, ‘çocuklar evde otursun, bilgisayarlar, ona üç boyutlu, sesli ve görüntülü, interaktif tüm müfredatı anlatsın.’ Ama bu şekilde doğru değil. Çocuk, okulda, sınıfta sosyalleşecek, burada eğitim ve sosyallik ilişkisi çok ama çok önemli. Bu ilişkiyi kaldırırsak, ortada eğitim kalmaz.

Peki sosyal medya çağında, öğretmen, öğrenci ve veliler nelere dikkat etmeli? Öncelikle sosyal medya üzerindeki sıkıntı oluşturabilecek konu şu: Bir çocuk öğretmeniyle, sınıf arkadaşlarıyla ilgili bir şeyleri anında, sosyal medyada dünyayla paylaşabilir. Bu ne kadar doğru? Çocuklara, velilere ve öğretmenlerle sosyal medya kullanımı konusunda eğitim ve bilgi paylaşımı yapmalıyız. Bütün dünya buradaki sıkıntıyı yaşıyor. Öğretmen ve öğrenciler, hatta veliler için sosyal medya kullanım politikaları oluşturulması gerekiyor. Velilerin ve öğrencilerin, özellikle ABD gibi ülkelerde eğitime devam edeceklerse, üniversite giriş ve sınav sistemlerinin farklılaştığını söyleyebiliriz. Artık dünyada okullar öğrenci seçerken, insanların sosyal medyadaki profillerini bile inceliyorlar. Eskiden sadece akademik portföy hazırlıyordunuz, tavsiye mektupları topluyordunuz. Bugün ABD’de ve Batı’da birçok üniversite öğrenci kabul edilecekse, artık Facebook’una, Twitter’ına bile bakılabiliyor. Ne kadar etik olduğu tartışılır, ama böyle bir dünya var artık önümüzde.

TEKNOLOJİ SİHİRLİ DEĞNEK Mİ?

Eğitim, toplumların en önemli faaliyet alanlarından biri oldu. Son yüzyılda da önemi giderek arttı. Eğitim olanaklarına erişim, en önemli sosyal devlet göstergelerinden biri ve kalkınmanın temellerinden biri olarak kabul edildi. Şimdi teknolojiyle eğitimde çok farklı imkanlara kavuşuyoruz. Ama **teknolojiyi alacağız, bütün eğitim sorunları çözülecek gibi bir algı var. Bu yaklaşımın altında ciddi risk ve tehditler var.** Eskiden sınıfta 40 dakika içinde ne kadar bilgi paylaşıyorduk, bu yeni tekniklerle ne kadar paylaşıyoruz? Artık inanılmaz boyutta, hem de ücretsiz eğitim materyali bulabiliyorsunuz. Ama artık nemli olan bilgeye ulaşmaktan öte, bilgiyi değerlendirmek. Nasıl değerlendireceğiz bu bilgiyi? Yaratıcılıkla. Çocuklar bu çağda daha çok inisiyatif kullanabilir, yaratıcılığı beslemek lazım. Aşırı teknoloji yaratıcılığı öldürebiliyor. Teknolojinin, insandan insana olan temel eğitimi sekteye uğratabileceği korkuları da var. Oysa işin gerçeği şu, teknoloji zaten hep vardı, hep olacak. Türkiye’de teknolojiden önce atmamız gereken ciddi adımlar olduğunu belirtmeden yazıya son vermeyelim.

Çok basit bir hesaplama cevap vereyim. Türkiye’de liseler için

haftalık 40 saat ders, 9. sınıfta tam 16 adet değişik ders var. Bir ders de 40 dakikada kalmaz hiç bir zaman.

Oysa bir gün 24 saat ve bunu değiştiremiyoruz. Ben çocukken sekiz saat uyuyordum. Güzel bir kahvaltı ederdim. Okul zamanı, dinç giderdim. Okuldan sonra oynardım, tüm İstanbul'da dolaşırdım.

Enerjim bitmezdi. Şimdi ne oluyor? Bu kadar ders var. Servisle trafikte saatler geçiyor. Böyle bir durumda, çocuk ne zaman teknolojiyi kullanıp yaratıcı işler yapacak, zaman kalmıyor zaten. Teknoloji çok güzel ama burada temel bir sorun yatıyor. Önce okuldaki derslere el atmak zorunlu.

9. sınıfta 16, 17 ders olur mu? Bu çocuklar gerçekten bir şey öğrenemiyorlar. Sınavdan sınava geçiyorlar. Bu bir gerçek. Öncelikle bunu değiştirmemiz gerekiyor. **Türkiye'de toplumsal olarak** temel bazı sıkıntıları, okullarda ders olarak okutulunca çözülecek sanıyoruz.

Örneğin trafikle ilgili sorunlarımız mı var, koyalım bir trafik dersi... Sağlıkla ilgili bir sıkıntımız mı oldu, koyalım bir sağlık dersi... İşte bugün çocukların almak zorunda olduğu onlarca ders böyle doğuyor. Ne çözdünüz peki? Hiçbir şey çözmediniz. Koyduğunuz trafik dersini de doğru şekilde yapabiliyor musunuz? O da apayrı bir konu. Toplumda sıkıntılarımız varsa, tabii ki bazılarını eğitim sisteminde halletmeye çalışalım.

Ama son olarak tekrar edersek, burada süreç önemli. Bu çocuklar ne zaman düşünecek? Onlara vakit verdik mi ki, tablet veriyoruz? Analitik, yaratıcı düşünce için zaman ve ortam sağlıyor muyuz? Ders saatleriyle doldurduk eğitimi, sıkılıyor ve bıkıyor artık çocuklar.

Eski Yunan mitolojisinde Sisipos vardır, ona verilen ceza ilginçtir. Koca bir taşı iterek dağa çıkarır, ama taş her seferinden düşer ve Sisipos taşı sürekli yeniden yukarı taşır. Biz de durmadan çocuklara bunu yapıyoruz. Teknolojinin sonsuz olanaklar açtığı bugünlerde, artık onları rahat bırakmalı ve sadece rehber olmalıyız.

Ben her zaman teknoloji tarafında, ürün ve donanımdan öte süreçleri düşünmeliyiz diyorum. Öğretmenin rolü ve öğrenciyle kurulan ilişkinin yeni biçimlerini denemeli, yeni deneyimlerimizi herkesle paylaşmalıyız. Teknoloji çağında paylaşım kültürü çok kritik. Türkiye'de bu konuda yol alsak da, daha çok gerideyiz. Paylaşmamız lazım ki, bütün çocuklar bundan faydalanabilsin.

ŞİKÂyetLER YİNE DAKTİLOYLA YAZILSIN!

40 yıllık eğitimci Whitman Shepard, teknoloji konusunda en çok her gün gelen yüzlerce e-postadan şikâyetçi: "E-postadan çok önce yaşadığım için, ne yapardık, zamanımızı nasıl kullanırdık, çok iyi biliyorum! Açıkçası artık e-postalara cevap vermek bile, tek başına mesai haline geldi. İdareci öğretmenler bilir. Eskiden bir konuda bir şikâyet yazılacaksa önce bir düşünürlerdi. Niye? Çünkü daktiloyu çıkaracak, kâğıt koyacak, yazacak, götürecekti, teslim edecek... Ancak ortada gerçekten çok ciddi bir durum varsa bunu yapardık. Yoksa kimse uğraşmazdı bu kadar, şikâyetler az olurdu. Şimdi e-posta var, küçük bir şeyde hemen yazıyorsunuz, bir de yüzlerce insanla paylaşıveriyorsunuz. Ama bence eskisi kadar etkili olmuyor. Yüzlerce e-posta onlarca insanın arasında günlerce dolaşıyor, ama ortada bir şey yok. Oysa ben bazı konularda e-posta yerine telefon kullanmanın şaşırtıcı sonuçlarını görüyorum. Bence hâlâ en önemli teknolojilerin başında geliyor. Telefonu unuttuk artık. Beş dakikada sesle, yüz yüze halledebilecek bir iş, artık günlerce e-posta kutularında sürünebiliyor."

Eğitim Teknolojileri Platformu...

Derneğimiz bünyesinde yer alan ve özel okullarımızın IT uzmanlarının katılımıyla oluşturulan Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği IT Komisyonu'nun, **22 Mart 2014 tarihinde İstanbul Ticaret Üniversitesi'nin Sötlüce Kampüsü'nde düzenleyeceği "Eğitim Teknolojileri Platformu" etkinliğinin** planlamasına başlanılmıştır.

Eğitim Teknolojileri Platformu'na, okullarımızın bünyesinde yer alan IT bölümleri, eğitim teknologları, idareciler, karar alıcılar (mütevelli heyeti, okul sahibi), okullarında teknoloji lideri olan öğretmenlerin katılımı beklenmektedir.

Eğitim Teknolojileri Platformu'nda üye okullarımızın başarılı ve güzel çalışmalarının sunumu yapılacak, eğitim teknolojilerinin geldiği nokta itibariyle paylaşımda bulunulacak ve paydaş teknoloji şirketlerinin stant ve sunumlarına yer verilecektir.

Etkinlikte üye okullarımız, yapacakları sunumlar ve çalıştaylarla teknolojinin etkin kullanımı konusundaki iyi örneklerini, bu konudaki bilgi ve tecrübelerini paylaşacaklardır. Eğitim Teknolojileri Platformu'nda **sunum yapmak isteyen okullarımızın www.etp.org.tr adresinden en geç 14 Şubat 2014 tarihine** kadar başvuruda bulunmaları gerekmektedir.

Sunum başvurularının Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği IT Komisyonu tarafından incelenip, Şubat ayı sonunda kabul edilen sunumların sahiplerine yazılı olarak bildirim yapılacaktır.

Eğitim Teknolojileri Platformu ile ilgili detaylı bilgiye aşağıdaki adresten ulaşabilirsiniz.

www.etp.org.tr

#etpistanbul

Son başvuru tarihi : 14 Şubat 2014

ÖZEL ÖĞRETİM KURUMLARI DERNEKLERİ İLE ANKARA'DA YAPILAN BASIN TOPLANTISI...

Kamuyunda yer alan tartışmalarla gündeme gelen 'dershanelerin özel okula dönüştürülmesi' ile ilgili özel okul dernekleri temsilcileri görüş ve önerilerini 28 Kasım 2013 tarihinde Ankara'da yapılan basın toplantısıyla duyurdu.

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği Başkanı Cem Gülan'ın başkanlığında toplanan platformun ortak basın açıklamasında;

Ege Bölgesi Özel Okullar Birliği Derneği Başkanı Engin Dirikal,
Özel Öğretim Kurumları Derneği Başkanı Hüseyin Gürsel Durmaz,
Tüm Özel Öğretim Kurumları Derneği Başkan Yardımcısı Kaan Kalinyazgan,
Marmara Özel Öğretim Kurumları Federasyonu Başkanı Bilal İndi
Güney Özel Öğretim Federasyonu Başkanı Kenan Tatar hazır bulundu.

BASIN AÇIKLAMASI

1. Geçmişte, resmi okullarda başarılı olmayan öğrencilerin devam ettiği, diploma veren okullar olarak bilinen özel okullar, 1980 yılından bu yana gösterdikleri gayret ile bugün Türkiye'nin en başarılı eğitim kurumları haline gelmiş ve Avrupa Birliği ülkelerinde verilen eğitim seviyesini yakalamıştır.
2. Tüm gelişmiş ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de kaliteli eğitimin bir bedeli vardır. Bu bedelin ve kaliteden ödün vermeme prensibimizin bir sonucu olarak, özel okullar bu gün ne yazık ki yarı kapasite ile çalışmaktadır.
3. Dershanelerin dönüşümü sürecinde, Kanun, Yönetmelik ve Yönergelerde belirtilen şartları taşımayan kurumların özel okula dönüştürülmesi, geçici süreyle de olsa bu tarz bir yapılanmaya müsaade edilmesi, açık lise gibi kurumlar yaratılması, eğitim kalitesini düşüreceği gibi özel okulların günümüzdeki mükemmel imajını yıkacaktır.
4. Yıllardır özel okul temsilcileri olarak arazi veya bina tahsisi, hizmet satın alınması, personel vergi ve SGK primlerinde kolaylıklar sağlanması, uygun krediler sağlanması gibi taleplerimize hep sessiz kalınmıştır. Bu güne kadar özel okullardan esirgenen teşviklerin dershanelere sunulması yapılan çalışmalarda hala mevcut özel okulların yok sayılması, özel okullar arasında teşvik alan ve almayan özel okullar şeklinde bir ayrımcılığa neden olacaktır. Bu güne kadar, fedakârca hizmet veren ancak hiç bir kayda değer teşvik alamayan özel okullarla bu okullardan hizmet alan veliler haksızlığa uğradıklarını düşünecek ve ayrıca bu teşvikler yarı yarıya boş kontenjan ile çalışan özel okulların darbe almasına neden olacaktır.
5. Sonuç olarak eğitimde yapılacak düzenlemelerin yansımaları hiç hesaba katılmadan, kimlerin nasıl etkileneceği hiç düşünülmeden dershanelerin, özel okula dönüştürülmesi düşüncesi, sadece dershanelerin kapanması ile değil pek çok özel okulun da kapanması hatta belki özel okulluğun da çökmesi ile sonuçlanabilir.

Bu görüşlerimizin, Bakanlar Kurulunda yapılacak görüşmelerde dikkate alınmasını ve Hükümetimizin en doğru çözümü üretmesini dileriz.

Saygılarımızla

Türkiye Özel Okullar Birliği Derneği

Ege Bölgesi Özel Okullar Birliği Derneği

Özel Öğretim Kurumları Derneği

Marmara Özel Öğretim Kurumları Federasyonu

Güney Özel Öğretim Federasyonu

KARANLIKTA DİYALOG

Karanlığa hoş geldiniz!

Önyargılarınızı kapıda bırakın ve olağanüstü bir deneyime hazır olun!

Dünyada **30 ülkede, 130 şehirde, 7 milyondan** fazla ziyaretçinin katıldığı **DIALOGUE IN THE DARK** sergisi şimdi İstanbul'da.

Kurumlar ve Okullar için hazırladığımız atölye çalışmalarını kaçırmayın.
Karanlığın hayatınıza katacaklarına inanamayacaksınız!

20 ARALIK 2013'TEN İTİBAREN

GAYRETTEPE METRO İSTASYONU DİYALOG SERGİ ALANI

facebook.com/dialogistanbul
twitter.com/dialogistanbul
[#KaranlıktaDiyalog](https://www.instagram.com/dialogistanbul)
www.dialogistanbul.com

The concept of "Dialogue in the Dark" and its related trademarks are the intellectual property of Dialogue Social Enterprise GmbH

Öğr. Gör. Gülçin KARADENİZ
Maltepe Üniversitesi

Dr. Tuğba DURAK DEMİRHAN
Recaizade Mahmut Ekrem İlköğretim Okulu

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN ÇOCUK HAKLARI SÖZLEŞMESİ İLE İLGİLİ FARKINDALIK DÜZEYLERİ

Özet: Uluslararası Çocuk Hakları Sözleşmesi; insan hakları ilke ve standartlarının çocuklar açısından geliştirildiği bir sözleşmedir. Sözleşme; çocukların insan hakları yasasıdır. Çocukların her yönden nitelikli ve bilinçli insanlar olarak yetiştirilmesine, toplumun ve insanlığın mutluluğunu ve geleceğini korumasına dönük bir yatırımdır. Çocukların yeteneklerini özgürce geliştirebilecekleri olanaklar ve bu olanakların sağlanması koşullarını tanımlar. Okul öncesi dönemi bu hakların çocuklara sağlanması ve benimsenmesi açısından kritik bir dönem olduğu gibi, okul öncesi eğitim ortamları da bu koşulların sağlanması için ideal ortamlardır. Dolayısıyla okul öncesi eğitim sürecinde kilit rol oynayan öğretmenlerin çocuk hakları farkındalıkları bu noktada büyük önem arz etmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin çocuk hakları ve çocuk hakları sözleşmesinin maddeleri ile ilgili farkındalık düzeylerini tespit etmek ve Türkiye'nin çocuk gerçeği açısından okul öncesi dönemde eğitim ortamlarında çocuk hakları konusundaki durumunu betimlemektir. Araştırma da yöntem olarak tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Millî Eğitim Bakanlığına bağlı bağımsız anaokullarında, anasınıflarında ve uygulama sınıflarında görevli bulunan okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise bu öğretmenler arasından tesadüfi örnekleme metodu ile seçilen 200 okul öncesi öğretmeni meydana getirmektedir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin tamamına, araştırmacılar tarafından hazırlanan "Okul Öncesi Öğretmenlerine Yönelik Çocuk Hakları Farkındalık Formu" uygulanmıştır. Form; öğretmenlerin Çocuk Hakları Sözleşmesi maddelerine yönelik bilgi ve farkındalıklarını belirlemeye yönelik 25 sorudan oluşan 5'li likert tipi bir ankettir. Sonuçlar SPSS ortamında değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin çalıştıkları grupların işlem öncesi dönemde oldukları düşünüldüğünde bazı kavramları içselleştirmeleri zor olabilmektedir. Bu sebeple Çocuk Hakları Bildirgesi'ne ait maddelerin okul öncesi ve ilköğretimi kapsayacak şekilde, sınıf düzeyleri bazında paylaştırılması okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri

ve rehberlik birimi işbirliği içinde yapılmalıdır. Etkinlikler de yaş gruplarına uygun her yıl programın içine yedirilerek planlanıp, uygulanabilir.

Çocuk hakları kavramı, geniş anlamada toplumsa, felsefi, ahlaki ve yasal boyutlar içermekte ise de, dar anlamda objektif hukukun çocuklara tanıdığı hak ve sorumlulukların tümünü ifade eder (Kamaraj, 2003). Çocuk hakları; onların zihinsel, bedensel, sosyal, duygusal alanlarda bağımsız bir şekilde gelişebilmesi için hukuk kuralları ile korunan durumlarıdır. Bu haklar, insan haklarından ayrı değil aksine onun bir parçasıdır. Farklı olarak çocuk hakları; refah hakları, korumacı haklar ve yetişkin hakları adı altında toplanmaktadır (Akyüz, 2000).

Çocuk merkezli bu hakların sağlıklı bir biçimde işleyebilmesi için bu süreçte ulusal vizyon, strateji ve hedeflerin belirlenmesi ilke ve politikaların açıkça tanımlanması, eğitim düzeyi ve başarı için standartların koyulması, nitelikli insan gücünün bir projede yer alması, kaynakların harekete geçirilmesi, kamuoyunun duyarlılığının artırılması ve etkili bir denetim mekanizmasının kurulması gerekmektedir. Tüm bu şartlar sağlandığında çocuk hakları, gerçek demokrasinin işlerlik kazanması için de zorunlu bir hal alır (Çılga, 2001).

Çocuk ilkelerine dair ilk bahsedilmiş 15. yüzyılda İspanyol Vives tarafından ortaya atılmışsa da çocukların eğitimsizlik ve sefalet sorununa ancak 18. yüzyılda İsviçreli Pestalozzi değinmiştir (Akyüz, 2000: 11). Uluslar arası ilk örgütün kurulması düşüncesini de J. Vune tarafından ortaya atılmıştır (Kop ve Tuncer, 2010).

XX. yüzyılın ilk yarısında meydana gelen iki tane dünya savaşı ve akabinde oluşan çeşitli sosyal ve psikolojik sorunlar, çocukların korunması konusunda uluslar arası alanda hızlı ve etkili çalışmaların yapılmasına neden olmuştur. Çocuk hakları konusunda ilk halka 1924 tarihli Cenevre Bildirgesi'dir. Daha sonra Milletler Cemiyeti'nin Birleşmiş Milletler Örgütü'ne dönüşmesiyle, bildirge daha modern bir hale dönüşerek 20 Kasım 1959 tarihinde "Çocuk Hakları Bildirgesi" olarak kabul görmüştür (Akyüz, 2000; Kop ve Tuncer, 2010).

Çocuk Hakları Sözleşmesi, 20 Kasım 1989 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından oybirliği ile kabul edilmiştir (Akyüz, 1999; Yeşil, 2002). Bu kabul edilmesinin ardından 26 Ocak 1990'da onaylanmış ve 2 Eylül 1990'da ise yürürlüğe girmiştir (Doğan, 2001).

Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni önemli kılan birçok neden vardır. Bunların başında çocukların çeşitli şekillerde istismar edilmeleri gelmektedir. Çocuk Hakları Sözleşmesi de her türlü istismarı yasaklamıştır (Doğan, 2001). Bu nedenle devletleri denetlemek için on uzmandan oluşan bir komite kurulmuştur. Komite hem Birleşmiş Milletlere rapor sunmaya hem de kamuoyunda uygun biçimde rapor sonuçlarını duyurmaya görevli kılınmıştır (Akyüz, 2000).

Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin 42. maddesinde

çocuk haklarının yetişkinlere ve çocuklara öğretilmesi öngörülmüştür. Böylece, çocukların yasalar ve sözleşmelerle kendilerine tanınan hakları bilmeleri onların temel hakkı olarak kabul edilmektedir (Karaman-Kepenekçi 2000'den akt: Neslitürk ve Ersoy, 2007). Okullar, çocukların eğitim haklarını gerçekleştirmenin ötesinde, çocukların haklarını öğrendiği ve uygulandığı kurumlar olmalıdır (Osler ve Starkey, 1998'den (akt: Neslitürk ve Ersoy, 2007).

Çocuk hakları eğitimi, çok genel olarak çocukların hangi haklara sahip olduklarının bilinmesini ve bu haklara uygun davranılmasını sağlayacak faaliyetlerin tümüdür (Ünal, 2010). Okul öncesi dönem, çocukların bedensel, zihinsel ve sosyal gelişimlerinin en hızlı olduğu ve insan yaşamının temelini oluşturulduğu bir dönemdir (Oktay, 2000). Bu dönemde çocuklarda işbirliği, paylaşma, grup etkinliklerine katılma, toplum içinde düşüncelerini ifade etme ve sorumluluk alma gibi sosyal beceriler gelişir (Yasar, 2004). Okulöncesi dönemde çocuk haklarının öğretimi çocukların ileride haklarını bilen birer vatandaş olmaları yanı sıra olumlu kişilik özellikleri kazanmalarını sağlar (NCSS, 1998). Bu dönemde, çocuk haklarının öğretimiyle çocuklar, istekleri, gereksinimleri ve hakları arasındaki farkı, bütün çocukların aynı haklara sahip olduğunu, çocuk haklarına ilişkin istismar içeren çeşitli durumları ve kendi davranışlarının başkalarını etkilediğini kavrar (DFES, 2006).

Okulöncesi dönemde çocuk haklarının öğretimi çocukların ileride haklarını bilen birer vatandaş olmaları yanı sıra olumlu kişilik özellikleri kazanmalarını sağlar. Bu dönemde, çocuk haklarının öğretimiyle çocuklar, istekleri, gereksinimleri ve hakları arasındaki farkı, bütün çocukların aynı haklara sahip olduğunu, çocuk haklarına ilişkin istismar içeren çeşitli durumları ve kendi davranışlarının başkalarını etkilediğini kavrar. Öğretmen, çocukların yetişkinlerden farklı gereksinimleri olduğunu, çocukların gereksinimleri ile haklarının ilişkili olduğunu vurgulamalı, etkin katılım sağlamalı, günlük yaşamdan yararlanmalı, evrenselliği vurgulamalı ve demokratik öğrenme ortamı. Çocukların somut işlemler döneminde olması nedeniyle çocukların düzeylerine uygun etkinliklerle hissettirerek eğitim vermeli ve çocukları duygusal açıdan olumsuz yönde etkileyecek materyal ve etkinliklerden kaçınmalıdır (akt: Neslitürk ve Ersoy, 2007).

Araştırmanın Amacı: Bu araştırmanın amacı; 20 Kasım tarihini öğrencileri ile birlikte kutlayan okul öncesi öğretmenlerinin çocuk hakları sözleşmesinin maddeleri ile ilgili farkındalık düzeylerini ve maddelere yönelik uygulamalar yapıp yapmadıklarını tespit etmek, Türkiye'nin çocuk gerçeği açısından okul öncesi dönemde eğitim ortamlarında çocuk hakları konusundaki eğitsel durumunu betimlemektir.

Araştırmanın Önemi: Okulöncesi dönemde 36-72 aylık çocuklar için oluşturulan gelişim özelliklerinde, "haklarını korur" ifadesi uyarınca okulöncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenler çocuk haklarının kapsamını ve ne şekilde bir planlama yapılması gerektiğini bilmelidir.

Yine yapılan araştırmalar çocukların bu konulardaki etkinliklere katılmakta istekli olduklarını, zevk aldıklarını, çalışılan bilgileri davranışlarına taşıdıklarını ve bu eğitimi almayan yaşlılarından daha bilinçli olduklarını saptanmıştır (Decoene ve De Cock, 1996; Covell ve Howe, 1999). Bu sonuçlar, çocuk haklarına ilişkin yapılan etkinliklerin çocukların haklarına ilişkin bilinçlenmesinde etkili olduğu ve çocuk hakları eğitiminin çocukların ilgisini çektiği biçimde yorumlanabilir.

Ülkemizde konu ile ilgili çok fazla araştırma olmamakla birlikte olan çalışmalar da genellikle yurt dışı literatürle aynı paralellikte çocuk haklarının geliştirilmesi, çocuk istismarı ve çocuk hukuku konularını kapsamaktadır.

Uygulamaların bilgi verme, materyal hazırlama ve çocuk dostu ortamlar oluşturmayı kapsadığı görülmektedir. (Ünal, 2010). Ancak çocuk haklarının öğretimi ve anaokullarındaki uygulamalara ilişkin yapılan araştırmalara rastlanmaktadır (Kop ve Tuncel, 2010; Alderson, 2008; Neslitürk ve Ersoy, 2007; Covell ve ark., 1999; Ochaíta ve Espinosa, 1997; Osler ve Starkey, 1998). Okul öncesi dönemde hem çocukların hem ebeveynlerin hem de toplumun çocuk hakları ile ilgili bilinçlendirilmesinde en önemli rol öğretmenlere düşmektedir. Bu araştırma literatüre katkı sağlaması ve elde edilen sonuçlar üzerinden başka araştırmalara da zemin sağlaması ve önerilerde bulunulması açısından önem taşımaktadır.

Yöntem:

Araştırma tarama modeline göre tasarlanmıştır.

Araştırmanın örneklemi; İstanbul il sınırlarında çalışan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 262 okul öncesi öğretmeninden oluşmaktadır. Öğretmenlere ait sosyo demografik bilgiler Tablo 1'de yer almaktadır.

Araştırmaya katılan öğretmenlere araştırmacılar tarafından oluşturulan anket uygulanmıştır. Bu anket yürütülecek olan çalışma için bir ön çalışma niteliğini taşımaktadır. Anket, "Çocuk Hakları Bildirgesi"nde yer alan maddelerden oluşmaktadır. Öğretmenlere bu maddeleri bilip bilmedikleri ve bu maddelere uygun etkinlikleri ne sıklıkta yaptıkları değerlendirmeleri istenmiştir.

Tablo 1: Örneklem Grubunun Demografik Bilgilerine Ait Frekans ve Yüzde Dağılımları

Seçenekler	1	2	3	4	5	Toplam
Cinsiyet	Kadın	Erkek				
	261	1				262
	99,6	0,4				100
Yaş Grupları	25 Yaş ve altı	26-30 Yaşlar Arası	31-35 Yaşlar Arası	36-40 Yaşlar Arası		
	34	155	67	6		262
	13,0	59,2	25,6	2,3		100
Medeni Durum	Evli	Bekar				
	182	80				262
	69,5	30,5				100
Çocuk Sahibi Olma Durumu	Çocuğu yok	1 Çocuğu var	2 Çocuğu var	3 Çocuğu var		
	111	107	39	5		262
	42,4	40,8	14,9	1,9		100
Görev Süresi	1-5 yıl	6-10	11-15	16-20	21 yıl ve üzeri	
	54	139	65	3	1	262
	20,6	53,1	24,8	1,1	,4	100
Eğitim Durumu	ön lisans	lisans	yüksek lisans	doktora		
	47	208	6	1		262
	17,9	79,4	2,3	,4		100
Görev Yapılan Kurum	Özel	Devlet				
	133	129				262
	50,8	49,2				100
Görev Yeri	Anasınıfı	Uygulama anasınıfı	Bağımsız anaokulu	Kreş		
	128	50	32	52		262
	48,9	19,1	12,2	19,8		100
Öğrenci Sayısı	10-15	16-20	21-25	26 plus		
	69	141	51	1		262
	26,3	53,8	19,5	,4		100

Tablo 1’de araştırmaya katılan öğretmenlerinin neredeyse hepsinin (%99,6) kadın olduğu, %59,2 oranında 26-30 yaşlarında olduğu, %69,5’inin evli olduğu, %42,4 oranında çocuk sahibi olmadıkları, %53,1 oranında 6-10 yıllık görev süresine sahip oldukları, %50,8 oranında özel kurumlarda çalıştıkları, %48,9 oranında anasınıfında çalıştıkları ve %53,8 oranında 16-20 arasında öğrencileri olduğu görülmektedir.

Bulgular:

Araştırma sonunda toplanan anket sonuçlarına ait frekans tabloları düzenlenerek toplanan veriler Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2: Örneklem Grubunun Çocuk Hakları Sözleşmesi Maddelerine Yönelik Farkındalıklarına Ait Frekans ve Yüzde Dağılımları

Maddeler/ Seçenekler	1	2	3	4	5	Toplam
“Yaşamak, her çocuğun temel hakkıdır ve herkesin ilk görevi çocukların yaşamını korumaktır.”	Haberim var ancak Hiç etkinlik yapmadım		Sıklıkla	Her Zaman	Böyle bir haktan haberim yoktu	
n	170	91		1		262
%	64,9	34,7		,4		100
“Her çocuğun bir isme ve vatandaşlığa sahip olma hakkı vardır. Devlet, çocuk doğduğunda bu ismi kaydeder ve çocuğa bir kimlik verir. Çocuklara verilen isim, vatandaşlık hakkı ve aile bağları korunmalıdır. Tüm bunlar zorla değiştirilemez ve alınmaz, değiştirilmek istenir ya da çocuğun elinden bu haklar alınırsa devlet bu duruma karşı çıkmalıdır.”	n	253	8	1		262
%	96,6	3,1	,4			100
“Her çocuğun ailesiyle birlikte yaşama hakkı vardır. Anne baba çocuğa bakamıyorsa, çocuk bu durumdan zarar görmesin diye ona başka bir bakım sağlanmalıdır. Bu durumda da her çocuğun, anne ve babasıyla düzenli olarak görüşebilme hakkı vardır.”	n	243	17	2		262
%	92,7	6,5	,8			100
“Her çocuk, görüşlerini serbestçe ifade etme, kendisini ilgilendiren her konuda görüşlerinin dikkate alınmasını isteme hakkına sahiptir. Herkesin çocukları dinleme, onların fikirlerini öğrenme ve onlara saygı gösterme sorumluluğu vardır”	n	175	78	7	2	262
%	66,8	29,8	2,7	,8		100
“Her çocuğun duygu ve düşüncelerini istediği şekilde açıklama hakkı vardır. Çocukların da başka kişilerin zarar görmemesi için gerekeni yapmaları gerekir.”	n	66	15	179	2	262
%	25,2	5,7	68,3	,8		100
“Her çocuğun, kendi düşüncesini geliştirme ve istediği dini seçme hakkı vardır. Bu konularda çocukları büyüten yetişkinlerin de onlara yol gösterme hakkı ve sorumluluğu vardır.”	n	230	26	6		262
%	87,8	9,9	2,3			100
“Hiç kimse çocukların onurunu kıramaz, onları küçük düşüremez, özel hayatına karışamaz. Çocukların bu hakkı yasalarla korunur.”	n	69	180	9	4	262
%	26,3	68,7	3,4	1,5		100
“Çocukların yetişmesinden ve gelişmesinden sorumlu olan büyükler, bu sorumluluklarını en iyi biçimde yerine getirirler.”	n	171	78	8	5	262
%	65,3	29,8	3,1	1,9		100
“Devlet, kitle iletişim araçlarının, çocuğun gelişimi açısından önemini kabul eder. Çocuğun bunlarla çeşitli bilgi ve belgelere ulaşmasını sağlar, kendi kültürü ve dili bakımından bu araçlarla alabileceği gereksinimleri karşılar. Ayrıca kitle iletişim araçlarının verebileceği her türlü zarardan çocukları korur.”	n	126	133	3		262
%	48,1	50,8	1,1			100
“Hiç kimse, çocuklara karşı olan sorumluluklarını onlara zarar verecek şekilde kullanamaz. Devlet çocukların hiçbir zarara uğramaması için her türlü önlemi almakla yükümlüdür.”	n	175	20	66	1	262
%	66,8	7,6	25,2	,4		100
“Yaşadığı ülkenin dışında bir başka ülkeye gitmek zorunda kalan her çocuğun, gittiği ülke tarafından korunma hakkı vardır.”	n	182	2		78	262
%	69,5	,8			29,8	100
“Engelli çocukların özel olarak korunma ve saygı görme hakkı vardır. Devlet engelli çocukların bakımını, eğitimini sağlayacak kurumları oluşturma sorumluluğuna sahiptir. Engelli çocukların ailelerine her türlü yardım yapılır.”	n					262
%						100

	n	114	135	10	3
	%	43,5	51,5	3,8	1,1
“Her çocuğun sağlık hizmetinden yararlanma hakkı vardır. Hastalıklardan korunması devletin ve toplumun güvencesi altında olup çocukların beslenmesine, aşılmasına, çevrenin temizliğine ve diğer sağlık koşullarına dikkat edilir. Hastalanan çocuklar tedavi edilir.”	n	115	60	83	4
	%	43,9	22,9	31,7	1,5
“Çocuk haklarına uygun olarak kreşler, çocuk yuvaları, yurtlar, okullar, çocuk hastaneleri oluşturulur, bunlar düzenli olarak kontrol edilir.”	n	257	5		
	%	98,1	1,9		
“Her çocuk eğitimi tam yapabilmek için desteklenir ve korunur. İlköğretim parasız ve hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm çocuklar için hak ve zorunludur.”	n	239	19	3	1
	%	91,2	7,3	1,1	,4
“Çocukların boş zamanlarını değerlendirebilmeleri, kendilerini geliştirebilmeleri için oyun bahçeleri, çocuk kulüpleri, kütüphaneler, spor ve kültür merkezleri açılmalıdır. Her çocuğun bu tür etkinliklere katılma hakkı vardır.”	n	212	47	2	1
	%	80,9	17,9	,8	,4
“Çocukların okula gitme, oyun oynama hakkı vardır. Onlar yetişkinler gibi çalıştırılmazlar. Çalışmak zorunda kalırlarsa yapacakları iş onların sağlığı ve eğitimleri için sorun oluşturmamalıdır.”	n	181	60	19	2
	%	69,1	22,9	7,3	,8
“Bütün çocuklar her türlü zararlı maddelere karşı korunur. Bu tür maddeleri üretip çocuklara veren kişiler cezalandırılır.”	n	169	13	79	1
	%	64,5	5,0	30,2	,4
“Çocukları bedensel ve ruhsal yönden örseleyecek hiçbir yaklaşıma izin verilemez.”	n	168	75	14	5
	%	64,1	28,6	5,3	1,9
“Devlet, çocukları koruma ve çocukları kaçırap onları satan, onları çalıştırmak isteyen kişilerle mücadele etme sorumluluğuna sahiptir.”	n	219	41	1	1
	%	83,6	15,6	,4	,4
“Hiçbir kişi kendi çıkarları için çocukları kullanamaz. Devlet böyle bir duruma karşı her çocuğu korur.”	n	116	132	12	2
	%	44,3	50,4	4,6	,8
“Çocuklar hiçbir şekilde insanlık dışı yöntemlerle ya da aşağılanarak cezalandırılmaz. Bir çocuk suça itilmişse ona uygulanacak ceza yaşına ve gelişimine uygun, onun eğitimi engellemeyecek şekilde olmalıdır.”	n	174	84	2	2
	%	66,4	32,1	,8	,8
“Her çocuğun barış ortamında yaşama ve savaşlardan korunma hakkı vardır. Çocukların askere alınmaması gerekir. Devlet, çocukları silahlı çatışmalardan ve sonuçlarından korumakla sorumludur.”	n	113	142	6	1
	%	43,1	54,2	2,3	,4
“Çocuklar çeşitli nedenlerle zarar görmüşlerse onların iyileştirilmeleri için çalışmalar yapılır, bir daha aynı şekilde zarar görmemeleri için önlemler alınır.”	n	239	20	2	1
	%	91,2	7,6	,8	,4

Tablo 2'ye göre; araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin, "Her çocuğun duygu ve düşüncelerini istediği şekilde açıklama hakkı vardır. Çocukların da başka kişilerin zarar görmemesi için gerekeni yapmaları gerekir." maddesi için %68,3 oranında bu hakla ilgili sık sık; "Hiç kimse çocukların onurunu kıramaz, onları küçük düşüremez, özel hayatına karışamaz. Çocukların bu hakkı yasalarla korunur." Maddesi için %68,7 oranında, "Devlet, kitle iletişim araçlarının, çocuğun gelişimi açısından önemini kabul eder. Çocuğun bunlarla çeşitli bilgi ve belgelere ulaşmasını sağlar, kendi kültürü ve dili bakımından bu araçlarla alabileceği gereksinimleri karşılar. Ayrıca kitle iletişim araçlarının verebileceği her türlü zarardan çocukları korur." Maddesi için %50,8, "Engelli çocukların özel olarak korunma ve saygı görme hakkı vardır. Devlet engelli çocukların bakımını, eğitimi sağlayacak kurumları oluşturma sorumluluğuna sahiptir. Engelli çocukların ailelerine her türlü yardım yapılır." Maddesi için %51,5, "Hiçbir kişi kendi çıkarları için çocukları kullanamaz. Devlet böyle bir duruma karşı her çocuğu korur." %50,4 oranında ve "Her çocuğun barış ortamında yaşama ve savaştan korunma hakkı vardır. Çocukların askere alınmaması gerekir. Devlet, çocukları silahlı çatışmalardan ve sonuçlarından korumakla sorumludur." bazen, etkinlikler yaptıklarını belirtmişlerdir. Öğretmenlerin %29,8'i "Yaşadığı ülkenin dışında bir başka ülkeye gitmek zorunda kalan her çocuğun, gittiği ülke tarafından korunma hakkı vardır." maddesi için böyle bir haktan haberim yoktu seçeneğini işaretlemişlerdir. Bunlar dışındaki tüm maddeler için haberim var ancak hiç etkinlik yapmadım seçeneğini işaretlemiştir.

Sonuç ve Tartışma:

Araştırma bulguları; araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin maddelerinin hemen hepsini bilmekte ancak bu maddelerle ilgili etkinlikler yapmamaktadırlar. Bunun nedeni ile ilgili olarak maddelerin okul öncesi çocuklarına uygun olarak aktarmakta zorlandıkları, yaratıcı etkinlikler planlamakta zorlandıkları ya da gerek görmedikleri düşünülebilir. Patrick (2003) okulöncesinden yükseköğretime kadar her yaşa uygun etkinlikler yoluyla aşamalı olarak demokrasi eğitimi verilmesi gerektiğini belirtmektedir. Bu nedenle, okulöncesi dönemde çocuk haklarının öğretilmesine yer verilmelidir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin çalıştıkları grupların işlem öncesi dönemde oldukları düşünüldüğünde bazı kavramları içselleştirmeleri zor olabilmektedir. Bu sebeple Çocuk Hakları Bildirgesi'ne ait maddelerin okul öncesi ve ilköğretimi kapsayacak şekilde, sınıf düzeyleri bazında paylaştırılması okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri ve rehberlik birimi işbirliği içinde yapılmalıdır. Etkinlikler de yaş gruplarına uygun her yıl programın içine yedirilerek planlanıp, uygulanabilir.

Öğretmenlerin mutlaka hizmetiçi eğitimler, seminerler, uygulamalı eğitim faaliyetleri ile çocuk haklarını önemseme; haklarını çocuklara öğretebilecek teknik ve

metotlar, yaratıcı etkinlik planlayabilme becerileri, çocuk haklarını velilere aktarmaya yönelik planlama yapabilme konularında desteklenmeleri ve bu konuda toplumsal sosyal sorumluluk hissetme düzeylerinin artırılması sağlanabilir.

Kaynaklar:

- Alderson, P. (2008). *Young children's rights*. E-book http://books.google.com.tr/books?id=nrXxe0cvgpYC&pg=PT217&lpg=PT217&dq=Alderson,+1999&source=bl&ots=oXU-CjadJ9&sig=Ebcw0q6x5twqHWwUQBFOFIH_WJI&hl=tr&sa=X&ei=67GIUsWIHcPy7AaRxoC4BQ&ved=0CDgQ6AEwBA#v=onepage&q=Alderson%2C%201999&f=false. Erişim Tarihi: 15.11.2013.
- Akyüz, E. (2001). *Çocuk hakları sözleşmesi'nin temel ilkeleri ışığında çocuğun eğitim hakkı*. *Milli Eğitim Dergisi*, 151, 3-24.
- Covell, K. & Howe, R. B. (1999). *The impact of children's rights education: A Canadian study*. *International Journal of Children's Rights*, 7 (2), 171-183.
- Covell, K., O'Leary, J.L. & Howe, R.B. (2002). *Introducing a New Grade 8 Curriculum in Children's Rights*. *The Alberta Journal of Educational Research*, 48(4): 302-313.
- Çilga, İ. (2001). *Demokrasi, insan hakları kültürü ve çocuk hakları*. *Milli Eğitim Dergisi*, 151, 69-73.
- Decoene, J., and DeCock, R. (1996). *The children's rights Project in the primary school*. *De Vrijdagmarkt*, 627-636.
- Dogan, J. (2001). *Modern toplumda vatandaşlık, demokrasi ve insan hakları*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- DFES (Department for education and skills). (2006). *Citizenship at key stage 1 and 2 (year 3-6) Unit 07: Children's rights-human rights*. Available online at <<http://www.standards.dfes.gov.uk/schmes2/kslscitizenship/cit07g1?view=get>> (24.01.2006).
- Kamaraj, İ. (2003). "Çocuk Hakları", *Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar*. Ed:m.Sevinç. İstanbul:Morpa Kültür Yayınları, ss: 42-50
- Kop, Y. ve Tuncel, G. (2010). *Sosyal bilgiler öğretmenlerinin çocuk haklarını algılamaları*. *Çanakkale Üniversitesi Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi*. 2010, 6 (1):106-124.
- Neslitürk, S. ve Ersoy, F. (2007). *Okulöncesi öğretmen adaylarının çocuk haklarının öğretilmesine ilişkin görüşleri*, *Çanakkale Üniversitesi Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi*. 2007, 3(2): 245-257.
- Ochaita, E. & Espinosa, M.A. (1997). *Children's participation in family and school life: a psychological and development approach*. *International Journal of Children's Rights*, 5, 179-297.
- Oktay, A. (2000). *Yasamın Sihirli Yılları*. İstanbul: Epsilon Yayıncılık.
- Osler, A. & Starkey, H. (1998). *Children's rights and citizenship: Some implications for the management of schools*. *International Journal of Children's Rights*, 6 (3), 313-333.
- Peker Ünal, D. (2010). *İlköğretim Öğretmenlerine Yönelik WEB Tabanlı Çocuk Hakları Eğitimi Programı*. Yayınlanmamış Doktora Tezi: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi
- Yeşil, R. (2002). *Okul ve ailede insan hakları ve demokrasi eğitimi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

OXFORD QUALITY PROGRAMME

Oxford University Press, Oxford Üniversitesi'nin bir departmanıdır. 500 yıldır dünya çapında kitap ve akademik dergiler yayınlamak üzere üniversitenin araştırma, burs ve eğitimde mükemmellik hedefini desteklemektedir.

Oxford University Press'in, dünyanın seçkin eğitim kurumları ile yürüttüğü Oxford Kalite Programı anlaşması, eğitim kurumuna en kaliteli İngilizce dil öğretim materyallerini ve eğitim hizmetlerini güvenle kullanma ayrıcalığı sağlar.

Oxford Kalite Programı'na (OQP) katılan kurumlar, Oxford University Press ile en az 2 yıllık karşılıklı memnuniyete dayalı bir işbirliğine imza atarlar.

Oxford Kalite Programı kurumunuzun İngilizce eğitiminin kaliteli materyaller ile gerçekleştirilmesini sağlar. Kurumunuz aynı zamanda Oxford University Press ile İngilizce dil öğretimi geliştirmeyi hedefleyen bir dizi eğitim ve danışmanlık hizmetlerinden de faydalanır.

Kurumunuzun Oxford Kalite Programı'na katılabilmesi için gerekli kriterleri karşıladığının belirlenmesinden sonra, tarafımız ile ön görüşme süreci başlatılır.

Oxford Kalite Programı'nın Kapsamı:

- Kaliteli, basılı ve dijital İngilizce öğretim materyalleri ve kaynakları
- Kaliteli danışmanlık hizmeti
- Kaliteli ölçme ve değerlendirme araçları
- Kaliteli Öğretmen Eğitimi Programları
- Gelişimsel öğretmen gözlem süreci

Detaylı bilgi için lütfen bizimle iletişime geçiniz.

Kaliteye bağlılığınızı,

Oxford Kalite Programı'na katılarak gösterin...

Ecehan Akbaba | Oxford Kalite Program Koordinatörü
0-532-426 37 12 | ecehan.akbaba@oup.com

OXFORD
QUALITY

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

Sabine Huber, Ph. D.
Global Eğitim Uzmanı
Intel

Sinem Aslan, Ph.D.
Baş Uzman Araştırmacı
Intel

EĞİTİMDE DÖNÜŞÜM VE YENİ BİR EĞİTİM PARADİGMASI

Neden Eğitimde Dönüşüme İhtiyacımız Var?

Başarılı ve sürdürülebilir bir eğitim dönüşümü; (1) sürekli gelişmeyi destekleyen eğitim politikalarını, (2) müfredatı, kazanımları, değerlendirme strateji ve araçlarını, (3) sürdürülebilir mesleki gelişim çabalarını, (4) bilgi ve iletişim teknolojilerini, ve (5) mevcut araştırmaları bir araya getiren kapsamlı bir yaklaşımı gerektirir.

Bu öğeler başarılı bir şekilde bir araya getirildiğinde ve uygulandığında, gerçek anlamda eğitim dönüşümü meydana gelir. Böylelikle sürdürülebilir

bir "21. Yüzyıl Eğitimi"ni genç nesillere sağlayabiliriz. Rekabetçiliği arttırabilir, sosyal uyumu iyileştirebilir, ve okul katılımını arttırmak, cinsiyet ayrımını azaltmak ve yüksek vasıflı bir iş gücü hazırlamak gibi birçok yolla daha kapsamlı amaçları hedefleyebiliriz.

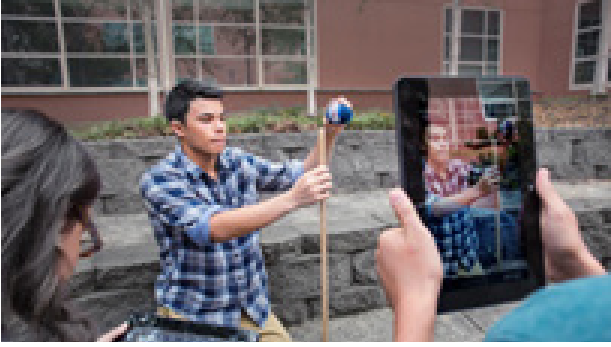
Bu yaklaşım birçok alandaki en iyi uygulamalardan faydalanmamızı sağlar:

- (1) Eğitim reformu ve teknoloji kullanımı için politika geliştirme imkanı sunmak,
- (2) müfredatı, mesleki gelişimi, ölçme ve değerlendirmeleri, öğretmenlerin akademik başarıyı desteklemede, bireysel ve ulusal başarıları arttırmada teknolojiyi kullanmalarına yardım edecek şekilde geliştirmek,
- (3) bilgi ve iletişim teknolojilerinin hedefleri desteklemede nerede ve nasıl kullanılacağını belirlemek,
- (4) bilim, teknoloji, mühendislik ve matematik alanlarındaki bireysel ve ulusal başarıları, ekonomik gelişme için hayati önem taşıyan diğer alanlardaki çalışmalarını iyileştirmek. Bir başka deyişle eğitim dönüşümü sadece teknoloji kullanımından ibaret değildir. Bu durum, öğrenciler için, ekonomiler için ve toplumlar için fırsatları genişletmek anlamına gelmektedir.

Yeni bir Eğitim Paradigması Tasarlamak

Eğitimde dönüşüm ihtiyacı, hem eğitimciler, hem de eğitim araştırmacıları tarafından vurgulanmaktadır. Günümüzde eğitim sistemlerinde, öğrencilerin kendi eğitimlerinin ve öğrenme süreçlerinin belirleyicisi olmalarına imkan sağlayan küçük değişimler gözlemleyebiliyoruz. Ancak bugüne kadar, bu değişimler özellikle ilk ve orta öğretimde asgari düzeyde kaldı. Hepimiz eğitim paradigmasının yönünü değiştirmenin ve önemli paydaşların zihniyetlerini değiştirmenin kolay olmadığını farkındayız. Endüstri çağının gereklerine göre eğitilmiş ve bu tür bir zihniyete alışmış öğretmenlerden ve öğrencilerden, sınıfta bambaşka bir rol oynamasını istemek, zahmetli ve zorlayıcı olabilir. Bu süreci hem öğretmenler hem öğrenciler için, daha kolay bir hale nasıl getirebiliriz? Teknolojinin bu karmaşık problemin çözümündeki rolü nedir?

21. Yüzyıl'da, hem toplum hem de işgücü, mezunların kendi kendini idare eden, problemleri çözen, paydaşları ile güçlü işbirlikleri yapabilen, ve bilgi tüketen yerine bilgi üreten olmalarını gerektirmektedir. Bu beklenti, eğitim sistemlerinin; öğrencilerin mezun olduktan sonra toplum içinde başarılı bir şekilde var olabilmeleri için hazırlanma sürecini değiştirmelerini gerektirir.

Yeni bir eğitim paradigması tasarlarken kullanabileceğimiz bakış açılarından biri, öğrenme deneyiminin 3R'sidir.

İngilizce orijinali, *Rigor*, *Relevance* ve *Relationship* kelimelerinden gelen bu kavram, öğrenmede *Derinlik*, öğrenme ile ilişki, ve öğrenme ortamı ile *Bağ Kurmak* olarak özetlenebilir. Bu yeni bakış açısında, öğrenmenin, geleneksel eğitimden daha derin olması beklenilir (*rigor*). Aynı zamanda öğrenciler içeriğe özgü yeterlilikleri çok daha yüksek bir düşünme düzeyinde gösterebilmelidirler.

Gerçek bir öğrenme deneyimi sağlamak için derin öğrenme, öğrencilerin sadece içerik tüketmelerini değil aynı zamanda öğrencilerin öğrendiklerini sorgulamalarını, öğrendikleri üzerine düşünebilmelerini, ve tüm bunlardan kendi bilgi üretimlerini yapabilmelerini gerektirir. Öğrenme ile ilişki (*relevance*) ise 21. Yüzyıl'da öğrenme ortamının diğer bir yönüdür.

Öğrencilere okulda öğrendikleri ile kendi hayatları arasında bir ilişki kurma olanağı sağlar. Öğrenciler kendi ilgi ve isteklerine göre tasarlanmış öğrenme deneyimi yaşarlar. Böylece öğrenme deneyimleri bireysel öğrenciler için kişiselleştirilmiş olur.

Son olarak, öğrenme deneyimlerinin; öğrencilerin öğretmenleri, okul arkadaşları ve diğer okul çalışanları ile güçlü bağlar (*relationship*) kurmasına imkan sağlaması beklenir. İşbirliği ve iletişim, 21. Yüzyıl'daki öğrenciler için kilit beceriler olduğundan; öğretmenlerin ve öğrencilerin güçlü ilişkiler kurması, öğrencilerin diğer öğrencileri rakip yerine paydaş olarak görüp ortak çalışmalarını; ve öğretmenlerin, rehber-danışan ilişkisi çerçevesinde öğrencilere akademik ve psikososyal destek sağlamaları amaçlanır.

Bu makalede bahsedilen öğrenme deneyimlerini hedefleyen birçok farklı eğitim yaklaşımı bulunmaktadır. Bu yaklaşımlardan öğrenen-merkezli, proje-tabanlı öğrenme bazı açılardan öne çıkmaktadır. Proje- tabanlı öğrenmede, öğrenciler aktif olarak kendi projelerinin tasarım sürecine katılırlar. Bu şekilde öğrencilerin, yapacakları projelerin kendi ilgi ve isteklerine uygun olmasını sağlarız. Aynı zamanda kendilerine rehberlik eden ve gerekli akademik kazanımların sağlanmasına yardımcı olan öğretmenlerle ve diğer öğrencilerle yakın bir şekilde çalışabilirler. Sonuç olarak, teknoloji bu senaryoda nerede duruyor?

Biz teknolojiyi bu tür bir öğrenme deneyiminin gerçekleştiricisi olarak görüyoruz. Öğrenci becerilerini, ilgilerini ve öğrenme biçimlerini, kişisel proje yönetimini içeren, ve öğrencilere ihtiyaç duydukları kişiselleştirilmiş zengin içeriği sağlayan bir eğitim paradigması teknoloji kullanımı olmadan gerçekleştirilemez.

Ömer ORHAN

FMV Özel Ayazağa Işık Lisesi
Müdürü

ETİK Mİ? O DA NE DEMEK?

Türk Dil Kurumu'na göre sözünde ve davranışlarında doğruluktan ayrılmayan doğru kimseye dürüst deniyor.

İnsan, dünya üzerinde en akıllı varlık olduğuna, düşünerek hareket ettiğine göre doğruluktan ayrılmaması en beklendiği davranıştır. Ancak böyle olmuyor. Nedense çoğu zaman içgüdüleri aklının önüne geçiyor. Maddi çıkarları ve özellikle de egosunu doyumak için her türlü akıl dışı işi yapabiliyor. Bu durumu her zaman son derece ironik bulmuşumdur. İnsan akıllı olduğu için toplumsal olarak bir arada yaşayabilmeyi, üretmeyi, gelişmeyi, paylaşmayı ve iletişim kurmayı başarabiliyor ama bunun tüm insanlar tarafından kabul edilmesini ve sürekliliğini sağlayamıyor.

Toplumlar bir arada barış ve huzurlu yaşayabilmek için binlerce yıl içerisinde birçok toplumsal kural oluşturmuş, bazılarını da kanunlarla çerçeveleyerek mutlak uyumluluk aramışlardır. Her zaman yaptırımları ya da cezaları olmayan bazı kurallar ise ahlaki bağlamda değerlendirilmiştir. Toplumun her alanında oluşturulan ahlaki temeller için prensipler belirlenmiş, davranış kriterleri saptanmış ve insanların huzurlu bir şekilde yaşaması için sorumluluklarını yerine getirmesi beklenmiştir.

"Ahlak ve üçkâğıtçılık, terazinin iki ayrı kefesinde yer alır, biri çıkarsa diğeri iner." demiş Eflatun. Terazinin hangi kefesinde yer alacağına insanın kendisi karar verir ama bu karar insanı mutlu eder mi? Immanuel Kant ise "Ahlak, tam olarak bize nasıl mutlu olacağımızı gösteren bir doktrin değildir, fakat o bize mutluluğa, nasıl layık olabileceğimizi öğretir." diyerek, insanın neye karar verirse ona layık olduğunu işaret etmektedir! Bu rastlantısal olabilecek bir durum değildir. Çeşitli toplumsal

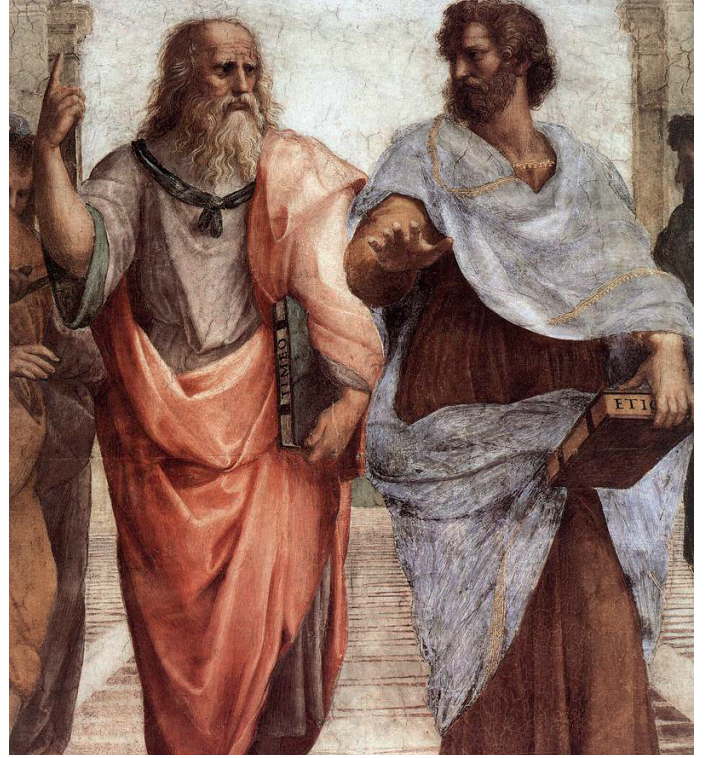
konularda karar verirken içgüdülere göre hareket ederek mutlu olmayı değil de belki de daha derinlerde mutluluğu aramak için doğrusu olsa gerek. Ama aramak mı gerek? Aramamak mı? Yanıtların birisi beni korkuttuğu için bu sorunun yanıtını öğrenmek istediğimden emin değilim.

Her şey mübah günümüzde! Yaşam görecedir ama her geçen gün biraz daha görece oluyor sanki? Size de öyle gelmiyor mu? Her insanın kendine göre bir düşüncesi, bakış açısı olması son derece normal ama binlerce yıldır ortak oluşturulan ahlaki kavramlar, değerler ya da başka bir deyişle etik ne olacak?

- Toplumsal değerlere, etiğe ya da ahlaka uygun hareket edelim, kuralların dışına çıkmayalım ama bu sefer benim dediğim, benim düşündüğüm olsun!

- Böyle olmasında ne sakınca var ki?

- Bir defadan bir şey olmaz.

Minareyi çalan kılıfını uydurmuş. Vicdanı serinletmek için birçok sözcük bulunur ya da cümle kurulur ama sanırım son yıllarda bu anlamdaki tolerans giderek artıyor. Bana göre bu durum özellikle de az gelişmiş olan ülkelerde daha yoğun yaşanıyor. Böyle devam edersek tüm değerlerimiz ve etik yeniden şekillenecek, şekillenmek zorunda kalacak.

Sonunda mı? Sonunda bozulma o kadar yoğun yaşanacak ki yeniden başa dönecek diye düşünüyorum. En başa!

Etik sözcüğü Yunanca "karakter" anlamına gelen "ethos" sözcüğünden türetilmiştir. Ethos'tan türetilen "ethics" kavramı da, ideal ve soyut olana işaret ederek, ahlak kurallarının ve değerlerinin incelenmesi sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu anlamda etik, toplumda yaygın olan ahlak kurallarından daha özel ve felsefidir. (Fromm,

1995 XXVI)

İnsanın ahlaki elbette yaptığı işlerde kendisini gösterir. Bir başka deyişle insan karakterini, ortaya koyduğu işlerle de yansıtır. Bu anlamda etik sözcüğünün, karakter anlamına gelen ethos sözcüğünden türemesi anlaşılabilir bir şeydir. O halde sağlam bir karakter oluşturmak ve saygı görmek istiyorsak etiğe de dikkat etmek gerekir. Her işin kendine ait doğruları, yanlışları, usul ve esasları olduğu gibi kendine has bir etiği de bulunmaktadır.

Etik yerine kullanılabilecek başka sözcükler de olabilir mi acaba; örneğin oyunun kuralı ya da argoda racon ve elbette ahlaklı olmak. Sözcükler ne olursa olsun hepsinin birleştiği anlam toplumsal bir kabulü ve anlayışı işaret etmektedir. Peki, binlerce yılda oluşturulan bu kabul, artık değişiyor mu? “Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir.” Demiş, Herakleitos ama sanırım bu değişimi kastetmemiştir.

Peki değişim nerede, ne zaman olur? Okulda mı, ailede mi?

Okul, bilginin kaynağı, eğitim ve öğretimin merkezi.

Aile, temel değerlerin ve terbiyenin verildiği ilk yer, toplum içindeki en küçük birlik.

Bir çocuğun gelişiminde, okul ve ailenin yeri yadsınamaz. Bu gelişimdeki tüm dokunuşlar, müdahaleler ve eylemler doğru olarak yapılıyor mu bunu birlikte inceleyelim.

Bir bebek gözlerini dünyaya açtığında ailesi için paha biçilmez bir değerdir. Onu en iyi şekilde yetiştirmek için çaba gösterilir. Okula başladığında her öğrenilen yeni bilgi tüm aileyi heyecandırır. İlk ödevler gelir ve ev halkı seferber olur. Önceleri çocuğun kendisinin yapacağı ödevler. Sonraki yıllarda projeler ve diğer ödevler... Anne, el işi maharetleriyle destek olur çocuğuna baba mühendislik becerilerini gösterir! Hatta bir ev maketi ödevinde mimarlık ofislerinden bile yardım alınarak ödev en muhteşem haliyle sonuçlandırılarak okula teslim edilir! Öğretmen de, mimari ofise ya da babaya not verir! Çocuk bu projeden değerlendirilmemiş olur. Başka bir deyişle sorumluluk yerine gelmemiştir. Hiç üzerinde durulacak bir konu değildir, komşumuz, kardeşimiz, arkadaşımız da benzer davranışlarda bulunduğunu bizimle paylaşmıştır. Bu durumda bizim yapmamızda da bir sakınca yoktur!

Bu yıllarda buna benzer küçük dokunuşlar/masum! Yardımlar alan çocukların ileriki yıllarda ödevlerinin şekli/içeriği değişir. Artık ondan bilgiye dayalı “araştırma” yapması beklenir. Beklenmeye karşılık vermek gecikmez. Hemen internete girilir arama motorundan aranan sözcük ya da sözcük dizisi girilir ve bir sürü, aynı içeriklerin kopyalandığı, güvenilirliği tartışılacak olan adres dökülür.

Tık... Artık bilgi önünüzde, şöyle hızlıca bir göz gezdirme, metni kopyala ve yapıştır. İstenirse birkaç fotoğraf ya da grafik ekle bir de ödevle kapak. Bu kadar basit. Bu arada öğrencinin kendisine sorduğu ya da ebeveynin çocuğuna sorduğu hiçbir soru yok. Her şey yolunda. Ödev öğretmene teslim edilmiş, bu anlamda sorumluluk yerine gelmiştir. Hatta övgüler de gelebilir, çünkü bir sürü iş bitirilmiş, bilgisayar iyi ki alınmış, okul için, eğitim, öğretim için kullanılmıştır.

- Afferin bizim çocuğa, bilgisayar konusunda çok becerikli kaç sayfa ödevi 1 saatte bitirdi maşallah!

Üniversite yıllarında da durumda pek fazla değişiklik olmaz, çocuk artık kocaman bir genç olmuş, kendi başının çaresine bakmayı iyice öğrenmiştir. Yüksek lisans ve doktora kadar iş varır. Böylece iyiden iyiye bir övünme, sonuçtan duyulan memnuniyet oluşur. Yabancı dilde öğrenildiğine göre doktora kolaylıkla geçilecektir. Dünya büyük, kaynaklar çok, seçilecek konuya göre bunu daha önce araştırmış insanlar nasıl olsa bulunacak. Eee elbette bu konuda deneyimde mevcut. Amerika'yı bir daha keşfetmeye ne gerek var değil mi? Hatta tam istenildiği gibi bir kaynak bulunması halinde olduğu gibi al ve altına kendi adını yaz ve sun! İşte bu kadar, gelsin doktora diploması.

Bu işin devamında profesörlükte var ve aynı proses işliyor ve pek bir değişiklik yok. Elbette tümü böyle değil, elbette aklını yoran, bilimsel temellerde araştırma yapanlar var. Ben sadece yarattığımız örnekten ilerliyorum bunu tekrar hatırlatmak istedim.

Sonra, iş hayatı. Burada da geçmişe, ortaya çıkartılan işlere ve o işlerin kalitesine bakılmaksızın alınan görevler oldu mu işte zincirin tüm halkaları birleşmiş oldu. İşlem tamam. Peki, binlerce yılda oluşan ve hiçe sayılan ahlaki yaklaşımlar ne olacak? Alın teri dökülmüş, uykusuz geceler geçirilmiş, zaman ve paralar harcanarak oluşturulmuş insanların emekleri ne olacak peki? Evet ortada oluşmuş bir zincir var ama kirlenmiş bir zincir! Kirli zinciri boynunuza takmak istemiyorsanız mutluluğu derinlerde aramak lazım.

Sonuçları ne olursa olsun çocuklarımıza bilimsel araştırma yöntemleri ile araştırma yapmaları gerektiğini, hırsızlığı öğretirken çeşitleri olduğunu, bir insanın izni olmadan onun fikirlerini kullanmanın da hırsızlık olduğunu öğretmek gerekir.

Başlangıçta okullarda, akademik olarak nasıl dürüst olunacağını, neler yapılacağını bilmek ve ona göre davranmak gerekir. Bu aynı zamanda insan olmanın şartı ve sorumluluğudur. Sonrasında, görünen, görünmeyen, bilinen, bilinmeyen yaşamın her alanında etik değerleri kaybetmemek, geliştirmek ve en başa dönmek! İşte bütün mesele bu!

Gökhan Yücel
İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü

GELENEKSEL ANTALYA SEMPOZYUMLARI NIÇİN ÖNEMLİ: KATILIMCILARA 10 PRATİK TAVSİYE

Hemen lafı hiç dolaştırmadan sorunun cevabını vererek başlayayım: Türkiye Özel Okullar Birliği'nin Geleneksel Sempozyumları ele aldığı konular ve konuşmacıları, sunulan içeriğin derinliği ve çeşitliliği, katılımcılara hiçbir ayırım yapmadan tanıdığı demokratik tartışma ve temsil ortamı sayesinde bir 21. Yüzyıl Pedagojisi mini-akademisi veya kampıdır. Aslında Antalya toplantılarının en kötü tarafı 'çok kısa' sürmesi olsa gerek. Son beş yıldır sempozyuma gitmekteyim. Rahatlıkla şunu söyleyebilirim ki, bu platformda içinde yaşadığımız çağın eğitim ve öğretim süreçlerini şekillendiren üç temel prensip (bireyselleştirme, dijitalleşme ve inovatif beceriler) ile klasik anlamda daha yaygınlaşmış ve 4C şeklinde kodlanan 21. Yüzyıl Becerileri (iletişim, takım çalışması, eleştirel düşünce ve yaratıcılık) hakkında hiçbir şey bilmeyen bir katılımcı bile sempozyumun ardından önemli kazanımlar elde etmiş olarak Antalya'dan ayrılacaktır. Peki Antalya'ya gitmekle veya programı internetten canlı takip etmekle iş bitiyor mu? Elbette hayır. Belki de asıl iş bu noktada başlıyor. İlk defa katılan birisi için Antalya Sempozyumu bir farkındalık ve algı boyutuna kapı aralıyor. Bir arkadaşına bakıp çıkacağı tadındaki katılımlar tek seferlik seyahatler oluyor. Asıl işin zevkli kısmı o kapıdan içeri girerek, sizi bekleyen sürprizlerle tanışmak. O yüzden Antalya'dan maksimum fayda elde ederek ayrılmak isteyen katılımcılara kılavuz niteliğinde bazı tavsiyelerim olabilir.

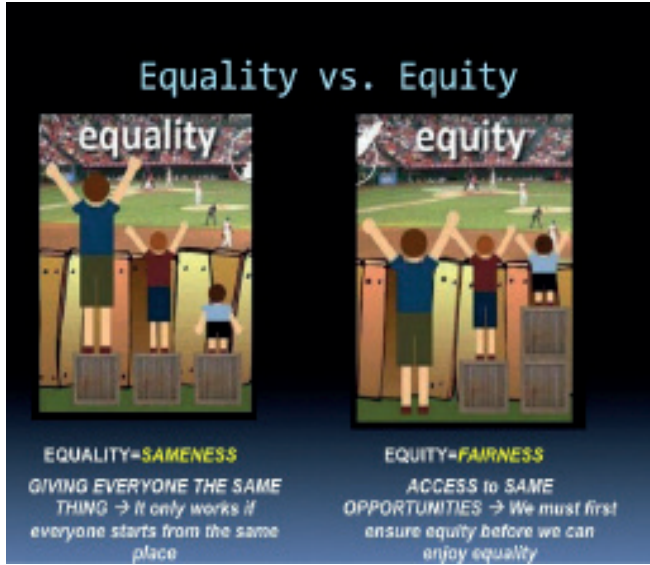
Öncesinde giriş mahiyetinde birkaç noktaya değinmek istiyorum. Acısıyla tatlısıyla 2013 yılını geride bıraktık. Eğitim dünyamızda birçok gelişmeye gebe olan geçtiğimiz yıl içinde düzenlenen toplantı ve konferanslar sayesinde küresel yenilikler ile en iyi örneklerin takibi konusunda önemli başarılar elde edildi. Türkiye Özel Okullar Birliği'nin kendi doğasından ve tarihi misyonundan kaynaklanan bir bakışla bu süreçte üstlendiği rolü ayrıca anlatmaya sanırım gerek yok. Özel okullar dünyanın neresine gidilirse gidilsin eğitim sistemlerinin yenilikçilik ve girişimcilik yüzüdür; verimlilik, başarı, kalite ve gelecek vizyonu düzleminde içinde yaşadıkları okul sistemlerinin lokomotifidirler. İyi performans gösteren eğitim sistemlerinde özel okulların payı genelde fazladır. Özel okullar, yabancı dil eğitimi, teknoloji kullanımı, bireyselleştirme, sosyal beceriler, liderlik, öğretmen performansı, inovasyon ve girişimcilik çalışmaları, alternatif öğrenme-öğretme yöntemleri vb. birçok konu başlığında rekabetin de kendilerine sağladıkları

avantajlar sayesinde daha dinamik ve başarılı kurumlar olarak tanınırlar. Böyle olunca Özel Okullar Birliği'nin ülkemizde düzenlediği toplantılar da doğal olarak bu iklimi ve trendi yansıtmaktadır. İşte tam bu bağlamda, neredeyse tam bir yıl önce gerçekleştirilen 'Yeni Eğitim Sistemi ve Dijital Eğitimde Öğretmenin Yeri ve Önemi' temalı 12'inci Geleneksel Sempozyumu'nda yaşanan tartışmaların tadı damağımızda kalmıştı. O toplantının sonuç bildirgesi aslında bir 21. Yüzyılda Eğitim manifestosu olarak kabul görmesi gereken son derece yararlı önerileri içermektedir. Sonuç metninde, dijital çağın ve 21. Yüzyılın hızına, eğitim ve öğretim süreçlerinin kalitesiyle öğretmenlerin nitelikleri ve becerileri arasındaki ilişkiye açık bir vurgu vardı. Yeni medya, sosyal ağlar ve dijital oyunlara belki de ilk kez eğitim literatürümüzde bu kadar üst düzey bir toplantıda net ve bu denli sık biçimde değinilmişti. 12'inci sempozyumun sonuç bildirgesi dijital yerliler adıyla anılan kuşağın farklılıklarından kaynaklanan konular merkezli uyarıları da barındırıyordu. Fatih Projesi deneyimleri bağlamında Millî Eğitim Bakanlığı'na yapıcı öneriler teklif edilmekteydi. Zaten yoğun biçimde kafa yordüğüm bu başlıkları belli bazı süzgeçlerden geçirerek Antalya'nın ardından birkaç ay sonra '21. Yüzyılda Eğitim ve Türkiye: 28 Maddelik Bir Yol Haritası Teklifi' başlığı altında Özel Okullar Birliği Dergisi için kaleme almıştım. Yazıya bir daha baktığımda belli ki geçen sene Antalya'daki tartışma platformunun kendi adıma hem bir kamp hem de bir laboratuvar işlevi gördüğünü farketmişim. Bürokrasi, medya, özel okul temsilcileri, öğretmenler, idareciler, veliler, eğitim teknolojisi sektörü temsilcileri ile etkileşim hem kendi çalışmalarımı ve düşüncelerimi sınamama yardımcı olmuş, hem de çeşitli ve farklı uygulamalardan haberdar olmamı kolaylaştırmıştı. Antalya'daki ortamın zenginliğinden ötürü eğitim sistemimizdeki sorunların, ihtiyaçların ve çözümlerin aslında toplantının yapıldığı salonlarda nasıl bir arada bulunduğu bir kez daha şahit olmuşum. Ve yine aynı mekânlardaki izlenimlerim sonrasında kendi kendime bu çözümlerle başa çıkabilecek insan kaynağımızın yokluğundan değil, sorunları ve çözümleri veri-temelli analizlerden geçirerek sistematikleştiren çalışmaların yapılmayışından şikayet etmişim, hala da ediyorum. Anlayacağınız, toplantının yapılacağı otele check-in ile başlayan ve evinize döneceğiniz ana kadar süren bir kampta antenleri biraz açık tutmak, konuşmalara ve tartışmalara katılmaktan çekinmemek şart. Antalya'da ne duyduysanız ve gördüyseniz gelişiminiz için edindiğiniz bilgi, birikim ve profesyonel ilişkileri günlük mesleki yaşayışınızda uygulanabilir ve sürdürülebilir bireysel bir program-müfredatı dönüştürebilmek önemli. Bu müfredat hem okullarınızda öğrencilerle olan etkileşiminizde hem de eğer akademik meraklarınız varsa bunları araştırma sürecinde epeyce işinize yarayacaktır. Antalya Sempozyumları sonrası yaşadığım paralel bazı paradokslar da mevcut. Çünkü özellikle iyi eğitim performansı gösteren veya iyi eğitim değerlendirmeleri üretebilen sistemlerde bu tür toplantılar çok geniş ağlara yayılmış akademi, medya ve düşünce kuruluşlarının fazlasıyla beslediği platformlardır. Bizde ise ne yazık ki

Antalya Sempozyumları ve az sayıdaki benzerlerinin birkaç güne sıkışan programlarını sürdürülebilir kılacak tartışmaları, görüş zenginliğini yaygınlaştıracak oluşumlar ve beslendikleri kaynaklar ne yazık ki yok denecek kadar az. O yüzden ki Antalya Sempozyumları ve benzeri organizasyonlar aslında çok yalnız. Asıl vurgulamak istediğim hemen sayılarının çoğaltılması değil. Daha önemli olan bu tür toplantılara bir takım kısırdöngülerden kurtaracak içerik zenginliğini kazandırarak yılın 365 günü çalışan, üreten ve işleyen yapılar kurabilmektir. Toplasanız yılın 10-15 gününe tekabül etmeyecek uzunluktaki birkaç ulusal toplantının süresince tartışılan ve en vahimi ülkemizde sadece Antalya Sempozyumu gibi mecralarda bu denli yoğun masaya yatırılan 21. Yüzyılda Eğitim konularını geniş kitlelere ulaştırabilmeliyiz. 20 milyon öğrencinin ve 800 bin öğretmenin bulunduğu bir ülkede işi sadece veri-temelli eğitim analizi yapmak olan bir, bilemediniz iki düşünce kuruluşu var. Bu trajikomik bir gerçek. Eğitim fakültelerimiz kendi ağır bürokrasilerini ve sorunlarını aşıp ne yazık ki ışık hızıyla ilerleyen 21. Yüzyılda Eğitim konularına gerekli ilk hamleleri yapamıyor. Bunu başarabilen, kendini güncelleyebilen azınlıktaki akademisyenler, eğitimciler ve medya mensupları zaten her yıl Antalya Sempozyumları'nın müdavimleri arasında. Öyleyse asıl meselemiz, Antalya Sempozyumu türü organizasyonların titizlikle hazırlanan programlarını modelleyerek özellikle öğretmen yetiştirme ve geliştirme çalışmaları sırasında müfredatlar geliştirmek ve bu müfredatların uygulanabileceği, üzerine basa basa tekrar ediyorum, yılın 365 günü çalışan akademik-pratik mesleki gelişim ve karşılaştırmalı eğitim politikaları araştırma merkezleri tesis etmektir. Geçen yılki Antalya Sempozyumu'nun ardından Türkiye Özel Okullar Birliği'nin 2013'ün Aralık ayında İstanbul'da düzenlediği 'Eğitimde Farklılıklar ve Uygulamaları' temalı '4. Temel Eğitimi Sempozyumu' yukarıda belirttiğim açıdan bakıldığında yine zengin ve son derece verimli bir içerik sunmaktadır. Yaklaşık 40 sunumun yapıldığı sempozyumun sonuç bildirgesi aynen bir önceki paragrafta anlatmaya gayret ettiğim türden bir 'müfredatlaştırma' çalışmasına temel teşkil edebilecek donanıma sahiptir. Bu konuda çok hassasım sanırım. Lakin hem geçmiş 12 senede organize edilen Antalya Sempozyumları, hem de son dört yılda düzenlenen Temel Eğitim Sempozyumları'nın programları başlı başına bir 21. Yüzyılda Eğitim müfredatıdır. Tüm katılımcılardan ricam bu basılı programları sadece konuşma yapacak uzmanların sunumlarının sırası, saati, başlığı ve yeri hakkında bilgi veren broşürler olarak görmemeleridir. Sempozyum programlarını her bir sunumun ve uzmanın beraberinde getirdiği kişisel ve kurumsal birikimi ve içeriği katılımcıların hayatlarıyla kesiştiren bir köprü olarak algılamak daha yerindedir. Örneğin 13'üncü Geleneksel Antalya Sempozyumu programına sadece 3 gün kullanılacak bir broşür gibi bakmakla yetinmemek, her bir konuşmacının bundan sonraki konuşma, yazı ve çalışmalarını takip etmek açısından işlevsel birer kılavuz olduğunu kabullenmek katılımcıların kişisel gelişiminde önemli kapılar açabilir.

Bendeniz katıldığım konferansların programlarının yanı sıra, dünyanın iyi eğitim araştırma merkezleri, eğitim fakülteleri ve öğretmen yetiştirme enstitülerinin web sayfalarına aynı muameleyi yapıyorum. Yaklaşık 3-4 senedir dünyanın dilini anlayabildiğim yerlerine ait eğitim fakülteleri programlarını ve akademisyenlerin ilgi alanlarını incelemekle meşgulüm. Sempozyum programları, web sayfaları... Bu örnekler çoğaltılabilir. Hayatın her alanında müfredatlaştırılacak noktalar olduğu gerçeğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Özetle, Antalya Sempozyumu türü toplantı başı sonu belli birer organizasyon oldukları kadar, işledikleri yenilikçi konular ile katılımcılar ve konuşmacıların mesleki yaşamları içindeki devamlılıkta kritik ve güncelleyici roller oynamaktadırlar.4'üncü Temel Eğitim Sempozyumu benim açımdan ayrı bir öneme sahip. Çünkü ilk kez orada '21. Yüzyıl Pedagojisi' terimini tartışma fırsatı yakaladım. Sempozyumların yenilikçi ve yeni tartışmalara açık yönünü takdire layık olduğundan yazının başında bahsetmiştim. 'Türkiye'nin Eğitim Sisteminde Farklılıklar Tipolojisi: İçsel Müfredat, Sistem Reformu ve Bireyselleştirme Arayışları' başlıklı sunumumda ülkemizde ve iyi eğitim performansı gösteren ülkelerdeki farklılıklar tipolojisi ve kavramları üzerine karşılaştırmalı bir yöntemle kafa yordum. 21'inci Yüzyıl Eğitim paradigmasında çocuklara gerekli becerilerin kazandırılması en önemli pedagojik sorunsaldır. Dünyanın önde gelen eğitim otoriteleri bu hedefin gerçekleştirilmesi adına akademik bilgi, kişisel yetkinlikler ve sosyal değerler arasında kurulacak bir dengenin gözetilmesi, tüm dışsal ve içsel faktörlerin etkili/verimli biçimde düzenlenmesi yardımıyla 'bireyselleştirme' üzerine yoğunlaşırlar. Böylelikle başta test yöntemiyle sınavlar, eğitim süreçlerindeki birçok 'standart' uzmanların eleştirilerine hedef olmaktadır. Diğer yandan 'bireyselleştirme', eğitim-öğretim süreçlerini öğrencilerin arasındaki her türlü farkı hesaba katarak planlamayı öngörmektedir. Türkiye'deki gibi bireyselleştirme dünyanın iyi eğitim performansı gösteren hiçbir ülkesinde sadece bir özel eğitim meselesi olarak ele alınmaz. Aksine herkese yönelik, eşitsizliklerin, ayrılıkların, bireysel yetkinliklerin ve farklılıkların müfredatlaştırılması görüşü hakimdir. Bir tür bireyselleştirilmiş 'içsel müfredat' arayışı söz konusudur. Eğitimin örgütsel boyutları ise genelde yönetim paradigmasına hapsolarak eğitimde yaşanan farklılıkları standart çözümler yoluyla gidermeye odaklanır ve fırsat eşitliği gibi 'eşitlikçi' öğeleri önemsemektedir. Türkiye'nin eğitim serüveni 'bireyselleştireyim', 'pozitif ayrımcılık yapayım', 'fırsat eşitliği sağlayayım' derken farkında olmadan 'standartlaşma' ile sonuçlanan örneklerle doludur. Sorun olarak görülen alanlara 'reform' başlığı altında genellikle artık tüm dünyada eleştirilere hedef olan standartlar üzerinden çözümler aranmaktadır. Kalite ve başarı gibi eğitim dünyasının hedeflere ait klasik değişkenleri ise 'eşitçilik' ve 'eşitlikçilik' arasındaki paradoksal dengenin optimizasyonu ile mümkündür. Çünkü her eşitlikçi anlayış temelinde ihtiyaç duyulan 'bireyselleştirilmiş adalet' faktörünü barındırmaz. Kısaca eğitimde çocuklara eşit/ aynı/standart fırsatları vermekle adil çözümlerin

eksikliğine dayalı farklılıklar kapatılamaz. Eğitim-öğretimde farklılıklar ancak bireyselleştirmeyle, bireysel ihtiyaçlara veya yönelimlere cevap verebilen çözümler yoluyla 'kapatılabilir'. İstanbul'daki sempozyumun sonuç bildirgesine yapmış olduğum katkıyı bu açıdan önemli buluyorum: 'Öğretmenler eğitim-öğretim süreçlerini öğrencilerin arasındaki her türlü farkı hesaba katarak planlaması beklenmektedir. Eğitim dünyasında kalite ve başarıyı yakalamak için farklılık ve fırsat eşitliği arasındaki paradoksal dengeyi sağlamak gereklidir'. Bu dengeyi en iyi aşağıdaki resim anlatmaktadır.

Bireyselleşme dünyada artık hakim eğitim paradigması denebilir. Bireyselleştirmede başarılı olmak için çocuklar arasındaki çeşitli farklılıkları ölçümlemek gerekmektedir. Böylelikle 21. yüzyıl becerileri diye tanımladığımız 4C prensibi ışığında öğrencilerin kendi içsel müfredatları ve içsel motivasyonlarını harekete geçirmek en önemli pedagojik amaç haline gelmektedir.

Dünyada iyi performans gösteren ülkelerin hemen hepsinde öğrenciler ve yetişkinler arasında farklılıklar hakkında tipoloji çalışmaları ön plana çıkmaktadır. Bildiğimiz kültürel, sosyal ve ekonomik farklılıklara ek olarak, dijital, beceri ve başarı farklarını ele alan çalışmaların sayısı hızla artmaktadır. OECD'nin 65 ülke ve 28 milyon çağ nüfusunu örnekleyen 510 bin öğrencinin katılımıyla gerçekleştirdiği PISA 2012 değerlendirmesi sonuçlarını en ince ayrıntısına kadar analiz ettiği 'Eşitlik Yoluyla Mükemmeliyetçilik' başlıklı ikinci sonuç raporunun bu gözle kesinlikle okunmasını şiddetle tavsiye ederim.

Tüm bunları 'Teori, Uygulama ve Değerlendirmeleriyle Farklı Eğitim ve Öğretim Model / Yöntem / Yaklaşımları' temalı 13'üncü Geleneksel Antalya Sempozyumu'na önemine önem katmak için neler yapabiliriz aşamasına varmak için anlattım. Antalya'ya elimiz boş gitmemeliyiz. Türkiye Özel Okullar Birliği'nin ve diğer kurumların düzenlediği yenilikçi toplantılardaki arayışların devamlılığını takip etmek bu açıdan büyük bir avantaj. Bendeniz bu sene Antalya'ya, geçen sene bıraktığımız yerden devam etmek için, 4'üncü Temel Eğitim Sempozyumu'ndan aldığım cesaret ve geribildirimler ışığında 21'inci Yüzyıl Pedagojisi,

İçsel Müfredat, Farklılıklar, Bireyselleştirme, Dijital Çağ, Farklılıklara Yönelik Farklı Yöntemler, Eşitlik-Eşitlikçilik Paradoksu hakkındaki okumalarımı ve görüşlerimi getiriyorum. Antalya'ya taşıdıklarımı bu senenin temasının bize sağladığı kavramsal tartışmalarla işledikten sonra gelecekte katılacağım diğer buluşmalara götüreceğim. Sunumlar sırasında ve oturumların dışında ilgili herkesle tartışmak dileğindedim. Böylelikle tekillikler değil farklı konuların kesişim noktalarındaki çoğulcu bağlar üzerinden tartışmalar yürütmek istiyorum. Herkese aynı şeyi öneririm. Onun için rahat ve verimli bir sempozyum geçirmek adına kendime ve size 10 tavsiyem var:

1. Hangi okulun veya branşın öğretmeni, idarecisi, sahibi, hangi medya kurumunun temsilcisi olursanız olun, MEB'in hangi biriminden gelerseniz gelin önyargılarınızı mümkün mertebe beraberinizde getirmeyin.
2. Geçmiş yıllarda düzenlenen Geleneksel Antalya Sempozyumları'nın program ve sonuç bildirgelerine göz atın (<http://www.ozelokullardernegi.org.tr/>).
3. Bu seneki 'Teori, Uygulama ve Değerlendirmeleriyle Farklı Eğitim ve Öğretim Model / Yöntem / Yaklaşımları' temalı sempozyum hakkında kendi birikiminizi, uygulamınızı ve eksikliklerinizi tartın. Meraklarınızı ve ilgi alanlarınızı belirleyin. Odaklanın.
4. 13'üncü Geleneksel Sempozyum'un programına muhakkak göz atın. Antalya'ya gittiğinizde hiçbir etki altında kalmadan kendi programınızı ve katılacağınız oturumları belirlemiş olun. Öncesinde konuşmacılar ve konular hakkında kendi çapınızda araştırmalar yapın.
5. Antalya Sempozyumu katılabileceğiniz en iyi 'networking' (profesyonel sosyalleşme) platformlarından birisidir. Oraya gittiğinizde kendi grubunuzla vakit geçirmek yerine diğer meslektaşlarınızla ve katılımcılarıyla tanışmak için kahve molalarında ve akşamları lobide zaman geçirin.
6. Toplantıyı muhakkak sosyal medya aracılığıyla takip edin. Toplantının heştegini öğrenin, sosyal medyadaki konuşmaya ve tartışmaya katılın. Böylelikle toplantının bütününe gerçek zamanlı katılım sağlayın. Sosyal medya hesabınız varsa aktif hale getirin, yoksa en azından bir Twitter hesabı edinmeye bakın.
7. Soru sormaktan çekinmeyin. Ayrıca konuşmacılara veya konuşmacı olmasa da katılımcılar arasında yer alan uzmanlarla merak ettiklerinizi tartışın ve görüşlerinizi paylaşın. Ama kendi doğrularınızda ısrar etmeyin. Sentez yapın ve farklı görüşler arasındaki bağları yakalamaya ve kurmaya çalışın.
8. Kalem-kağıt aramakla vakit kaybetmemek için eğer kartvizitleriniz varsa yanınızda bulundurun, yoksa kartvizit işlevi görecek iletişim bilgilerinizi içeren ufak çıktıları hazırlayın. Mesela 50 tane...
9. Yeni eğitim teknolojileri ve eğitim-öğretim materyallerini ayağınıza getiren fuar alanını ziyaret edin. Oradaki şirket temsilcilerinden ve uzmanlardan bilgi alın. Vaktiniz varsa sergilenen donanım, yazılım veya uygulamaları deneyin, daha sonra incelemek için broşürler alın.
10. Eğer toplantıya gidemediysezeniz üzülmeyin. Organizasyon komitesi tarafından ilan edilecek internet üzerinden canlı yayın linkini takip edin.

martı

OKUL MOBİLYALARI

www.martiokulmobilyalari.com

GELİŞEN VÜCUTLAR GELİŞEN ZEKALAR

“YE, ÖĞREN, YAŞA” FELSEFEMİZ İLE HAREKET EDEREK, ÖĞRENCİLERİN DOĞRU BESLENMESİ İÇİN ÇALIŞIYORUZ.

YE; Öğrencilerimizi, sağlıklı ürünlerden hazırlanmış dengeli öğünlerle besliyor ve aynı zamanda onları yeni, mükemmel lezzetlerle buluşturuyoruz.

ÖĞREN; Sağlıklı, uzun bir yaşam için gerekli olan dengeli ve doğru beslenme alışkanlıklarıyla ilgili bilgileri, öğrencilerimize keyifli bir ortamda sunuyoruz.

YAŞA; Sürdürülebilir bir çevre ve daha sağlıklı bir yaşam için öğrencilerimize hijyen koşulları ve çevreyle olan ilişkileri konusunda duyarlılık kazandırıyoruz.

YE

ÖĞREN

YAŞA

www.sofragrup.com

Eurest